



แบบเรียนภาษาอังกฤษ



บทที่ ๔

แปลไทยเป็นภาษาอังกฤษ

เซอร์ โรเบอตนอนแรนดัล เรียบเรียง



พิมพ์ครั้งที่สิบเอ็ด ๓๐,๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๗๖

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ๓๘ สดางค์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ 'เดลิแมส'

กองวิชาการ กระทรวงธรรมการ

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

ป
๔๒๘.๖๔
ม





แบบเรียนภาษาอังกฤษ



ชั้นไต่เล็ม ๔

แปลไทยเป็นภาษาอังกฤษ

เซอร์ โรเบอตนอแรนด. เรียบเรียง



พิมพ์ครั้งที่สิบเอ็ด ๓๐,๐๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๗๖

ปกกระดาษราคาฉบับละ ๗๘ สตางค์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ 'เดลิเมต'

กองวิชาการ กระทรวงธรรมการ

มัตริลลิต์ ตามพระราชบัญญัติ

LADDER OF KNOWLEDGE

SERIES

VOLUME IV

FIFTY STEPS

TOWARDS

ENGLISH COMPOSITION

WITH SPECIAL REFERENCE TO THE DIFFICULTIES

OF THE

ENGLISH VERBS

BY

R. L. MORANT, M. A. OXFORD

TUTOR TO H. R. H. the Crown Prince

Bangkok

1891

17 06400

CONTENTS

Note. S-E, mean Translate from Siamese into English.

E-S. English into Siamese.

LESSON	SECTIONS.	PAGE
1	1-2 What we mean by Verbs.	1
	3 Examples of Verbs.	2
	5 More examples.	3
	6 <i>Elliptical sentences</i> , requiring Verbs.	5
2	9-10 What we mean by Subject of a Sentence.	7-8
	11 Sentences to illustrate "Subject."	9
	12 <i>Exercise</i> , to find the Subject.	10
3	15 Sentences illustrating the different time at which an action can take place.	12
	16-18 Full explanation of what we mean by Tenses of a Verb.	13-16
	23-24 Easy names, used at the outset, for Tenses.	18-19
	26 Siamese sentences illustrating each of the five tenses.	20
	The same in English.	23
4	28 Sentences illustrating the ๓๓๓ Tense.	26
	29-30 Siamese explanation of the ๓๓๓ Tense.	27-29
	31 <i>Exercise</i> . Words to be made into Sentences, with the Verb in ๓๓๓ Tense.	29

II

LESSON	SECTIONS	PAGE
5	34 Explanation of the different changes of form, which the English Verb undergoes.	31
	36 Sentences illustrating the changes necessary in the 1st Tense.	32
	37 Explanation of these.	33
	38 More Sentences illustrating this point.	33
	39 How to ask question on Verbs.	35
6	40 List of words.	36
	42 <i>Exercise.</i> S-E. All the Verbs are S. a.	36
7	44 Further changes in the 1st tense.	38
	Sentences illustrating these.	38
	45 Explanation of the changes necessary for Interrogative and Negative Sentences.	39
	49 Sentences illustrating S.a. S.b. S. c.	41
8	51 List of words.	43
	52 <i>Exercise.</i> S-E. S.a. S.b. S.c.	43
	53 Explanation of the use of "do" and "does."	44
	54 <i>Exercise.</i> Elliptical Sentences- insert Verb in S. tense.	45
	55 List of Words.	46
	56 <i>Exercise.</i> S-E. S.a.b.c.	46
	57 Specimen of the 1st Tense.	47

LESSON	SECTIONS	PAGE
9	58 List of Words.	49
	59 How to ask questions about Verbs.	49
	60 <i>Exercise.</i> S-E. S.a.b.c.	50
10	64-67 Explanation of the use of "an" instead of "a."	52-53
	68 List of Words.	53
	69 <i>Exercise.</i> S-E. S.a.b.c. A. An.	53
11	70 The use of "me" instead of "I"	55
	71 Sentences illustrating the use of "him."	55
	72-74 Siamese Explanation of the use of "him" and "he."	55-56
	75 Siamese Explanation of the use of "her" and "she." "they" and "them"	56
	76 Sentences illustrating the use of "her," and "them."	57
	77 Table of Pronouns, Siamese and English, in Nomin.; and Objec. Cases	57-58
	79 List of words.	59
	80 <i>Exercise.</i> S-E. Objective Case of Pronouns. All Verbs in S. Tense.	59
12	81 Introduction to a new Tense.	61
	82 Sentences illustrating the ๕ ๕ เดียน Tense.	61
	83 Explanation of this.	61

IV

LESSON	SECTIONS	PAGE
	84 More Sentences illustrating the D. Tense.	62
	85-86 Siamese Explanation of the D. Tense.	63-64
	87 <i>Exercise.</i> E-S. Verbs all D. tense.	64
	89 List of words.	65
	90 <i>Exercise.</i> S-E. D. Tense.	65
13	91 The D. Tense in Interrogative and Negative Sentences illustrating this.	67
	93 List of Words.	68
	94-95 <i>Exercise.</i> S-E. S.a.b.c. and D.a.b.c.	68
	96 Specimens of S. and D. tense	69
14	97 <i>Exercise.</i> E.S. S.a.b.c.—D.a.b.c.	70
	98 <i>Exercise.</i> Elliptical sentences, Insert verbs in S. and D. tenses.	71
15	99 List of words.	72
	100 <i>Exercise.</i> S-E. S. and D. Verbs.	72
16	102 The word "who" meaning <i>ໃນ</i> Sentences illustrating this	74
	103-4 Interrogative "who."	74
	105 Introduction to <i>another</i> word "who."	74
	106 Sentences illustrating this.	75

LESSON	SECTIONS	V PAGE
107-108	Explanation of this Relative "who."	75
109	<i>Exercise.</i> E-S. Sentences illustrating the Relative "who."	76
111	The use of "which" instead of "who." Sentences illustrating this.	76-77
113	<i>Exercise.</i> Elliptical sentences. Insert a Relative clause.	77
17	115 <i>Exercise.</i> E-S. On the Relative, Interrogative, and S. tense and D. tense.	78
18	117 Sentences introducing the Future Tense.	81
118-119	Explanation of this Future or N. tense.	81-82
120	More sentences illustrating the N. tense.	83
121-122	Explanation of N. a. b. c.	83-84
124	<i>Paradigm</i> of S. D. and N. Tense.	85
19	125 <i>Exercise.</i> E-S. Verbs N. a. b. c.	86
126	 <i>How to ask questions on Verbs.</i>	87
127	List of words.	88
128	<i>Exercise.</i> S-E. Verbs S. D. N.	88
20	129 List of words.	90
130	<i>Exercise.</i> S-E. Verbs S. D. N.	90
131	<i>Exercise.</i> Elliptical Sentences, on S. D. N. Verbs.	92

VI

LESSON	SECTIONS	PAGE
21	132-134 The use of "that" instead of the Relative "which."	93
	135 <i>Exercise.</i> S.E. Interrogative, Relative "that" Verbs S. D. N.	94
	136 <i>Exercise.</i> Elliptical sentences. Insert Verbs S. D. N.—a.b.c.	95
22	137-138 Introduction to the Preterite Tense.	96
	140 Sentences illustrating the K. Tense.	97
	141 How to form the K. tense (Regular.)	98
23	143 Interrogative and Negative Sentences require a different form for the Preterite.	99
	144-145 Sentences illustrating this K.a.b.c. (Regular Verbs.)	99
	146 <i>Exercise.</i> E-S. K.a.b.c. (Regular)	100
24	147 List of Words. <i>Exercise.</i> S.E. K.a.b.c. (Regular.)	101
	148 <i>Exercise.</i> Form sentences in the K. tense (Regular.)	102
25	149 Some Verbs cannot take <i>ed</i> to form the Preterite Tense.	103
	150 Sentences illustrating this fact.	103
	151 How to know an Irregular Verb.	104
	152 Explanation and Illustration of this.	105

LESSON	SECTION	PAGE
	154 Do. in English.	106
26	156 List of Words.	
	<i>Exercise.</i> S-E Verbs S. D. N. K. some Regular, some Irregular.	107
27	158 Paradigm. S. D. N. K. Tenses.	110
28	159 Sentences illustrating the short answers usually given, in English Conversation.	112
	160 Explanation of this.	112
	161 List of Words.	
	<i>Exercise.</i> S-E. Short answers, and various tenses.	113
29	List of Words.	
	<i>Exercise.</i> S-E. Verbs S.D.N.K. Difficult and varied.	115
	162 Sentences about the Tide.	119
30	163-166 The proper and recognised names for all the Tenses.	119- 120
	167-168 Full tenses, Conjugation, and Paradigm.	121
	169 <i>Exercise.</i> Questions on the Tenses.	122
31	170 On the use of "any" instead of "a."	123
	171 Sentences illustrating this.	124
	172 Explanation of this use of "any."	124
	173 List of Words.	
	<i>Exercise.</i> S-E. "any," and questions needing answers.	125

VIII

LESSON	SECTION		PAGE
		Explanation of "borrow" "lend."	126
32		Sentences illustrating "little," and "a few."	127
	174-175	Explanation of this.	127
	176	Sentences illustrating "much," "many."	128
	177	Explanation of this.	128
	178	Much, <i>many</i> .—A little, <i>a few</i> .	129
	179	<i>Exercise</i> . E-S. on §§ 174, 176.	129
33	180	Comparison of adjectives.	132
	181	<i>Exercise</i> . E-S. on Comparison adjectives.	132
	182	<i>Exercise</i> . Elliptical Sentences, S.D.N.K. Verbs.	133
34	183	Sentences illustrating the L. tense, or Perfect with "have"	134
	184	Explanation of this L. tense.	134
	186	Sentences illustrating the L. tense.	136
	187-188	Explanation of the Past Participle.	137
	188-190	Past Participle of Irregular Verbs.	137 138
35	193	The L. tense complete.	
	194	List of Words.	140
		<i>Exercise</i> . S-E. Irregular Verbs in the L. tense; comparison of adjectives; the Relative.	140

LESSON	SECTION	PAGE
36	195	Paradigm and Tenses and Principal Parts of a Verb. 142a
37	198	List of Words. <i>Exercise</i> . S-E. miscellaneous Tenses; Short answers. 144
38	199	<i>Exercise</i> . Elliptical Sentences all these Tenses. 146
39	200-203	Principal Parts and Paradigm of "To be," "To do," "To have." 148 149
	206	<i>Exercise</i> . E.S. on these difficult auxiliary Verb. 150
40		List of Words. 151
	208	<i>Exercise</i> . S-E. "To be" "To do" "To have." Difficult Tenses. 151
41		List of Words. 154
	209	<i>Exercise</i> . S-E. Miscellaneous Tenses. Difficult. 154
42	210	Sentences to illustrate each tense of a Verb. 157
	211	<i>Exercise</i> . On this point. 157
43	215	Sentences illustrating the <i>Imperative Mood</i> . 158
	216	Explanation of this. 159
44	218	<i>Exercise</i> . Question about Verbs. 159
	219	Paradigm of the Verb <i>Can</i> . 160
	220	Notes on this. 161
	222	Sentences illustrating each tense of the Verb <i>Can</i> . 161
45	223-226	<i>Exercise</i> . Questions about Verbs. 163

X

LESSON	SECTION	PAGE
46	227 <i>Excercise</i> . E-S. On the Verb ໃກ້ .	163
47	List of Words.	165
	228 <i>Excercise</i> . S-E. Rather difficult Various Tenses.	165
48	229 <i>Excercise</i> . Questions on Verbs.	167
49	230 Paradigm of the verb "to have."	168
	231 Sentences illustrating the use of "have," in the sense ໄດ້ .	168
	List of Words.	169
	232 <i>Excercise</i> . S-E. Miscellaneous Difficulties.	169
50	233 Sentences illustrating the tenses of "must."	172
	234 <i>Excercise</i> . E-S. On the tenses of "must."	173
	List of Words.	174
	235 <i>Excercise</i> . S-E. Miscellaneous Difficulties.	174
	List of Irregular Verbs, with their meanings and principal parts.	177
	Appendix	183
	Miscellaneous Sentences	185
	Excercise S-E.	200
	Vocabulary	271

PREFACE.



1. It is an old saying that "There is nothing new under the sun"; so I shall not venture to assert that this book contains an absolutely new method. Yet one may perhaps go so far as to say that it is, at least to Siamese students, a new method of explaining the special difficulties of English Verbs. As every new method is natually looked upon at first with a certain amount of distrust, it may be well to give some explanation of the various considerations which have led to its adoption.

2. It has of late begun to be clearly recognised in our Schools that the real test of a boy's knowledge of English is his power of expressing himself in that language; and that the most sure and thorough method of teaching him English is by giving him constant practice, from the beginning of his course : in translating from Siamese in to English, instead of continually translating only from English to Siamese. It is strange indeed that this idea should have taken so long to gain recognition in our Bangkok Schools. When learning a strange language to their own. It is universally recognised that the only way to get the pupil to study and observe and lay to heart the special difficulties and peculiarities of strange language, is

XII

to make him constantly compose in the strange language, from the very beginning of his course, using simple sentences at first and gradually introducing more complexity. This principle—insisting on frequent composition in the strange language from the outset—is the basis of the new Government English Code, and is indeed the only true basis of teaching the English language to Siamese students.

3. We may assume then that this continual practice in translating from Siamese to English is to be the basis of our English course. Now if anyone will experiment in this direction, with his Siamese pupils, he will undoubtedly find that there are certain particular points of English expression which every student finds difficult, and certain forms of speech which require much extra practice and are found extremely puzzling alike by clever and slow pupils. The teacher, then, in making out his scheme for teaching English, must endeavour to become first thoroughly acquainted with all those particular points which present special difficulties to Siamese boys, and he must try to reason out for himself *why* they are puzzling to his pupils, and wherein the difficulty consists, and whence it arises; for thus—and thus only—will he discover the right manner in which to the difficulty shall be lessened, and the rationale of the matter made plain to them. All this means of course that he must endeavour to look at the English language through Siamese spectacles so to speak,

4. One way of achieving this is to listen carefully to a Siamese speaking English imperfectly, and to not the mistakes which most frequently occur: to find out in this way which of our parts of speech offer the greatest difficulties to a Siamese, and—by comparing his faulty English with the Siamese phrase which he is endeavouring to Anglicise—discover the reason which led him to express himself in English in that particular manner.

5. Anyone who will carefully pursue the above researches, will certainly arrive at the conclusion that it is our Verbs which present the worst stumbling-blocks to the Siamese learner; and also that his mistakes most frequently arise from his natural tendency to keep the English Verbs invariably in the same form (just as he does in his own language), whatever may be the particular meaning that he wishes to convey.

6. This discovery gives us a clear point to start from. The *Verbs* are to be our main object of study; and we have to find some means of giving to the Siamese student a sure and unfailing method by which he may discover for himself the particular form of the English Verb that he ought to use in any particular sentence, by nothing carefully the exact meaning of Siamese phrase which he wishes to express in English.

7. It may be noted here that this method, if such a one can be found, will evidently be in complete accord with true principles of teaching in as much as it is based on close and accurate observation, and works

XIV

by a logical *reasoning process from the known* (i. e. the mental idea which the pupil desires to express) *to the unknown* (i. e. the particular form of the English Verb which should be used)

8. It will at the same time be quite evident that we must not expect to find such a method in any book--whether on Grammar or Composition or any other subject--which has been written for the use of pupils who can *naturally* speak English or any other Aryan language. For, from the necessities of the case as explained in § 5, § 6, our method will only be applicable to *Siamese* students : in that it is evolved entirely from a comparison and contrast between the English and Siamese languages. It is necessary to draw particular attention to this point, in order to meet before-hand the first objection which is sure to be raised to the method given in this book, viz. that it is not in accordance with any authorised or generally received books on English Grammar.

9. It now appears that we have narrowed down the problem before us to a search for some method by which the meaning the idea which the pupil wishes to convey shall of itself inevitably suggest the right form of the English Verb. At this stage, the matter will perhaps become clearer if we consider a specific example.

A Siamese wishes to say in English...ท่านทำอะไร
๑๕๖
ขยทนน...I confess I have been quite unable to discover what method has hitherto been adopted in our

schools, for enabling a Siamese pupil to think out for himself the right English expression for rendering a sentence of this kind. According to the books at present in use, he is told that the Verb here is Present Tense. He looks in his Grammar perhaps, and finds:—

PRESENT TENSE

SINGULAR	PLURAL
I do	We do
Thou dost	You do
He does	They do

He can therefore only make a wild conjecture and put down.

“What do you there?”

And by the ordinary methods and which the usual European books, I fail to see to what other conclusion he could possibly come.

10. Now let us attempt the problem in the light of some such method as that suggested in § 9 above.

In saying—“^๑ทำงาน^๒อะไรอยู่^๓ตอนนี้” —the meaning that one wishes to convey is that of an action actually going on now, at the moment of speaking; and one also wishes to ask a question. So, to express this in English, the pupil has only to think out that particular form of the Verb which he has been

taught always to associate with these *two* specifications: and the right form of English expression is thus clearly and reliably suggested to him by the Siamese phrase itself.

11. The special characteristic, then, of this method will be that we teach our pupils to associate the many various forms of the English Verb with the special meaning which they are severally used to express; and *not* to associate the names of the different Tenses with particular forms of the Verb.

12. The means adopted towards this end will be best seen by a perusal of this book, specially pages 17,25,84, etc. the object of this Preface being not so much to exhibit the method, as to explain the need for it, the origin of it, and the lines on which it is meant to work. So it will suffice to say here that it is based on the principle *that it is the meaning which decides the tense, and that it is the tense which decides the form of the Verb*—that is to say, in the sentence “^๑เข^๒ว^๓าน^๔น^๕น^๖น^๗ ไป^๘ ร^๙อง^{๑๐}เร^{๑๑}ียน^{๑๒}” the *meaning* tells us that the tense will have to be preterite: and the fact that the Verb is to be preterite tells us that “went” is the right form for the Verb to take in this sentence.*

*And, be it noted, this way of looking at the Verb is entirely different and based on a totally different principle from the usual form of teaching which says that “he eats” is clearly the present tense, because it has an-s, or that “I lived” is past tense, because it has ed.

13. To take some further examples ;—

- i. คนนั้นเข้าไปในวังทุกวัน.
- ii. เคยชวนท่านไปบ้านหรือไปไหน.
- iii. เมื่อวันพระฉันไม่ไปโรงเรียน.

Here we have the word ไป three times. The Siamese pupil would naturally translate it "go" in each case. And no amount of study in the ordinary English grammar books, and no amount of time spent in learning the ordinary tenses, will ever help him in the slightest degree towards translating each of the above sentences correctly. It is not, indeed, perfectly clear that *nothing* will help him in such a case, except some method by which the particular meaning of the Siamese phrase shall point to the particular form of the English Verb which should be used. I venture to hope that this book may provide some means to this end ; though of course it has no pretence of being the only possible method.

14. This point ; as to the uselessness of the ordinary Grammar books for our Siamese pupils, naturally suggests the whole question of teaching English Grammar in our Bangkok schools. Now we make English boys study Grammar with a view to teaching them to analyse English sentences which they can already write correctly, and to think out the reasons *why* they speak and write in the way they do (they already possess the power of writing fairly correct

XVIII

English.) But it is an altogether different matter with our Siamese pupils: they have not this knowledge of English, and this power of writing it correctly: we cannot therefore teach them grammar as if they already had this foundation on which to build*; and therefore we must teach grammar chiefly with the object of producing and developing this power of writing correct English; and this will at once show the futility of trying to follow the usual or orthodox methods of Grammar study: and I take this fact to be a complete justification for any thing in this book which appears contrary to or at variance with the accepted forms of grammar teaching.

15. This point brings out one other matter to which I would draw the teacher's attention—viz; the reasons which led—justifiably as it seems—to the adoption in this book apparently strange nomenclature and lettering of tenses, the postponement of the usual names, and specially the creation of a new tense, which I have called the Indefinite or Custom Tense.

There are two plain reasons why the Verb in such a sentence as—"My father never writes any letters

*It should be noted that the only sure foundation which they possess is *their own language*: and therefore we should so arrange our method as to make use of this foundation and build on it. We should constantly refer to the Siamese language and forms of expression, and show that in it are to be found all those ideas and shades of meaning which we wish our pupils to grasp, such as tenses and moods, etc.

in the morning"—should not be called the present tense, as is usually done.

- (i) Because in form it is entirely different from the verb in such a sentence as "I am now writing a letter to my son"—where it is undeniably the present tense.
- (ii) Because, as a matter of fact, it does not refer to the present time at all, but to past, present, and future, alike.

These two reasons alone would show what confusion must arise in the mind of a Siamese from giving the same name to different uses of the Verb, which differ so widely, both in meaning and form. The need for some such tense as the Indefinite or Custom Tense is still further proved by observing the confusion caused in the mind of any Siamese pupil, when working at page 104 in the "Practical Exercises," and comparing it with what he learnt on pages 55 and 60 of that book.

16. But it seems clear that one should look for justification for this and every other unusual or unorthodox point in this book, to the simple fact of its bringing clearness and light to the Siamese student.

The verdict for its condemnation or support depends—*not* on the question "Does it approve itself to European criticism, based on what have always been recognised as the proper rules and terminology of English Grammar?"—but rather—"Do our Siamese

pupils, by its means, attain more rapidly and with a more rational use of their thinking powers to correct composition in English ?

17. With regard to the other special difficulties of English Composition, which are dealt with in this book, such as Relative Clause, etc, etc, it will suffice to say that they are always introduced to the pupil by easy examples, in the first instance : so that he may be led to use his own powers, of observation and reasoning towards discovering their special properties and uses; instead of his being confronted with hard and dry definitions and rules, before the subject thereof has ever been brought within his ken.

18. The Siamese phraseology used in some of the sentences may be criticised as somewhat unusual and inclined to anglicisms in construction ; but it must be remembered that it is often necessary to take particular precautions to lessen the complexities and graduate the difficulties of translating from Siamese to English. It is earnestly hoped that the book will be used in such a way as to promote the pupil's own powers of thought, and that he may be made in variably to reason things out for himself, and never allowed to commit to memory the teacher's version of the exercises.

19. In conclusion, it may be well to repeat the main principle which has determined the peculiar method, adopted in this book, of putting before our Siamese pupils the difficulties of English Verbs ; namely, that if we are true to the educational maxim of working from the known to the unknown, we must

surely work from Siamese composition to English composition: we must illustrate English idioms by Siamese idioms, and show that the same ideas which cause us to use a particular way in Siamese will lead us to use a particular form of expression in English: we must compare and contrast the two languages continually, and produce the one by inference from the other: remembering always that it is the particular idea which is to be conveyed that necessitates the use of a particular tense, and that it is the need for this tense which causes the use of a particular form of the Verb: and such it is clear that the form which the Verb takes in any sentence is a result of the idea which is to be expressed, and can therefore be inferred directly from the Siamese sentence.

—: o :—

20. The author wishes to express his special acknowledgment of the services rendered by Luang Tay sar, of H. M.'s Survey Department, in his assistance in the Siamese version of the explanation and exercises throughout this book.



LESSON 1.

๑. ตามแบบฝึกหัดที่ ๑๐ ในเล่ม ๒ ของหนังสือชุดนี้ นักเรียนทั้งปวงได้ทราบแล้วว่า ถ้อยคำทั้งหลายที่เราใช้พูดกันนี้มีหลายพวกหลายอย่าง ปานกับว่าสัตว์ และต้นไม้ทั้งปวงมีต่าง ๆ ชนิดกัน ทั้งคงจะได้ทราบแล้วว่าชื่อมนุษย์ชื่อสัตว์ และชื่อของสรรพสิ่งต่าง ๆ นั้นเขารวมเข้าเป็น ถ้อยคำแผนกหนึ่งซึ่งเรียกกันว่า NOUN.

๒. ยังมีถ้อยคำอีกจำพวกหนึ่งที่เรทั้งปวงมักใช้พูดอยู่เสมอ ๆ เช่น กับคำว่า “นอน – กิน – วิ่ง – ไป – ตี” เช่นนี้เป็นคำที่แสดงให้เราทราบว่าเรากระทำสิ่งใด หรือ การสิ่งใดที่เรากระทำ.

๓. ในประโยคต่อไปนี้ คำใดที่มีตัวอักษรใหญ่เป็นคำเช่นนั้นทั้งสิ้น ด้วยว่าคำเหล่านั้นแสดงให้เราทราบว่าคน, สัตว์ จำพวกนั้นกระทำสิ่งใด.

- | | |
|--|--|
| ๑. สุนัข ทั้ง ปวง กินกระดูก. | 1. All dogs <i>eat</i> bones. |
| ๒. ฉัน วิ่ง ไป บ้าน ทุก ๆ เช้า. | 2. I <i>run</i> home every morning. |
| ๓. วาน นั้ ฉัน ที่ สุนัข จวน ตาย. | 3. Yesterday I <i>beat</i> my dog very hard. |
| ๔. ค้าง คาว บิน เข้า มา ใน ห้อง ฉัน เอง ๆ. | 4. Bats often <i>fly</i> into my room. |
| ๕. เด็ก คน นั้น เขียน หนังสือ อังกฤษ ได้ ดี. | 5. That boy <i>writes</i> English well. |
| ๖. เมื่อ วาน นั้ ฉัน เรียน บท เรียน นั้. | 6. I <i>learnt</i> this lesson yesterday. |

๕. ถ้อยคำทั้งปวงที่มีตัวอักษรใหญ่เช่น (กิน) เป็นคำที่แสดงให้เราทราบว่าคน, สัตว์นั้นกระทำสิ่งใดอยู่.

คำเช่น น เป็นถ้อยคำจำพวกหนึ่ง เรียก กัน ว่า VERBS.

๕. ให้นักเรียนเลือกดู ถ้อยคำต่างๆ ในประโยคที่จัดไว้ข้างล่างนี้ให้รู้ว่าคำใดเป็น VERB.

- | | |
|---|---------------------------------------|
| ๑. ฉัน เก็บ หนังสือ ไว้
ใน หีบ นี ้ ทั ้ง หมด. | 1. I put all my books
in this box. |
| ๒. ฉัน จะ ให้ หมวก ใหม่
ท่าน ไบ หนึ่ง. | 2. I shall give you a
new hat. |
| ๓. บิดา ิฉัน ชื้อ ิปืน ใหม่
ไว้ กระบอ ก หนึ่ง. | 3. My father bought a
new gun. |
| ๔. ปี ี่ หน้ ้า ิฉัน จะ ไป เมือง
ลอนดอน. | 4. I shall go to London
next year. |

- | | |
|---|--|
| ๕. ฉันไม่เคยเห็นเสือ
เลย. | 5. I have never seen
a tiger. |
| ๖. บุตรชายของฉันอ่าน
หนังสืออังกฤษได้ดี. | 6. My son reads Eng-
lish very well. |
| ๗. ใครเอาหนังสือวาง
ไว้ใต้โต๊ะ? | 7. Who put this book
under the table? |
| ๘. ฉันจะฝากจดหมาย
นี้ไปถึงบุตรของฉัน. | 8. I shall send this
letter to my son. |
| ๙. สุนัขของฉันกินข้าว
กับปลา. | 9. My dog eats rice
and fish. |
| ๑๐. ถ้าท่านพูดดังนัก
ฉันจะต้องออกไป. | 10. If you talk so loud,
I shall go away. |

๖. ประโยคต่อไป^{นี้} จัดเป็น ช่อง ๆ ว่าง ๆ ใด^{ให้}
 ให้นักเรียน หา ถ้อย คำ^{ที่} เป็น VERB มาเติม. คำ^{ที่}
 จะ เขามา เติม เติม^{นี้} จะ ต้อง เป็น คำ^{ที่} จะ กระทำ ให้ มี
 ความ ชัด เจน ^{คือ} เมื่อ เติม แล้ว จึง แปล ประโยค
 เหล่า^{นี้} เป็น ภาษา ไทย.

1. I always — rice with a spoon.
2. My brother — a hat yesterday.
3. That dog — the thief, who — into my house last night.
4. That elephant can — many people on his back.
5. If a boy — to school every day, he will be able to — English in two years.
6. My mother is ill: go and — the doctor.
7. My father is a carpenter; he — tables and chairs.
8. I have — this book three times.
9. The man, who — this house, was a European.
10. I always — my dog, if he does not —, when I — him.

7. The pupil should now be able to see clearly what kind of word we mean by a Verb. To make quite sure, let one pupil name several verbs in Siamese, and let some other pupil make a sentence, or several sentences, using these verbs. Do this also in English letting all the pupils in the class help, in various ways. Also let various pupils make sentences on the board requiring the insertion of a verb, and let the other pupils insert the verbs necessary to the sense.

๗. ให้นักเรียนเรียบเรียงประโยคภาษาไทยให้มีคำ VERB ที่จัดไว้นี้ ประโยคหนึ่งให้ใช้คำนี้คำหนึ่ง.

คำเหล่านี้ คือ

เขียน ใช้ เรียน อ่าน ดอน ได้ ถ่ม



LESSON 2.

๙. อ่านประโยคเหล่านี้.

- | | |
|---|--|
| ๑. เด็ก ^{นี้} พูด ^{ได้} อังกฤษ ได้. | 1. This boy speaks English. |
| ๒. ดุ ^{นั้น} นั้น ^{นี้} เห่า ^{ดัง} เสียงดัง. | 2. That dog barks loudly. |
| ๓. วัน ^{หนึ่ง} นั้น ^{นี้} ช้าง ^{กิน} กินหญ้า ^{มาก} มาก. | 3. An elephant eats much grass in one day. |

ในประโยคข้างบน^{นี้}มีคำ^{นี้}ที่เป็น VERB. ทุก
ประโยคคือคำ speaks (พูด) barks (เห่า) eats (กิน).

ก็ในประโยคทั้งสามข้อ^{นี้}ยังมีถ้อยคำอีก
ชนิดหนึ่งเป็นคำที่แสดงให้เรา^{นี้}รู้ว่าใครหรือสิ่งใด
เป็นผู้กระทำและใช้ VERB. เหล่า^{นี้}นี้,

เป็นต้นว่า ในข้อหนึ่ง นั้น ถ้าอยาก จะ ทราบ ว่า
ใครเป็นผู้ที่พูดอังกฤษ ได้ ก็คง เห็นว่าเป็น “เด็ก.”

ในข้อที่สอง ถ้า อยาก จะ ทราบว่าตัวอะไรเห่า
เสียงดัง ก็คง เห็นว่าเป็น “สุนัข.”

ในข้อที่สาม ถ้าอยาก จะ ทราบ อีกว่า ตัวอะไร
กินหญ้า มากๆ ใน วัน หนึ่ง ก็ คง เห็น ว่า เป็น
“ช้าง.”

๓๐. ถ้อยคำที่เป็น “คนผู้ทำ” และ “สัตว์
ที่เห่าและกิน” นั้น เรียกว่า “Subject of the verbs.”

คำว่า เด็ก น	} เป็น Subject of the verb.	{ พูด
This boy		

คำว่า สุนัข น	} เป็น Subject of the verb.	{ เห่า
That dog		

คำว่า ช้าง	} เป็น Subject of the verb.	{ กิน
The elephant		

๑๑. ให้นักเรียน อ่าน ประโยคต่อไปนี้ แล้ว ให้ความว่าคำใด เป็น Subject of the verb ทุกๆ ประโยค.

(๑) That boy speaks too loud.

ใน ประโยคนี้ ก็ เห็นได้ว่าคำ speaks เป็น VERB ถ้า อยากรู้ หา Subject ของ VERB นี้ แล้ว เมื่อ คิด ดู ว่า ใคร เป็น ผู้พูด ก็ เห็น ได้ ว่า เด็ก คน นั้น เป็น คน พูด เช่น นั้น.

คำว่า { boy
เด็ก } นั้น จึง เป็น Subject of the verb { speaks
พูด }

(๒) My cat caught two mice last night.

แปล ว่า “เมื่อ คืน นี้นี้ แมว ของ ฉัน จับหนู ได้สอง ตัว” คำว่า “Caught” ‘จับ’ นั้น เป็น VERB ถ้า อยากรู้ ใคร ทราบ ว่า คำ ใด เป็น Subject of the verb Caught เมื่อ พิจารณา ดู ว่า อะไร เป็น ผู้จับ ก็ เห็น

ได้ว่า { Cat
แมว } เป็น ผู้จับ

คำว่า { Cat
แมว } จึง เป็น Subject of the verb { caught
จับ }

12. Let the pupils find the subjects in the following sentences, exactly in the above manner.

1. My father gave me a new book yesterday.
2. This bird sings very well.
3. My son and daughter go to school every day.
4. Does your uncle make boats?
5. Where did your mother buy that rice?
6. My servant has lost my new ring.
7. The new elephant is not as tall as the old one.
8. My father and mother never buy rice: they bring it from farm.

13. Now practise finding out the subject of each verb, exactly in the above manner, in other sentences, of various kinds: any easy sentences in this book can be taken, or any in Volume II. If the teacher gives English sentences, they must of course be sentences of which the pupils already understand the *meaning*; otherwise they cannot be expected to name the subject of the verb. It is excellent practice to give Siamese sentences too.

Be sure to give some sentences in which the subject is composite ; e. g

(i) My dog and my cat often fight.

(ii) The farmer and his son are ill.

(iii) You and I are the same height.

And also include some interrogative sentences e. g.

(iv) Where did you buy that box ?

(v) Have you ever seen a tiger ?

(vi) Where did the servant put my coat ?

14. This work about Verbs and the subjects of verbs should extend over two or three days at least. It would be a great mistake to hurry on to the work in the next lesson ; for the pupils cannot possibly succeed in it, unless they are first thoroughly conversant with verbs, and can recognise a verb as such, directly they see one : and also see at once what is its subject, without hesitation or doubt.

LESSON 3.

If the pupil now clearly understands what is meant by a Verb, and by its Subject, he can proceed to a new difficulty.

15. Read the following sentences :—

- | | |
|---|--|
| ๑. ฉัน กำลัง เขียน
อังกฤษ อยู่. | 1. I <i>am writing</i> an
English lesson. |
| ๒. พรุ่งนี้ ฉัน จะ เขียน
หนังสือเล่มใหม่. | 2. I <i>shall write</i> my
new book to-morrow. |
| ๓. เมื่อวานนี้ ฉัน เขียน
หนังสือ น ห่ง ดั้น. | 3. I <i>wrote</i> all this
letter yesterday. |
| ๔. ฉัน เขียน หนังสือ
ไทยที่โรงเรียนทุกวัน. | 4. I <i>write</i> Siamese
at school every day. |
| ๕. ฉัน เคย เขียน หนังสือ
ดั้น น สาม หน แล้ว. | 5. I <i>have written</i> this
letter three times
before. |
| ๖. เขา มทเรียน นั้น ไป
เขียน ที่ บ้าน. | 6. <i>Write</i> that lesson
at home. |

๓๖. ในประโยคข้างบนนี้ ก็คงเห็นได้ว่า คำว่า “write” “เขียน” ที่มีอยู่ในทุกๆ ประโยคนี้เป็น VERB ถ้า นักเรียน ตรวจ ตาม คำ ที่ ว่า “เขียน” พิจารณา ดู ให้ละเอียด แล้ว ก็คงจะ เห็น ว่า คำว่า “เขียน” ใน ทุกๆ ประโยค นั้น มี ความ ต่างๆ กัน เป็น ต้น ว่า.

ในประโยคที่หนึ่งว่า

“ฉัน กำลัง เขียน ของ กฤษ อยู่”

ซึ่ง มี ความ ว่า ฉัน กำลัง เขียน อยู่ ใน วัน ไต นั้น.

ในประโยคที่สองว่า

“พรุ่งนี้ ฉัน จะ เขียน หนังสือ เล่ม ใหม่”

ซึ่ง มี ความ ว่า ฉัน จะ เขียน ใน เวลา พรุ่งนี้ มิ ได้ หมายความว่า ใน วัน ไต นั้น ฉัน กำลัง เขียน อยู่ เลย นี้ ก็ คง เห็น ได้ ชัด ว่า ความ หมาย ใน คำ “เขียน” นั้น หา เหมือน ใน ประโยค ที่ ๑ ไม่.

ในประโยคที่สามว่า

“เมื่อวานนี้ ฉัน เขียน หนังสือ ถึง คุณ”

เป็นใจความว่า เมื่อวานนี้ ฉัน ได้ เขียน หนังสือ
มิได้หมายความว่า ในทันที นั้น ฉัน กำลัง เขียน อยู่ ทั้ง มิ
ได้แสดงว่า “พรุ่งนี้ ฉัน จะ เขียน หนังสือ” ด้วย
คำว่า “เขียน” ใน ประโยคนี้ คง มีความเพี้ยน จาก
คำว่า “เขียน” ใน ประโยค ที่ หนึ่ง ที่ สอง.

ในประโยคที่สี่ว่า

“ฉันเขียนหนังสือไทยที่โรงเรียนทุกวัน”

คำว่า “เขียน” ใน ประโยคนี้ มิได้หมายความว่า
เมื่อวานนี้ ฉัน ได้ เขียน หนังสือ ทั้ง มิได้แสดงว่า
ฉัน จะ ไป เขียน เคียง นั้น เป็นใจความแต่ว่า เขียน
เป็นนิสัย เขียน ทุกวัน แต่มิได้กำหนดว่า เวลาใด
ความที่ว่า “เขียน” ใน ประโยคนี้ คง จะ แปลก
กับ ความ ที่ว่า “เขียน” ใน ประโยค ที่ กล่าว มา แล้ว.

ในประโยคที่ห้าว่า

“ฉันเคยเขียนหนังสือนี้สามหนแล้ว”

ความที่ว่า “เขียน” ในประโยคนั้น แสดงให้ทราบ ว่า ฉันเขียนหนังสือเสร็จแล้ว มิได้หมายความว่า กำลังเขียน อยู่ เดียว น่ะเอง.

ดังนั้น ความที่ว่า “เขียน” ในประโยคนี้อีกต่าง กับความที่ว่า “เขียน” ในประโยคที่ปวงข้างต้นน่ะ.

ในประโยคที่หกนั้นว่า

เขาบทเรียนนั้นไปเขียนที่บ้าน”

ความที่ว่า “เขียน” ในประโยคนั้นเป็นคำสั่งให้ทำเป็นข้อบังคับว่า จำเป็นจะต้องเขียน มิได้หมายความว่า กำลังเขียน อยู่ หรือ บางที จะ เขียน หรือ เขียนเสร็จแล้ว.

๑๗. ที่ได้พรรณนามาในเรื่อง VERB แล้วนี้ ก็พอจะเป็นเค้าให้สังเกตได้ แล้วว่าถ้อยคำที่เราเรียกว่า VERB นั้น จะยกมาใช้ให้มีความต่าง ๆ กันได้หลายอย่างหลายประการ ที่จริงเราทั้งปวงก็ใช้ต่าง ๆ กันเช่นนั้น เป็นคัมภีร์ว่า.

ที่ ๓ VERB นั้น ก็เป็นคำแสดงให้ทราบ ว่าผู้หนึ่ง
ผู้ใด กระทำการ อยู่ใน ทัศนใด นั้น.

ที่ ๔ VERB นั้นแสดงให้ทราบ ว่าต่อไปเบื้องหน้า
เขา จะ กระทำ.

ที่ ๕ VERB นั้นแสดงให้ทราบ ว่า การนั้น เขา
ได้ทำ แต่ เวลา ฉะนั้น หรือ เดือน ก่อน นี.

ที่ ๖ VERB นั้น ช้ แสดงให้ทราบ ด้วยการ ที่ เขา
กระทำ เป็น นิตย์ กระทำ ทุก วัน ทุก เวลา เป็น ขนบ
ธรรมเนียม และ นิสัย ที่ จะ กระทำ.

ที่ ๗ VERB นั้นแสดงให้ทราบ ว่า การที่ เขา
กระทำ นั้น ทำ สำเร็จ มา แล้ว.

ที่ ๘ VERB นั้น ก็เป็นคำ ตั้ง ให้กระทำ คือเป็น
คำบังคับบัญชาว่า การ สิ่งใด ที่ จำเป็น จะ ต้อง ทำ

๑๔. ลักษณะ ที่ใช้ VERB ต่าง ๆ กันที่พรรณนา
มา แล้วนี้ทุกๆ ลักษณะเรียกกันว่า TENSE of the VERB

Tense of the Verb.

19. Let the teacher here make up various sentences in Siamese, to show clearly, in the same way as those above, how it is that a Verb is used to express action done at various times : some past, some future, some present etc : (but do not yet use any technical grammatical terms.)

This distinction between the various times at which an action is done must be clearly grasped by the pupil's own mind, before he can go further : [but it need not be made more difficult, by insisting on the pupil knowing long technical names ; such as past definite, present participle, past indefinite, and so on.]

20. By making up many sentences in Siamese (similar to the sets arranged in § 15,) the teacher will help the pupils to get a real grasp of this idea of the meanings of the different tenses. With pupils of slow intelligence, of course, must help and questioning will be required to give this idea of Time sufficient prominence.

21. But the teacher is urged to question all his pupils in such a way, (and so continuously,) as to get all the pupils to notice and *think out* the matter ; rather than attempt to save time and trouble by telling them, at the outset.

For even a considerable amount of time is spent *now* in this way, it will be repaid over and over again, in reality, by the time saved in the *later* work, through the pupils having thoroughly thought out and grasped the idea themselves.

๒๒. ขอให้ นักเรียน ทราบว่า จะเป็นประโยค อย่างไร
 ไต ๆ ที่ใช้ กัน แต่ส่วนคำที่เป็น VERB นั้น แม้ว่าจะ
 เลือกคัดเอามาใช้ สถานที่ให้ต่าง ๆ กัน ดัง

ไต่ ไต } คำที่เป็น VERB นั้น ก็ คง ตรง กับ
 ท้า หึ่ง }

ขอ ไต } ใน หก ข้อ ที่ ว่า มา แล้ว นี้.
 ห้อง }

23. In doing this introductory work the teacher should first give many sentences in Siamese, all containing verbs in the Future tense: (which is the easiest one to recognise:) and get the pupils to see that each verb refers to เวตตภาส ^๒หน้า. They will then get this clearly in their minds as a separate tense, and easily recognise it.

Then he should do the same with regard to verb having แลว ^๒ with them: and get this work being done in Siamese only: do not yet attempt it in English: and do not show it by English sentences, but *do it all by Siamese example.*

24. The pupils should not be able to recognise the ภาสหน้า ^๒ tense, and the แลว ^๒ tense, as we may allow them to call them.

And they should *then* be given several sentences containing only the actual Present [e.g. I am reading]; and go on practising it till the pupils recognise *this* too, as a separate tense, and can give examples of it themselves (all in Siamese) and let them call it the  tense.

Then do the same for tenses in the preterite; all the verb being in past time; calling it the  Tense: (carefully avoiding the use of the word  in giving them examples.)

Finally give them sentences containing verbs showing an action constantly done, frequently done a habit or custom, calling it the  Tense.

And then a few sentences may be given, expressing commands, calling them  Verbs.

25. Get the pupils thus to recognise and distinguish without fail between these six different uses of the verb: so that they can recognise any one at sight with sufficient readiness: and can make some attempt at giving examples themselves, in Siamese, when called upon, of any particular Tense.

Note.—All this work should be done in Siamese, unless the pupils are already *very* familiar with English.

Great accuracy of perception cannot yet be expected at this stage : it will be enough if the pupils clearly realise the fact of the different tenses, and what is meant by them.

Complete recognition will be better gained when studying each tense by itself, in the later exercises of this book.

Some sentences are given here, to assist the teacher in giving examples of the different tenses. Probably it will be best to set before the pupils the Siamese version *only*.

A similar scheme should be made out on the black board getting the *pupils* in class to suggest sentences for filling up the scheme : which they will easily do (in Siamese) with a little wisely directed help from the teacher.

- | | | |
|-------|---|---|
| ๒๖. | { | ๑. เด็กสองคนนั้น มาที่ โรงเรียน ใหม่ ทุกวัน. |
| | | ๒. ใน เวลา กลาง ค่ำ มี ทหาร สาม คน รักษา
ประตู นั้ ทุกคืน. |
| TENSE | { | ๓. ม้า วิ่ง เร็ว กว่า ช้าง. |
| | | ๔. ชาวนา หว่าน ข้าว ใน เดือน แผลด ทุกปี. |
| | | ๕. เวลา เข้า เหว กิน ข้าว เวลา เย็น เหว กิน
ขนม บั้้ง. |

ภาษา
TENSE

๑. พี่หน้า บุตร ของฉัน จะ ไป ประเทศ ยุโรป.
๒. พรุ่งนี้ ฉัน จะ ไป ดู ช้าง เลือก ใน วัง.
๓. เดือน หน้า บิดา ของ ฉัน จะ กลับ มา จาก เมือง ราชบุรี.
๔. ท่าน จะ ส่ง บุตร ท่าน ไป เมือง สิงคโปร์ มี หน้า หรือ ?
๕. มะรืนนี้ ฉัน จะ ขอ น้ำ ใหม่ อีก สาม ตัว.

คำ
TENSE

๑. คน นั้น กำลัง กิน เข้า อยู่ ; เรียกคนอื่นมา.
๒. พ่อ ครว กำลัง หุง เข้า อยู่ ใน ครว.
๓. อย่า เพ้อ มา รบกวน ฉัน ฉัน กำลัง เขียน หนังสือ อยู่.
๔. นาย ของ เจ้า กำลัง อาบน้ำ อยู่ หรือ ?
๕. ช่างไม้ กำลัง ทำ อะไร อยู่ ?

- คำกริยา
TENSE
๑. ปีกตายนี้ ฉันตั้งบุตรฉัน ไปเมืองฝรั่งเศส.
 ๒. เมื่อวานนี้ ฉัน ตก รถ ขาหัก.
 ๓. เมื่อ ตะก เขาค้น กระตัง ทำไม?
 ๔. เมื่อสิ้นชีพิตักษัยฉัน เรือเมด ออกไปจากท่า.
 ๕. เมื่อ วานนี้น ฉัน ได้รับหนังสือ จาก มารดา ของฉัน.

- คำกริยา
TENSE
๑. ฉัน อ่าน หนังสือเล่มนี้ หาย หน แล้ว.
 ๒. บิดา ของฉัน แจก เงิน ไปหมด แล้ว.
 ๓. เขา ท เขา มา ด้วย นัน กิน หมด แล้ว.
 ๔. ใน เดือนนี้ ฉัน มี หนังสือ ถึง มารดา ฉัน ตาม ระเบียบ แล้ว แต่ ยัง ไม่ ได้รับ ตอบ.
 ๕. ฉัน เรียน หนังสือ อังกฤษ มา สอง ปี แล้ว.

- คำกริยา
VERBS
๑. ปิด ประตู เสีย.
 ๒. เก็บ หนังสือ เสีย ให้ หมด.
 ๓. เขียน ความ ข้อ นัน ลงใน กระดาษ ชนวน.
 ๔. พุด ให้ เร็ว ๆ เข้า.
 ๕. พุด ให้ เสียง ดัง ชน.

ได้มา

TENSE

1. These two boys come to the new School every day.
2. Three soldiers always guard this gate at night.
3. Horses run faster than elephants.
4. The farmer sows his seed in the 8th month every year.
5. We eat rice in the morning and bread in the evening.

ภายหลัง

TENSE

1. My son will go to Europe next year.
2. I shall go to the Palace tomorrow to see the white elephant.
3. Next month my father will come back from Rajburee.
4. Will you send your son to Singapore next year?
5. I shall buy three new horses the day after tomorrow.

ทenses
 TENSE

1. That man is having his dinner :
call some other servant.
2. The cook is boiling the rice in the
kitchen.
3. I am writing my letters : don't dis-
turb me.
4. Is your master having a bath now?
5. What is that carpenter making?

ทenses
 TENSE

1. I sent my son to France last year.
2. Yesterday I fell out of the carriage
and broke my leg.
3. Why did they ring the bell just
now.
4. The mailboat left the landing at 4
o'clock this morning.
5. I received a letter from my mother
the day before yesterday.

ကံစာ TENSE

1. I have read this book several times.
2. My father has distributed all the money.
3. We have eaten all the rice that we brought with us.
4. I have written 3 letters to my mother this month: but I have received no answer yet.
5. I have been learning English for 2 years.

ကံစာ VERBS

1. Shut that door.
2. Put all your books away.
3. Write that sentence on your slate.
4. Speak more quickly.
5. Speak louder.

27. This work must on no account be hurried : it means good viva voce teaching and questioning on the part of the teacher.

Time and trouble spent on this work now, will be fully repaid by the ease with which the pupils will afterwards grapple with the special difficulties of each tense.

LESSON 4.

28. If the matter in the last lesson be clearly comprehended, let the pupil read the following sentences :

- | | |
|---|---|
| ๑. สุนัขชอบกินกระดูก,
แต่ ม้า ชอบกินหญ้า. | 1. Dogs like bones, but
horses like grass. |
| ๒. ฉัน กินข้าว เวลา เก้า
นาฬิกา ทุก ๆ วัน. | 2. I eat rice at 9 o'clock
every morning. |
| ๓. บิดาฉัน ขับรถราง ทุก
วัน. | 3. My father drives the
tramcar every day. |
| ๔. เด็ก นั้น บ่อน อาหาร
กระต่ายทั้งเช้าทั้งเย็น. | 4. That boy feeds his
rabbits every morn-
ing and evening. |
| ๕. พ่อ ถึง เคื่อนัยเขา ได้
ถึง ข้าทุก ปี. | 5. They use the great
swing every year in
the second month. |
| ๖. ม้า วิ่ง เร็ว กว่า คน. | 6. A horse runs faster
than a man. |

๒๘. ถ้า ตั้งเกิดตุ ตาม ข้อ ความ ใน หก ประโยคนี้
จะ เห็น ได้ ว่า VERB ที่ ยก มา ใช้นั้น มิ ได้ มี กำหนด
ว่า เวลา ทำ การ นั้น เป็น เวลา ไດ.

(๑) เช่น ว่า ใน ประโยค ที่ หนึ่ง นั้น มิ ได้ แสดง ว่า
สุนัข นั้น กำลัง กิน กระดูก อยู่ หรือ กิน กระดูก แต่ เมื่อ
วาน นี้ มี ใจ ความ แต่ เพียง ว่า สุนัข นั้น ชอบ กิน กระดูก
เป็น นิสัย.

(๒) ตุ ใน ประโยค ที่ สอง ก็ มิ ได้ หมาย ว่า ใน
เวลานั้น นั้น กิน เข้า อยู่ หรือ ว่า กิน แต่ วาน นี้ เลย
เป็น แต่ แสดง ว่า การ กิน เข้า นั้น เป็น นิสัย ของ นั้น.

(๓) ใน ประโยค ที่ สาม นั้น เป็น ความ เห็น ได้ ชัด
ว่า ที่ บิดา ของ นั้น ไป ขับ รถมาน นั้น ด้วย ว่า เป็น การ
ประพฤติ ของ เขา เป็น หน้า ที่ ของ เขา ทุก ๆ วัน มิ ได้
หมาย ว่า เวลา ที่ พุด กัน นั้น เขา กำลัง ขับ รถ อยู่.

(๔) ในประโยคที่สี่นั้น มิได้แสดงว่าเด็กนั้น
 บ้วนอาหาร กระต่ายอยู่ในทันใดนั้น หรือ ดักครู่หนึ่ง
 จึงจะไปบ้วน กับทั้ง มิได้กำหนดว่าถึงวันใดเด็กนั้น
 จึงจะไปบ้วนกระต่ายด้วย; มีแต่ความเป็นธรรมเนียม
 ของเด็กนั้น ที่ไปบ้วนกระต่ายอยู่เนื่อง ๆ.

๓๐. ตามแบบ VERB ทั้ง ปวง ที่ ได้เรียบเรียง
 ดอนมา แล้ว นี้ ก็ คง เห็น ว่า VERB นั้น บางทีก็มีได้
 แสดงว่า การ นั้น หาเสร็จมา แต่ ขณะใด เวลาใด เป็น
 แต่ เพียง บอกว่า เขา กระทำเช่นนั้น เนื่อง ๆ กระทำ
 เช่น นั้นเสมอ เป็น นิตย เป็น ขนบธรรมเนียม หรือนิสสัย
 ที่ จะ กระทำการ นั้น.

นี้ ก็ เป็น อย่าง หนึ่ง ที่ ใช้ VERB ได้ เมื่อ ใช้
 VERB ให้ เป็น ที่ ดำแดง ความว่า “การเช่นนั้นทำ
 เนื่อง ๆ ทำเสมอเป็นนิตย” จึงจัดไว้เป็น Tense จำพวก

หนึ่งเรียกว่าใช้ VERB “อย่างเดิม” (Smur) จึง
เรียกว่า “that VERB is in the Smur TENSE” แต่
ย่นใช้อักษร S. แทนคำ Smur (เดิม) เมื่อกล่าว
ถึง VERB เช่นนี้ ก็จึงว่า “that VERB is in the S.
TENSE.”

Note.—if the work in § 16 was thoroughly done then § 29, § 30, will hardly be necessary, but the work is repeated here, in case it should be found that further explanation is required.

31. Let the pupil make up proper sentences using the verb in the S. tense every time. He may use the following nouns and verbs to make his sentences, and add other words to complete the sense ; but take care the verb is used only in the S. tense ; and do not let the pupils put any interrogative sentences or any negatives.

Subject. Boys. Cats. My Horses. Birds. Your brothers.

Verb. Go to the Palace. Catch mice. Eat glass. Fly. Run.

(This must only be done *viva voce* with the teacher, and not yet attempted in writing.)

Thus, for example—take the NOUN “Boys,” find some verb which will make good sense : for instance “run.”

Put them together, with the verb used in the S. tense, and we can say—

“Boys always run quickly when they play together.”

or we could have said

“Boys run faster than girls.”

or we could have said

“Boys who run a long distance every day, will soon get very strong.”

and so forth.

32. If the pupil makes up a sentence in which the VERB is not used in the S. tense, let the teacher tell him it is wrong ; but be sure to make the pupil explain, *himself*, why it is wrong, by asking him careful questions, of such a kind as to make him see clearly what time the action of his Verb refers to ; and make the pupil alter it himself.

Mere telling is of no use in this work : it must be done with *mind-work*, on the part of each pupil.

33. Be sure to get complete sentences, making good sense : do not be content with “boys run” “dogs bark” and so forth ; but make the boys fill up the sentences ; let them do it in Siamese, if they cannot do so in English.

LESSON 5.

๓๕. ถ้อยคำทั้งปวง ในภาษาอังกฤษนี้ ที่พูด และ เขียน ให้ถูก ต้อง ได้ โดยยาก ก็ เป็น ด้วยคำที่ เป็น VERB นั้นเปลี่ยนแปลง แยกย้าย ไป ตาม ใจความ ตามแต่ การ ที่ ใช้ พูด กัน จะ เป็น การ เวลา ที่ กระทำ ใน ปัจจุบัน นน หรือ ดำเนิน ดำรง มา นาน แล้ว หรือ การ ที่ กระทำ อยู่ เป็น นิรันดร์.

เช่นนั้นเมื่อให้ Tense ต่างๆ ไป คำที่เป็น VERB ก็เปลี่ยนคำไปทุกครั้ง เป็นต้นว่าคำว่า “เขียน” นั้นแปลตรงกับ คำอังกฤษ ว่า write ; แต่ว่าที่จะใช้ คำ write นี้ ไปทุกครั้ง ไม่ได้ ถ้าคำว่า “เขียน” มีความหมายตรงกับ “เขียน Tense” ก็จะต้องเปลี่ยนไปว่า writing ที่จะคงขึ้นใช้ คำ write อยู่ นั้นก็หาได้ไม่.

หนึ่ง ถ้าคำว่า “เขียน” นั้น แสดง ความ ไป ตาม “แต่ก่อน Tense” ก็จะต้องเปลี่ยน ใช้ คำ “wrote.”

๓๕. แต่เมื่อจะใช้ VERB ให้เป็น S. Tense ก็
อาจใช้ได้โดยง่าย เพราะ VERB ใน S. Tense นั้น
ผิดเพี้ยนไปแต่เล็กน้อย ถ้าอยากจะได้รู้ทราบว่า
มันเพี้ยนกันอย่างไร ก็ให้นักเรียนทั้งสองอ่านแบบ
ต่อไปนี้เป็นแบบที่จัดไว้ตามเนื้อความ S. Tense
ทั้งสี่.

๓๖

ฉันอ่านหนังสือทุกวัน.

I read every day.

ท่านอ่านหนังสือทุกวัน.

You read every day.

เขาอ่านหนังสือทุกวัน.

He reads every day.

ฉันกินข้าวทุก ๆ เช้า.

I eat rice every mor-
ning.

ท่านกินข้าวทุก ๆ เช้า.

You eat rice every
morning.

เขา กิน ข้าว ทุก ๆ เช้า.

He eats rice every
morning.

ฉันร้องเพลงเพราะจริง ๆ.

I sing very well.

ท่านร้องเพลงเพราะจริง ๆ.

You sing very well

เด็กหญิงนั้นร้องเพลง
เพราะจริง ๆ.That girl sings very
well.

๓๗. ถ้าสังเกตความในประโยคข้างบนนี้ให้ละเอียดแล้ว ก็คงจะเห็นได้ว่าคำที่เป็น VERB นั้นเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างเดียว คือมีอักษร s เติมท้ายคำที่เป็น VERB เมื่อ VERB แสดงว่า “เขาทำ” หรือว่าผู้ที่กระทำนั้นเป็นแต่ผู้เดียว.

ถ้านักเรียนทราบความชัดแล้ว ก็คงจะเห็นได้ว่า

ถ้า VERB $\left. \begin{array}{l} \text{หนึ่ง} \\ \text{ใด} \end{array} \right\}$ มี $\begin{array}{l} \text{ห้} \\ \text{ห้} \end{array}$ เนิ ความ เป็น S. Tense และ Subject of the Verb นั้นเป็นคำว่า I หรือ You หรือจำนวนคนและสัตว์ดังตั้งที่มากกว่าหนึ่งขึ้นไปแล้ว ไม่ต้องเปลี่ยน VERB เลย.

ถ้านอกจากนี้ไปจะต้องเติมอักษร s ได้ข้างท้าย VERB นั้น.

๓๘. ในประโยคต่อไป VERB ที่มีตัวอักษรใหญ่ นั้นเป็น VERB ใน S. TENSE ทั้งสิ้น แต่ VERB บางคำมีอักษร s เติมท้าย บางคำไม่มีตามแบบสอนที่ได้อธิบายมาในข้อ ๓๗ ข้างบนนี้.

- | | |
|---|--|
| ๑. ฉัน กิน กาแฟทุกวัน. | 1. I <i>drink</i> coffee every day. |
| ๒. คน นั้น กิน กาแฟ บ่อยๆ. | 2. That man <i>drinks</i> coffee very often. |
| ๓. ท่าน อ่าน ดังนั้ก,
เด็ก คน นั้น อ่าน เร็ว เกิน
ไป, แต่เด็กสองคนนั้น อ่าน
ดี จริงๆ. | 3. You <i>read</i> too loud;
that boy <i>reads</i> too
quickly: but these two
boys <i>read</i> very well. |
| ๔. ถ้า คน เห็น เสือ มา
ก็คง วิ่ง หนี ไป โดยเร็ว.
แต่ถ้าฉัน มีปืน อยู่ใน
มือ ฉัน ไม่ วิ่ง เลย, ฉัน
ยิง มัน ทุก คราว. | 4. A man <i>runs</i> away
quickly if he <i>sees</i> a
tiger.
If I have my gun, I
never <i>run</i> away; I
always <i>shoot</i> at him. |

Let the pupils explain viva voce, quite clearly, why the *italicised* verbs in these sentences, take or do not take the s, in each case.

This must be clearly understood, by all the pupils: no further progress can be made without a distinct grasp of the idea here referred to.

39. The teacher should now give very many sentences : some in Siamese and some in English, some having verbs in the S.a. tense ; some in the D.a. tense, and some in the N. a. tense ; and he should ask the pupils, every time, the following questions.

(i.) Which word is the Verb ?

(ii.) What tense is it ?

(iii.) What is its subject ?

If the Verb is in the S. tense, he must also ask,

(iv.) Is the subject singular or plural ?
or he may ask

Will the verb require an " s " or not ?
and why ?

This process of questioning can hardly be practised too much. For it makes the pupils think, and at the same time trains them to observe quickly those particular points in a sentence, which most need observation.

It should be constantly practised when using Volume III, and other English Reading Books.



LESSON 6.

๔๐. จงหาคำเหล่านี้ ใน Vocabulary ข้างท้าย
หนังสือเล่มนี้ แล้วเขียนได้ไว้ในสมุด ของตน ทั้งคำ
อังกฤษ และ คำไทย.

Afternoon	Leak	Translate	Very
Lazy	A little	Always	Hard
Wind	Say	Servant	Boatman
Twice	Fourth	Faster than	Blow
Scholar	Teacher	Often	Late
Too	And	Siamese	Those
Month	Walk	Brother	With
Keep	Put	School	

๔๑. (๑) คำใดที่มีตัวอักษรใหญ่ เช่นกับคำ
ว่า แปล อย่างนี้ จะ ต้อง ใช้ VERB ใน S. Tense.

(๒) คำใดที่มีวงกาไว้เช่นนั้น () อย่า
แปลเป็น คำอังกฤษเลย.

42. Translate into English:—

๑. เวลา ๑๖ นาฬิกา บุตรชาย ของฉัน วิ่ง (ไป) บ้าน
ทุกวัน.

๒. ฉัน เรียน หนังสือ ไทย ที่ โรงเรียน ใหม่.

๓. พี่สาว ของ ฉัน เติร์ เร็ว กว่า พี่ ชาย ของท่าน.
๔. เด็ก เกียจ คร้าน มัก มา โรงเรียน สาย.
๕. เคื่อนดี ถม พื้ แรง จัด.
๖. ฉัน (เขา) หนังสือ เก็บ ไว้ ใน หีบ นี ทุก วัน.
 2 1 4 5 7 6 3
๗. คน ไร่ ของ ฉัน กิน ข้าววัน (ละ) สอง หน เสมอ.
๘. ฝัพาย นั้น บอกว่า เรือ ร่ว.
 3 2 1 6 7 4
๙. เด็กสองคนนั้น (เมื่อออก) จาก โรงเรียน วัง (ไป)
 5 8 9
 บ้านทุกวัน; แต่ฉัน (ค่อย) เติร์ (ไป), ทั้งพี่ชาย
 ฉันก็ เติร์ (มา) ด้วย.
๑๐. เมื่อเรา แปล หนังสือ, ครู ช่วย เพียงเล็กน้อย; แต่
 ครู คนใหม่ ต้อง คน นั้น ช่วย ศิษย์ มาก ที่ เดียว.
๑๑. ถ้า นักเรียน ยัง ไม่ เข้าใจ คำ ไทย ที่ มี อยู่ใน แบบ
 นี้ และ แบบ ที่ สอน ต่อ ไป ว่า ตรง กับ คำ
 อังกฤษ คำ ไต จง พดิก ค้น หา ใน สมุด ที่ ได้
 จัด ไว้ สำหรับ คน นั้น เพราะว่า ที่ ทำ หนังสือ
 นี้ มี แต่ คำ อังกฤษ แปล เป็น ไทย.

LESSON 7.

๔๔. บัณฑิตจะแข็งแรงวิชาใช้ VERB อีกประการ
หนึ่ง คือว่า เมื่อ VERB ใช้ เป็น S. Tense แล้ว ยัง
เป็นไป อีก อย่าง หนึ่ง ดังต่อไปนี้.

S.a. ฉันอ่านหนังสือไทย
 ชัด. S.a. I read Siamese
 well.

S.b. ฉันอ่านหนังสือไทย
 ไม่ชัด. S.b. I do not read
 Siamese well.

S.c. ท่านอ่านหนังสือไทย
 ชัด หรือ? S.c. Do you read
 Siamese well ?

S.a. ฉันกินช้าๆ. S.a. I eat slowly.

S.b. ฉันกินไม่ช้า. S.b. I do not eat
 slowly.

S.c. ท่านกินช้า หรือ? S.c. Do you eat slowly?

S.a. ฉันเดินเร็วเหมือน
 ท่าน. S.a. I walk as fast as
 you.

S.b. ฉัน เดิน ไม่ เร็ว เหมือน ท่าน.	S.b. I do not walk as fast as you.
S.c. ท่านเดินเร็วเหมือน ฉัน หรือ ?	S.c. Do you walk as fast as I?

๔๕. ใน ประโยค ข้าง บน นี้ VERB ทั้ง ๒ เป็น VERB ใน จำพวก S. TENSE แต่ บาง คำ ใ้ รวม กับ คำ "do" บาง คำ ไม่ ใ้.

(๑) ถ้า ตั้ง เกต ใ้ ถัด ใ้น ก็ เห็น ว่า ถ่า Verb คำ ไ้ มี คำ ว่า "not" คด อยุ่ ถ่า มี คำ "do" คด อยุ่ ด้วย เช่น กับ VERB ที่ มี หมาย S.b. อยุ่ ด้วย นั้.

(๒) ถ่า ประการ นั้ ใน ประโยค ที่ เป็น คำ ถา ม ถ่า มี คำ "do" คด อยุ่ ด้วย เช่น กับ ใน ประโยค ที่ มี หมาย S.c. อยุ่ นั้.

๔๖. เมื่อนักเรียน ทั้ง หดาย จะ แด ไทย ใ้ เป็น อังกฤษ จง พิคระห้ ถ่า ถ่า ประโยค ที่ จะ แด นั้ อยุ่ ใน S. Tense และ มี คำ "not" คด อยุ่ หรือ เป็น ประโยค คำ ถา ม ถ่า จง ใ้ คำ "do" ด้วย.

๔๗. (๑) คูใน แบบ นี้—

“ฉัน ไม่เรียน หนังสือ อังกฤษ ทุก วัน” ด้วยการ
ที่ เถา เรียน อังกฤษ เป็น นิติย คำ VERB “เรียน” ใน
ประโยค นี้ จึง อยู่ ใน S. Tense.

ที่มี คำ “ไม่” คณะ อยู่ จึง ต้อง ได้ คำ “do”
เข้า ด้วย.

จึง ใช้ ว่า “I do not learn English every day.”
อย่า ใช้ แต่ เพียง ดัน ๆ ว่า “I not learn.”

(๒) “ท่าน ไป ใน วัง ทุก วัน หรือ?”

ก็ เห็น ได้ ชัด ว่า คำ ว่า “ไป” ใน ประโยค นี้ เป็น
VERB อยู่ ใน S. Tense กับ ทั้ง เป็น ประโยค
คำถาม ที่ จะ ว่า แต่ เพียง “You go” นั้น ไม่ ได้
จึง ใช้ ว่า “Do you go to the Palace every day?”

(๓) ยัง แบบ นี้ อีก.

“แมว ของ ฉัน จับ หนู ใน เรือน หาดาย ตัว” ใน
ประโยค นี้ คำ ว่า จับ เป็น VERB ใน S. Tense
และ ประโยค นี้ มิ ใช้ ประโยค คำถาม ทั้ง ไม่ มี คำ

“ไม่” อยู่ด้วย ก็แปลแต่เพียงว่า “My cats catch many mice” ไม่ต้องใช้คำ do เลย.

๔๘. เมื่อ นักเรียน จะ แปล ไทย เป็น อังกฤษ จะ ต้อง พิจารณา หัก ดู อย่าง นั ก่อน คือ ว่า.

(๑) VERB นั้น เป็น VERB อยู่ ใน S. Tense หรือ?

(๒) VERB นั้น มี คำ ว่า “ไม่” ค่ะ อยู่ ด้วย หรือเปล่า?

(๓) ประโยค นั้น เป็น คำถาม หรือ ไม่?

ถ้า เป็น ใน ข้อ ๒ } นั้น จง เติม คำ “do”
๓

ถ้า มี ฉะนั้น ก็ ไม่ ต้อง ได้ “do”

49. Read the following sentences, and make sure by careful questioning that the pupils clearly understand, why we say the Verb is in the S. a., or the S. b. or the S. c. tense, as the case may be,

- | | |
|---|--|
| 1. S.a. เรา เคย เดิน เทียว
เล่น ใน สวน นั้น
เนื่อง ๆ. | We often walk about
in that garden. |
|---|--|

- | | |
|---|---|
| 2. S.b. ฉันไม่ชอบขนมปัง. | I do not like bread. |
| 3. S.c. ท่านเรียนหนังสืออังกฤษกับครูคนนั้นหรือ? | Do you learn English with that teacher ? |
| 4. S.a. ชายคนนั้นตีม้าตัวนี้แรงๆ ทุกวัน. | That man always beats this horse very hard. |
| 5. S.b. เราไม่ยอมให้หมาไล่แมวเลย. | We do not allow our dogs to chase cats. |
| 6. S.c. ท่านไปในวังทางเรือหรือทางบก? | Do you go to the palace by boat or by land? |



LESSON 8.

50. In the sentences of last lesson, the pupils was told each time, if the Verb was S.a., or S.b., or S.c.

In the following sentence he is not told: he must think it out for himself. In no case, let the teacher tell the pupils. In case of difficulty, let the teacher by skilful questioning, make the pupil find out for himself: and in the case of a wrong answer, let the teacher clearly explain *why* it is wrong.

51. Find in the vocabulary and write in your Note-book:—

Nearly	Very	Lay—Eggs
Clean (<i>Verb</i>)	Pork	Indian
Bark	Shoot	Only
House	Play with	Thief
Monkey	Plate	

52. Translate into English;

Words in brackets, thus (เคย), are not to be translated.

๑. เด็กคนนั้น มา โรงเรียน สาย เทบ ทุก วัน.

๒. แยก ขึ้นเคียว ไม่ กิน หมู (เคย).

๓. คน ไข ของ ฉัน เช็ด จาน เร็ว จริง ๆ.

Let this sentence be translated first time with a singular subject; and then again with a plural subject; and similarly in sentences 4 and 7.

๔. ไทย (นั้น) ชอบ ยิง ปืน หรือ ?

๕. ท่าน ¹รู้ (หรือ) ²(ไม่) ⁵(ว่า) ⁴หมวกของ ⁶ฉันอยู่
³ที่ไหน ?

๖. ใน โรงเรียนนี้ เรา ไม่ (ได้) เรียน หนังสือ
ไทย; เรา เรียน แต่ หนังสือ อังกฤษ.

๗. ถ้าจะ โหมย เข้ามา ใน เรือน, หนานั้น (คง) เท่า.

๘. ฉัน หยอก ถึง ของ ฉัน ทุก วัน.

๙. แม่ ไก่ สอง ตัว นั้น ไข่ หรือ ?

๓๐. บางที มัน they ไข่ หลายใบ several; แต่ บาง
วัน มัน ไม่ ไข่ ดัง ไข่ any.

๕๓. เมื่อ นักเรียน จะ ใช้ VERB เป็น S. Tense
ถ้าประโยค นั้น มีความว่า “เขาทำ” หรือ “คนผู้หนึ่ง
ทำ” หรือ “สัตว์พลสัตว์ และ สิ่งใด ที่เป็น ตัวเดียวถึง
เดียวทำ” จะ ต้อง เปลี่ยน คำ “do” นั้น ให้เป็น คำ
“does”

เช่น กับ ว่า “he does,” “one person does”
“one animal does.”

- S. b. { I do not drink wine.
 S. b. { He does not drink wine.
 S. b. { We do not drink wine.
 S. b. { That man does not drink wine.
 S. c. { Do you like bread?
 S. c. { Does he like bread?
 S. c. { Do those dogs like meat?
 S. c. { Does that dog like meat?

๕๔. ประโยคต่อไปนี้มีช่องที่ว่างอยู่ ให้นักเรียน
 หาคำที่เป็น VERB ได้ และต้องให้เป็นประโยคที่
 มีความชัดเจนดี กับให้บอกว่าเป็น VERB ที่ยกมา
 เดิมได้นั้นจะเป็น VERB อย่าง S. a หรือ S. b
 หรือ S. c

1. English horses—as fast as French horses.
2. My brother—as well as your brother.
3. —your mother—nice cakes?
4. I—to the Palace on Wan Pra.
5. --those two boys well?
6. A good man—his horses and his dogs.
7. That carpenter—very good tables.
8. The new teacher—as well as the old one.
9. We often—from school before five o'clock,
10. What time—this office—?

55. Find these words and write them in your note book;

Mango	Month	How	Send
Fear	Many	Gardener	Cut
Language	Food	Row	Too
Much			Call
Elephant	Money	Fire	Gather
Come	Back	Quickly	Twice
Near	If	Wages	From
Afraid	Mother	Government	business

56. Translate the following sentences into English, saying before hand, every time, whether the Verb is S.a. or S.b. or S.c.

๑. คนเร็ว นั้น แลว เรือ ต่ จริง ๆ.

๒. บิดา ของ ท่าน ทำ ราชการ หรือ ?

๓. ท่าน ให้ เงิน เดือน คน ใช้ ของ ท่าน เดือน ละ
๑
เท่าไร ?

๔. บุตรชาย ต้องคนของท่านกลับมาจากโรงเรียน
ทุก ๆ วัน (นั้น) ก็ โมง what time ?

๕. ถ้าฉัน เรียก หมา ของฉัน มันวิ่ง (มา) to me
(โดย) เร็ว.

๖. ช้างไม่ยอมเข้าไป to go ใกล้วไฟ (เลย) มัน
กลัว.
๗. มารดาของ ฉัน ส่ง เข้า ฉัน to me ทุกวัน.
๘. พี่ ของ ท่านเรียน ภาษาอะไรในโรงเรียนนั้น?
๙. พ่อถึง in เดือนห้าชาวสวน (เขา) เก็บมะม่วง
ทุกปี.
๑๐. บ่าว ของ ฉัน เกยว หน้า เดือน ละ สอง ครั้ง.

Note.—In sentences 6 translate ช้าง as “an elephant” and then afterwards translate the sentence again putting ช้าง “elephants” and be careful to alter the translation of the Verbs and of the word มัน accordingly.

Note.—In sentences 9 translate at first as if there is only one gardener: and then translate the sentence again as if there are many.

[Read § 39 at the end of Lesson 5.]

57. It is good practice to write out Verbs in the following manner.

To WRITE—^အရေး

S.a. I write.

S.b. I do not write.

S.c. Do you write?

To GO—^{သွား}သွား

S.a. I go.

S.b. I do not go.

S.c. Do you go?

S.a. He goes.

S.b. He does not go.

S.c. Does he go?

LESSON 9.

58. Find these words, and write them in your note book :—

Drill	Market	Gambling House
Evening	Win	Brother
Cake	Palace	Often
Spend	Gamble	Reap
Lose	Soldier	Ill
Hotel	Sell	Which
Watch	Early	Late
Uncle	Money	Morning
Father	Help	Clock

59. Before letting the pupils attempt the following exercise, let the teacher put questions to them in class, as following :—

- i. In this sentence, which is the Verb?
- ii. What is the Subject?
- iii. What tense is the Verb?
- iv. Will the Verb require “s” at the end?
- v. Why?

The last 2 questions will only be asked, when the Verb is S. a.

Always make the pupils give full answers; e. g. in sentence 5 **११** is the subject of the Verb **१२**. The Verb is in the **१३** Tense; it is S. c.—and so forth.

๖๐. จงแปลประโยคต่อไปนี้กลับเป็นภาษาอังกฤษ
 ให้บอกทุกอย่าง คราว ว่า คำที่เป็น VERB นั้น เป็น
 Tense อย่าง S.a. หรือ S.b. หรือ S.c.

๓. ทหารนั้นไม่ (ใคร) ชอบฝึกหัด.

Translate first time with plural subject: and then
 with singular subject.

๒. ฉันไปบ้านของลุงฉันบ่อยๆ; แต่เขาไม่
 (ใครจะ) มา (เลย).

๓. ถ้าฉันป่วย, ฉันไม่ไปโรงเรียน

๔. ถ้าคนไม่มี, เขาไม่ไปโฮเตล (เลย).

๕. เจ้าไปโรงบ่อนบ่อยๆ หรือ?

๖. ถ้าฉันเห็นเจ้าเล่นเบี้ย, เงินที่ได้มา win
 (เท่าไร), ฉันจะเก็บ (เลย) (ให้) หมด.

๗. น้องของฉัน (นั้น) เวลาเช้า (เขา) ไม่ไปใน
 วัง; (ต่อ) เวลาเย็นเขา (จึง) เข้าไป.

๘. ถ้าบิดาของฉันป่วยเข้า, ฉันก็ช่วย (เกี่ยว)
 (ด้วย).

๘. แม่ของเจ้าชายขม หรือ?

๑๐. บางที่ท่านมาสาย, บางที่มา (แต่) เข้า: ทำ
ไม่ว่า ไม่ดู นาฬิกาเสมอ?

61. Let the pupils write on the following verbs, in the same way as in § 57 of last lesson To Eat. To Learn. To Run. To Teach.

62. And then make twelve good sentences, each containing one of these verbs, used in the S.a. S.b. and S.c. tense.

It may be necessary to let them compose the sentences in Siamese first, as their command of English is perhaps still too limited for them to make up many Sentences, in that language.

63. In case of difficulty in forming the 3rd person Singular of the tense, (as "he tries" from "to try," or "he teaches" from "teach etc) let the teacher show that it follows the same rule as the plural of nouns, as learnt in Volume II Lesson. 25.

LESSON 10.

๖๔. ในแบบฝึกหัดที่ ๑๘ ในเล่มสอง ได้เคยใช้ อักษร “a” นำหน้าคำภาษาอังกฤษที่เป็น Noun ถึงนักเรียนทั้งปวงที่เคยอ่านแบบแผนในภาษาอังกฤษ ก็คงพบปะที่เขาใช้ “an” แทน “a” นั้นเนื่องๆ.

บัดนี้ จะตั้งแบบสำหรับให้นักเรียน ใคร่ครวญดูว่าอย่างไรจึงใช้ “an” อย่างไรจึงใช้ “a” นำหน้า Noun

๖๕. ดังเช่นได้สาธตไว้ ในแบบฝึกหัดที่ ๑ เล่ม ๑ ว่าตัวอักษรในภาษาอังกฤษ เขาแยกออกเป็น พยัญชนะบ้าง เป็นสระบ้าง.

พวกสระนั้นมีอยู่ห้าอักษร.

คือ a-e-i-o-u.

๖๖. ถ้า Noun คำใดตั้งต้นด้วยอักษรตัวใดในห้าตัวนี้ จึงใช้ “an” นำอย่าใช้ “a” เดย เช่นกับคำว่า:

An egg.

An eye.

An ear.

An elephant.

๖๘ ประการ หนึ่งในคำที่มีอักษร “h” ตั้งต้นถ้าอ่านออกเสียง อักษร “h” เช่น กับ อ่านเสียง ตัว “อ” จะต้องใช้ “a” นำ.

แต่ถ้าคำนั้นอ่าน ไม่มี สำเนียง “h” จึงใช้ “an” นำ เช่น กับ คำว่า:

A hole	An hour.
A hand.	An honest man.

68. Find these words:

Why	Fly	Buy	Singapore
Handkerchief	Enough	Tree	Lift
Prosperous	Sunlight	Orange	Eagle
Bucket	Window	Opposite	Set
Parrot	Honest	Behind	Rise
Strong	Play polo	High	Heavy
Nest	Egg	Clean(<i>adj.</i>)	Night
Day time	Sleep	Because	Ripe
Yet	Garden		

69. Translate into English.

๑. ในรังนั้นมีไข่ใบหนึ่งหรือ? ไม่มี; แม่ไก่ของฉัน (มัน) ไม่ใช่ทุกวัน.
๒. เขาพามาให้ฉันเล่มหนึ่ง, กับเขาผ้าเช็ดหน้า (ที่) สะอาด มาให้ฉันหนึ่งด้วย.

๓. นกเค้าแมว (นั้น) (มัน) บินแต่ only กลางคืน เวลา กลาง วัน มัน นอน, เพราะว่า มัน ไม่ชอบ แสงสว่าง.

First take the subject as Singular and afterwards translate again as plural.

๔. ดั้ม ลูก^{นี้} ยังไม่^{นี้} ตุก; ทำไมเจ้า (จึง) ได้ (ไป) ซ้อ (มา) ?
๕. ใน ส่วน หลวง เมือง สิงคโปร์, มี นก อินทรี ตัวหนึ่ง; กับ (มี) นก แก้ว ตัวหนึ่ง.
๖. คน (ที่) ซื่อตรง, จะอยู่^{นี้} แห่งใด wherever he is ก็ คง มี will be ความ เจริญ.
๗. ไก่ ของฉัน (มัน) นอน บน ต้นไม้ สูง ทุก คืน.
๘. พระอาทิตย์ ขึ้น ตรง หน้า ต่าง ฉัน, แล้ว and ตก ข้าง หลัง บ้าน.
๙. เด็ก คน นั้น แรง ไม่พอ ที่จะ (to) ยก หีบ หนัก ๆ (ได้).
๑๐. บิดา ของ ท่าน (ไป) ที่ คลับ บ่อยๆ หรือ?
๑๑. ไป ทุก วัน พระ.
๑๒. ม้า ของฉัน กิน เข้า เดือน ละ ถึง หนึ่ง.

LESSON 11.

๗๐. ในหนังสือเล่มสอง แบบฝึกหัดที่ ๑๕ นั้น ได้
ชี้แจงว่าจะใช้คำว่า "I" แทนคำว่า "ฉัน"
ไปทุกครั้งไม่ได้ บางที่ต้องใช้คำว่า "me" อนึ่ง ศิษย์
ทั้งปวงก็คงรู้จักแล้วว่า เมื่อใดจึงจะสมควรใช้คำ "I"
และ คำ "me" นั้น.

๗๑. จงอ่านประโยคต่อไปนี้.

1. { That man is clever: he speaks English well.
คนนั้น ฉลาด เขาพูด อังกฤษ ได้ดี.
2. { That man is ill: give him some medicine.
คนนั้น ไม่สบาย เขา มา ให้เขา กิน.
3. { That man is lazy: tell him to come quickly.
คนนั้น ชะเกียจ บอกให้เขา มา เร็ว ๆ.

๗๒. ในประโยคข้างบนนี้ คำที่ว่า "เขา" นั้น
จะใช้คำว่า "he" แทนเป็นนิตยไป ไม่ได้ บาง
แห่งต้องใช้คำว่า "him".

คือที่ใช้คำ “เขา” เป็นคำ “he” นั่นก็เป็น
แต่ที่เมื่อเขากระทำสิ่งใด เขาว่ากล่าวสิ่งใด
เขาเป็นอย่างไร.

ถ้ามีเป็นดังเช่นที่กล่าวมานี้ จะต้องใช้คำ
“him”.

๗๓. จะอธิบายอีกสถานที่หนึ่งก็ได้ คือ ถ้า คำ
ว่า “เขา” นั้นเป็น Subject of the Verb แล้วจึง
ใช้คำ “he” ถ้าไม่เป็นจึงใช้คำ “him”.

๗๔. เช่นกับในแบบที่ (1) นั้น “เขา” เป็นผู้
เจรจาเราจึงต้องใช้ “he”.

แต่ว่า “เขา” ในแบบที่ (2) เป็นผู้ที่มิได้กระทำ
สิ่งใด เป็นเพียงว่า “ให้แก่เขา” เช่นนี้เราจะ
ต้องใช้ “him”.

๗๕. ถ้านักเรียนชุดดำหัดใคร่ตรวจแบบที่ ๑ มา
แล้วนั้นจนทราบความชัดเจน ก็คงจะใช้คำอื่นๆ
ได้อีก.

เป็นต้นว่า บางทีจะต้องใช้คำว่า "her" แทน
คำว่า "she" บางทีก็จะต้องใช้คำว่า "them"
แทนคำว่า "they" ดังในแบบต่อไปนี้.

1. { My sister is in Paknam. *She* will come
here to-morrow.
น้องสาว ของฉัน อยู่ ปากน้ำ พรุ่งนี้^๕ เธอจะมาที่นี่.

2. { My sister is ill. Give *her* some medicine.
น้องสาว ของฉัน เจ็บ เอา ยา มา ให้^๕ เธอ กิน บ้าง.

3. { All my sons go to the Suan Kularb school;
they learn English and Siamese.
บุตร ของ ฉัน ไป โรงเรียน สวนกุหลาบ ทั้ง^๕ สิ้น :
เขา เรียน ทั้ง ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ.

4. { All these men are drunk: take *them* away
to prison.
คน เหล่า^๕ นั้น เมา เหล้า : เอา ตัว เขา ไป ได้ ตะราง
เสีย ทุก คน.

๗๗. เมื่อจะใช้ คำ { *She* { *they* เหล่า^๕ นั้น จึง ระวัง
 { *her*, { *them*
ให้มากดังเช่นกับใช้คำ "ฉัน" อย่างที่ เรียนมาแล้ว
ในเล่มดอง Lesson 14.

ฉัน - I

เขา - he

เขา (ผู้หญิง) - She

เขา ทั้ง ปวง - they

ถ้า मैं คำ ดี คำ นั้น มี ใช่ Subject of the Verb

แล้ว จง ใช้ เช่น น.

ฉัน - me

เขา - him

เขา (ผู้หญิง) - her

เขา ทั้ง ปวง - them

78. Thus we see that for a Subject of the Verb, we can use ฉัน - I. เขา - he. เขา - She เขา ทั้ง ปวง - they.

But, if these are not Subject of the Verb, we must use ฉัน - me. เขา - him. เขา - her. เขา ทั้ง ปวง - them.

79. Find these words:

Summer	Hongkong	Winter	Live
Market	Governor	Europe	Ought to
Think	All day long	Last month	Before
Thirsty	Give food	Ago	Blind (adj.)
Hire	Pay	Peguan	Old
Wife	Paknam	Next	Stand on guard

80. Translate into English:

๑. บุตร ชาย ของท่าน อายุได้ สิบ ขวบ (แล้ว);
ท่าน ควร จะ ส่งเขา (ไป) เรียน หนังสือ; ถ้า
อยู่บ้าน, เขา (ก็) เล่น กับ บ่าว วัน ยัง คำ.
๒. เวลาเช้าเมียของฉัน ไป ตลาด, (ไป) ซื้อ
กับเข้ามาให้ for เรา กิน ทุกวัน; (ครั้น)
เวลาเย็น ฉัน ก็ (เอา) เงิน ให้เขา.
๓. คนใช้ ของฉัน เป็นมอญทุกคน; เมื่อ บิ๊กลาย
เขาอยู่ lived (เมือง) ราชบุรี ฉันจ้างเขา
มา เมื่อฉัน ไปหา ผู้ว่าราชการ จังหวัด
ราชบุรี.
๔. เด็กคนนั้น ไม่ ชอบ เรียน หนังสือ; เขาชอบ
แต่ only เล่น ใน สวน; บิ๊หน้าฉัน จะ ไม่
ส่งเขา (ไป) ยุโรป กับ พี่ชายเขา.

First take ^๔เด็ก as Singular: and afterwards as plural.

๕. ทหารสอง คนนั้น เขา รักษา ยาม เวลาเช้า หรือ เวลาบ่าย?
๖. ฉันนึกว่าเขา รักษา ยาม เวลาเช้า; เพราะเมื่อเช้าฉัน เห็น ^๕เขา ^๕เห็น saw ^๕เขา ^๕ถือ carrying ^๕ปืน ^๕อยู่.
๗. คนตาบอด นั้น มา ที่ บ้าน ฉัน ทุกวัน; แม่ฉัน ^๕เลี้ยง ^๕เขา ^๕ทุก ^๕วัน, เพราะ ^๕เมื่อ ^๕ก่อน ^๕นั้น ^๕เขา ^๕เป็น was ^๕คน ^๕ใช้ ^๕ของ ^๕แม่.
๘. น้องสาว ของ ท่าน อยู่ ที่ ไหน?
๙. หน้าหนาว เขา อยู่ บาง กอก.
๑๐. (ถ้า) หน้าร้อน แม่ฉันส่ง (ให้) เขา ออกไป อยู่ (เมือง) ย่างกุ้ง.
๑๑. ม้าสองตัว เป็นของฉัน; ฉันซื้อ ^๕มา bought ^๕จาก ^๕สิ่ง ^๕โค ^๕โปร ^๕เต ^๕ชน ^๕ก่อน ^๕นั้น.
๑๒. ฉันอยาก ^๕น้ำ ^๕นํ้า; ^๕ขอ ^๕น้ำ ^๕เย็น ^๕หรือ ^๕น้ำ ^๕ชา (สัก) ^๕ถ้วย ^๕หนึ่ง.

LESSON 12.

๘๑. นักเรียน ทั้ง ปวง ได้ ทราบ แล้ว ว่า ถ้อยคำ
ที่เป็น VERB นั้น แสดง การ ที่ กระ ทำ การ ตาม เวลา
ต่าง ๆ กัน Tense นั้น มี หลายอย่าง หลาย ประการ.

๘๒. ใน ประโยค ต่อไป นี้ มี VERB ใน S. Tense
อย่าง ที่ พึง ได้ เรียน มา แล้ว กับ มี VERB อีก ชนิด
หนึ่ง ค่ะ อยู่ ด้วย.

- | | |
|--|---|
| ๑. ฉัน เขียน หนังสือ ทุก
คืน. | 1. I write letters every
night. |
| ๒. ฉัน กำลัง เขียน หนังสือ
อยู่ อย่า มา พูด กับ
ฉัน. | 2. I am writing a let-
ter now; do not talk
to me. |
| ๓. พ่อครัว กำลัง หุง ข้าว
อยู่. | 2. The cook is just
boiling the rice. |
| ๔. ใน เวลา นี้ บิดา ฉัน
กำลัง กิน ข้าว อยู่. | 4. My father is, at this
moment, having his
dinner. |

๘๓. ใน ประโยค ที่ (1) นั้น แสดง ว่า ฉัน เขียน
หนังสือ เป็น นิตย หรือ เขียน บ่อย ๆ ก็ ทราบ ชัด ว่า VERB
นี้ อยู่ ใน S. Tense.

แต่ในประโยคที่ (๒) นั้น แสดงว่า บัดนี้ฉัน กำลัง
เขียนหนังสืออยู่ เขียนในทันทีนั้น VERB คำนี้
จึงเป็น VERB ผิดกับ VERB ใน S. Tense.

จะให้เห็นความชัด ก็จงอ่านแบบต่อไปในข้อ
๘๕ นี้ คำใดที่มีตัวอักษรใหญ่ นั้นเป็น VERB อย่าง
ในประโยคที่ (๒) ข้างบนนี้.

84. To make it quite clear read the following sentences, in which all the *italicised* Verbs are of this last new tense.

๑. พ่อครัวเขา กำลังทอดปลาอยู่; อย่าไปเรียก
เขา ออกมา.

1. The cook *is just frying* the fish now;
don't call him away from the kitchen.

๒. เชิญท่านนั่งอยู่ก่อน; บิดาฉัน กำลังกินข้าวอยู่.

2. Please sit down here for a minute: my
father *is just having* dinner.

๓. พี่ของฉัน กำลังอาบน้ำอยู่; อีกสักครู่หนึ่ง
เขา จะ ีรุด ไปเที่ยวเล่น.

3. My brother *is having* his bath: in a few
minutes he will go out for a drive.

๔. เด็กหญิง นั้น รู้หนังสือไทย ดี แล้ว ; บัดนี้ เธอ กำลัง เรียน หนังสือ อังกฤษ อยู่.

4. That girl has learnt Siamese; and now she is learning English.

๕. เดียว นี้ เรา กิน ข้าว อยู่ ; แต่ เวลาเย็น เรา กิน ขนมปัง กับ เนย.

5. We are eating rice now; but in the evening we always eat bread and butter.

๖. บทเรียน ที่ ท่าน กำลัง เขียน อยู่ นี้, เขียน ไม่ ดี เลย : พรุ่ง นี้ ต้อง เขียน ใหม่ หหมด.

6. You are writing this lesson very badly; you must write it all again, tomorrow.

๗. ช่างไม้สอง คน นั้น กำลัง ทำ เรือ ใหม่ ให้ฉัน.

7. Those two carpenters are building a new boat for me.

๘๕. VERB ที่มี ตัว อักษร ใหญ่ ใน ประโยค ข้างบนนี้เป็น VERB ที่ พด กัน ใน เวลา ที่ ยัง กระทำ การ อยู่ แต่ ยัง ไม่ แล้ว เสร็จ VERB ที่ ใช้ หมาย ความ เช่น นี้ มี คำ -ing อยู่ ข้างท้าย ทั้ง มี คำ "am" หรือ "is" หรือ "are" ประกอบ อยู่ ด้วย.

๘๖. นี่เป็นวิธีที่สองที่ใช้ VERB ตามเวลา
การให้ใช้ Tense เช่นนี้ก็เมื่อ VERB แสดงว่า
การนั้นๆ กำลังกระทำอยู่เวลานี้ ในทันที
เดียวนั้น

เช่นนี้จึงเรียก VERB ในจำพวกนี้ว่าเป็น
VERB ใน “เดียนั้น Tense”.

87. Translate these sentences into Siamese: say
in what tense the *italicised* verbs are; and what their
Subject is.

1. That dog *is barking* to drive away those
sheep.
2. When you *are translating* Siamese into
English, you must be every careful about
the verbs.
3. Those men *are standing* at the gate.
They are police men; they *are waiting*
for their Officer.
4. When your servant *is having* his food
you should not call him, but call some
other man.
5. What shall I do? the boat *is sinking*,
and I cannot swim,

6. Where *are you going*? I *am looking* for my horse, which ran out of the stable just now.
7. That man *is making* a table and a chair.
8. We *are catching* crickets: get a lantern and come and help us.
9. The rain *is coming* through the roof of my house; tell the carpenter to come and mend it to-morrow.
10. Look at that bird; it *is building* its nest close to my bedroom window.

Read § 59 at the beginning of Lesson 9.

88. This ^ดเคย ^วน Tense may be called the D. Tense, ^ดต่อไป ^{จะ}ไร ^ว หรือ ^วว่า D. Tense แทน ^ดคำว่า “^ดเคย ^วน Tense.”

89. Find these words:—

Key	Wait	Dress (<i>verb</i>)
Prince	Too loud	Clean (<i>verb</i>)
Drill	Force (<i>verb</i>)	Noise
Louder	Anything	Room
Moon	Rain	Black bird
Take away	Door	Lost

90. Translate the following sentences into English (^ดคำใด ^วที่มี ^ดตัวอักษรใหญ่ ^วนั้น ^วเป็น VERB ใน D. Tense ^วทั้ง ^วนั้น).

๑. คนไร่ ของฉันกำลัง ขี้ตี มีคอยู่.
๒. พ่อ นอน อยู่ในห้อง; อย่าอีกที (ไป).
๓. เรา คอย ฝ้า to see เดี๋ยว.
๔. ฉันกำลัง แต่งตัว อยู่; ประเดี๋ยวฉันจะไป.
๕. อี พริ้งกำลัง ช่วย หน้า ของเขาทำ ขนม อยู่; เขา ยังไม่ให้มัน กลับมา บ้าน.
๖. นกกาเหว่า นั้น (มัน) (ยิ่ง) ร้อง เสียง ดัง ขึ้น; ยก เขา กรง มัน (ไป) (เสีย) จาก ห้อง.
๗. เมื่อ สุกข์ กำลัง กิน อะไร อยู่, (ท่าน) อย่า (เข้า) ไป ใกล.
๘. คนนี้ งี้ติ ประค อยู่; เบ็ด ไม่ ได้, เพราะ ถูก ภัย แห ยเสีย แล้ว.
๙. ฝน ตก อยู่; เรา ออก ไป ข้าง นอก ไม่ ได้.
๑๐. บิดา ของ ฉัน กำลัง หิตี ทหาร อยู่; เวลา ๑๖ นาฬิกา เขา (จึง) จะ กลับ มา.

LESSON 13.

๘๑. วิธีใช้ VERB ที่อยู่ใน D. Tense นั้นถึงจะมีคำ "not" มาคละอยู่ หรือประโยคนั้นเป็นประโยคคำถาม VERB ก็ยังใช้คงที่ไม่เปลี่ยนแปลงอย่างใด เช่น กับประโยคต่อไปนี้ :-

- D.a. I am reading an English book.
- D.b. I am not reading an English book.
- D.c. Are you reading an English book?

- D.a. My son is playing cards now.
- D.b. My son is not playing cards now.
- D.c. Is my son playing cards now?

- D.a. Your wife is making some Siamese cakes.
- D.b. Your wife is not making cakes; she is cooking [D.a.] rice.
- D.c. Is your wife making Siamese cakes or English cakes?

๘๒. ในประโยคข้างบนนี้ VERB ในหมู่ "D.b." "D.c." นั้นมิได้เปลี่ยนคำจากหมวด "D.a." ไปเลย เป็นแต่เพียงว่าประโยคใดที่มีคำ "not" คละอยู่ และที่เป็นประโยคคำถามนั้นเรียงลำดับคำที่พูดย้ายที่ไป.

93. Find these words in the vocabulary:—

Cocoanuts	Fasten	Middle	Float
Talk	Whose	Ought	Rope
Road	Naughty	When	Carry
River	Always	Speak	Child
Country.			

94. Translate the following sentences: saying.

first of all, in every sentence, whether the Verb ^{คำกริยา} **กิริยา**

อักษรใหญ่ is S.a. or S.b. or S.c., or D.a. or D.b. or D.c

95. Let the teacher go over the more difficult sentences vivâ voce with the pupils, before making them write the lesson: not to help them at all with the actual English translation: but, by skilful questioning, to get them to think out for themselves the solution to each difficulty. [see § 59]

๓. เมื่อเด็กกำลัง เรียน หนังสืออยู่ (นั้น) ไม่ควร

จะ พูด กัน.

๒. บัดนี้ ทาง ของ ถนน กำลัง (วัน) เกือบ เข้า อยู่
ทุกคน.

๓. ลูก ของ เจ้า เลื่อน อยู่ ที่ ถนน กับ อ้าย พัน.

๔. ไป เรียก มัน (มา) เร็ว ๆ; มัน ชน ถึง ที่.

๕. พอ when ท่าน ไม่ อยู่ บ้าน มัน ก็ ออก ไป เล่น
ที่ ถนน เสมอ.

๖. ท่าน อ่าน หนังสือ อังกฤษ หรือ หนังสือ ไทย ?
๗. เรือ ของ ใคร ลอย อยู่ กาง (in) แม่น้ำ ?
5 4 1 6 3 2
๘. เรือ ของ เรา เขา เชือก ผูก ทุกที.
๙. คุณ ทหาร นั้น : ถือ บัน ฝืด ทำ (the wrong way).
๑๐. ใน ยุโรป (นั้น) เขา ไม่ กิน น้ำ มะพร้าว เลย :
แต่ ใน ประเทศ สยาม กิน มะพร้าว และ น้ำมะพร้าว
(กัน) แทบ ทุก วัน.

96. Read this:—

To LEARN = เรียน.

เดิมที TENSE

เดี๋ยวนี้ TENSE

S.a. I learn.

D.a. I am learning.

S.b. I do not learn.

D.b. I am not learning.

S.c. Do you learn.

D.c. Are you learning?

S. Tense

D. Tense

S.a. He learns.

D.a. He is learning.

S.b. He does not learn.

D.b. He is not learning.

S.c. Does he learn?

D.c. Is he learning.

LESSON 14.

97. Translate into Siamese, saying what tense the italicised Verbs are :—

1. I often *go* to Paknam: but I *do not meet* your father there, except on Sunday.
2. How sweetly that bird *is singing*? *Does it often come* to your window?
3. Yes, it *comes* nearly every morning: and my daughter sometimes *feeds* it.
4. That boy *is not running* so quickly now as he ran yesterday.
5. Are those boys fishing, or *are they going* to bathe?
6. This girl *does not sew* as well as my servant: why **don't you send* her to school?
7. I *am writing* this lesson on my slate as my pen is lost.
8. That clock *is not going*: I think you did not wind it up yesterday.
9. *Is it raining* now? No, but it is very cold.
10. We *do not like* our new cook: he *does not make* good curry, or good soup.

*don't = do not, don't you = do you not?

๔๘. ในประโยค ต่อไปนี้ มี ^๕ ๑ เป็นช่องว่างขาดความ
อยู่ ให้ให้นักเรียนหา VERB และถ้อยคำต่างๆ มาเพิ่ม
ประกอบเข้า ให้มี ^๕ ๒ เนื้อ ความ VERB ที่ จะ ยกมา ได้ นั้น
ต้อง ให้ เป็น VERB อย่าง ที่ ได้ จด อักษร ท้าย ไว้ ให้
นน.

1. D.a. My son—feed—
 2. S.c. Your dog—at night?
 3. D.b. I—write--but—draw pictures—
 4. D.c. You—English book?
 5. S.a. Birds—every morning in—
 6. D.c. Tide come—up or go—down?
 7. D.b. These soldiers—in a straight line.
 8. S.b. My son—go to—when it rains.
 9. D.a. Boys—too much noise.
 10. S.c. Son and daughter—here or—in—?
-

LESSON 15.

99.

Work	(verb)	Lazy	Police
Sink	Firewood	Split	Ferryboat
Row	Government work	Rice mill	There

100. Translate, and say what tense each Verb is; as before [see § 59, Lesson 9, and § 95 Lesson 13].

๑. เวลาเช้าเรา (ไป) เรียน (หนังสือ) อังกฤษใน
โรงเรียนใหม่.
๒. แต่ เวลา บ่ายเราเรียน (หนังสือ) ไทยที่ บ้าน.
๓. พ่อฉัน กำลัง ค่อยเรือ อยู่; พ่อ in the บ่าย ๆ
ฉัน ช่วย (ต่อ) ทุกวัน.
๔. เวลาเช้าฉัน ช่วยไม่ได้, เพราะ (at) แก้ว
นาฬิกา ฉันต้อง ไป โรงเรียน.
๕. อ้ายสาทำ อะไร อยู่?
๖. มัน ผ่า ฟันอยู่; เวลาเช้ามัน ผ่าทุกวัน; เวลา
บ่ายมัน (ไป) แคว เรือ จ้าง.
๗. ลูก ของ ท่าน ทำ ราชการ หรือ ?

๑. เปตา, เขาไม่(ได้) ทำ; เขาทำการที่โรงดี
เช้าทุกวัน.

๙. คำรวา สอง คน นั้น อยู่ทำ ไมที่นั่น?

๓๐. เรือ ดำ นั้น เกือบ จะ nearly จม (D.a. Tense)

น้ำ โทด เข้า ชู่ๆ terribly.

101. Let the pupil write out the following Verbs;
in the same manner as the verb "to learn" is done,
in § 96, Lesson 13.

To eat

To carry

To say

To run



LESSON 16.

๓๐๒. อนึ่ง คำที่ ว่า “who” นั้นเมื่อ แปลเป็นคำไทย เคยใช้กันว่า “ใคร” เช่นกับในแบบต่อไปนี้.

- | | |
|------------------------------------|--|
| ๑. หนังสือ นั้น ใคร ให้
ท่าน? | 1. Who gave you that
book? |
| ๒. ใคร ยืน อยู่ ที่ ประตู
นั้น? | 2. Who is standing at
the door there? |
| ๓. ใคร ทำ งาน นี้ แตก? | 3. Who broke this
plate? |

๓๐๓. ใน ประโยคข้างบนนี้ คำว่า “who” นั้น เป็นคำถามทุก ครั้ง เช่นนั้นจึงเรียกกันว่า “Interrogative Who” แปลว่า “who อย่างคำถาม”.

๓๐๔. ให้นักเรียน จัดหาคำเรียงเป็นประโยคต่าง ๆ ให้ใช้ คำ “who” เป็น อย่างคำถาม แล้วแปลประโยคเหล่านั้น ออกเป็นไทย.

๓๐๕. ยังมีวิธี ใช้ คำ “who” อีกอย่างหนึ่ง เมื่อใช้ คำ “who” อย่าง วิธีนี้ แล้ว ใจ ความในประโยค นั้นจะต่าง กัน เช่นกับแบบต่อไปนี้.

๓๐๖.

1. The man, who lives in this house, is poor.
คนที่อยู่^๑ใน^๒เรือน^๓นี้, เป็น^๔คน^๕จน.
2. The woman, who made this coat, is my servant.
ผู้หญิง^๑, คน^๒ที่^๓เย็บ^๔เสื้อ^๕ตัว^๖นี้ เป็น^๗คน^๘ใช้^๙ของ^{๑๐}ฉัน.
3. Those boys, who are playing in that garden, are brothers.
เด็ก^๑ที่^๒เล่น^๓อยู่^๔ใน^๕สวน^๖นั้น เป็น^๗พี่น้อง^๘กัน.

๓๐๗. คำว่า "who" ในประโยคข้างบนนี้มีใช้
เป็นคำถาม เป็นประโยคขึ้น ๆ วรรคหนึ่งต่างหาก
ประโยคข้างบนนี้จะแยกออกให้เป็นสองตอนนั้น
ก็ได้เช่นกันว่า :-

1. The man is very poor—who lives in this house.
2. That woman is my servant—who made this coat.
3. Those boys are all brothers—who are playing in that garden.

๓๐๘. เช่นนี้เป็นวิธีใช้คำ "who" อย่างที่หมาย
“ที่” ดังนั้นจึงเรียก "who" ในวิธีนี้ว่า "Relative
who" ยังมีแบบเช่นนั้นไว้ในข้อ ๓๐๙ เป็นที่ให้เกิด
ต่อไป.

109.

1. Boys, who are idle, will never get rich.
2. Men, who do not practise, never shoot well.
3. A girl, who goes to school, will soon learn to speak English.
4. I gave my book to the boy, who sat next to me.
5. My brother sold that horse to the tailor, who lives at Paknam.
6. We punish all men, who steal.
7. Anyone, who wishes to see the white elephant, must come to the palace at 4 o'clock.

110. Be sure the pupils clearly understand the difference between the Interrogative "who" and the Relative "who".

Let the teacher give several sentences, using both kinds; and try whether the pupils can unfailingly detect the Relative and the Interrogative; they should also be able to give some examples themselves.

๑๑๑. คำว่า "who" นี้เป็นคำใช้จำเพาะสำหรับ
ประกอบกับมนุษย์ ถ้าจะใช้สำหรับสัตว์เดียวิจฉาน
และสิ่งของต่างๆ ก็จงใช้คำว่า "which" เรียก
กันว่า "Relative WHICH" เช่นนี้ :-

1. I have lost the book, which you gave me yesterday.
2. This is the dog, which you bought for me last month.
3. Bring me the pens, which are on my table.
4. I hate dogs, which bark in the night.
5. That is not a gold ring, which you see on my finger.

112. Let the teacher be sure that the pupil understands the difference between the Interrogative and Relative: (it will be well that he learns these two names) and that he also understands the Relative "which".

๑๑๓. ในประโยคต่อไปนี้มีที่เป็นช่องว่างขาดความอยู่ สำหรับให้นักเรียนจัดเรียงประโยคที่ถูกต้องด้วย "who" ประกอบให้มีความ.

Call the man, — — —

The pupil might add

Who shouted just now.

or he might add

Who keeps the keys.

or he might say

Who feeds the elephant.

and so on.

1. Give me the pencil, — — —
2. I have lost the coat, — — —
3. The man, — — —, is mad.
4. Call the boy, — — — —
5. Put away the books, — — —
6. I have lost the bird, — — —
7. I took away the bread, — — —
8. My father wants to buy the horse, —
9. We must punish boys, — — —

LESSON 17.

114. Let the teacher make sure, by questioning, that the pupils clearly understand about the Interrogative and the Relative.

115. Translate the following sentences into Siamese: saying whether there is an Interrogative or Relative in each case; and name the tense of the italicised verbs.

1. You **must** kill the dogs, which *come* into the garden.
2. The boy, who *gave* me this book, is the son of the farmer.

3. Who *told* you to shut the door?
4. Give 10 stangs to the man, who carried my box.
5. *I am now going* to the house of the China-man, who *washes* my clothes.
6. You must light the lamps today: the servant, who *lights* them every day, is ill.
7. Do you *teach* all boys, who want to come to school?
8. Where is the box which the carpenter *gave* you yesterday?
9. We *eat* the honey, which the bees store up in their hives.
10. There are many boys in this school, who can speak English quite well.
11. Is there anyone in this room, who can speak Siamese?
12. Who knows if this boat *goes* to Singapore?
13. Put your books in the box, which is under my bed.
14. Any boy, who leaves the door open, must write out two pages of grammar.

15. Tell your sister to go to the market:
and give her money to buy some food.
16. Give this book to the boy, who *is sitting*
near the door.
17. Who *lights* the lamps in this room
every night?
18. The horse, which I *gave* to my sister,
is very gentle.
19. Cats, which have white hair, generally
have pink eyes.
20. What are those men *doing*, who *are*
sitting on that box?

116. After writing this out in Siamese, the pupils should practise putting these sentences back from Siamese into English again, shutting this book.

Plenty of viva voce practice is also of great value, in sentences of this character.



LESSON 18.

117. We must now go on to another way of using the Verb. Read these Sentences :—

- | | |
|--|--|
| ๑. ฉัน ไป โรงเรียน ทุก
วัน. | 1. I go to school every
day. |
| ๒. ฉัน กำลัง จะ ไป
โรงเรียน. | 2. I am going to school
now. |
| ๓. พรุ่งนี้ ฉัน จะ ไป
โรงเรียน. | 3. I shall go to school
tomorrow. |
| ๔. ปี หน้า ฉัน จะ ไป
เมือง ลอน ดอน. | 4. I shall go to London
next year. |
| ๕. อาทิตย์ หน้า บุตร ชาย
ฉัน จะ กลับ เข้า มา
กรุงเทพฯ. | 5. My son will come
back to Bangkok
next week. |

๑๑๘. VERB ใน ประโยคที่ (๑) นั้น เป็น VERB
ใน S. Tense และ VERB ใน ประโยคที่ (๒) นั้น
เป็น VERB ใน D. a. Tense แต่ VERB ใน ประโยค
ที่ (๓) ที่ (๔) ที่ (๕) เป็น VERB แปลกกันกับ

VERB ในประโยคที่ (1) ที่ (2) ; ด้วยว่า
 VERB ในประโยคที่ (3) ที่ (4) ที่ (5) นั้นไม่ใช่เป็น
 VERB ใน Tense ที่แสดงว่า ในบัดนี้มี การ ตั้ง
 ใจทำอะไร และ เป็น อยู่ ทั้ง ไม่ใช่เป็น VERB
 ที่แสดง การ ตั้ง ใจทำอะไร เนื่อง ๆ หรือกระทำ
 อยู่ เป็น นิตย์ เอย.

VERB ในประโยคที่ (3) ที่ (4) ที่ (5) นั้นเป็น VERB
 แสดง การ ที่ ยัง ไม่ บัง เกิด เป็น ขึ้น คือแสดงการที่จะ
 บัง เกิด เป็น ขึ้น ต่อ ภาย หน้า.

๓๓๘. เช่นนี้ เป็นวิธีจะใช้ VERB ในหมวด Tense
 อีกจำพวกหนึ่งเป็น VERB ที่แสดง การ ยังมี ได้ บัง
 เกิด ขึ้น เป็น รายการ ซึ่ง จะ บัง เกิด เป็น มา ใน ภาย หน้า
 ใน เวลา ข้าง หน้า ด้วย เหตุ นั้น จึง จะ เรียก Tense
 ของ VERB ในจำพวกนี้ว่า N. Tense อักษร N.
 นั้นเป็น อักษร ที่ ใช้ย่อ แทน คำ Nar หน้า.

๑๒๐. แบบต่อไปนี้เป็นแบบให้ดู ตัวอย่าง VERB
ที่ใช้ใน N. Tense.

1. I *shall go* home the day after tomorrow.
2. *Will* you *come* to London with me next year?
3. My father *will give* you a new book, if you come to school in time.
4. We *shall all go* to see the elephant when father comes home this afternoon.
5. Those two men *will die* soon if the doctor does not come.

๑๒๑. ในประโยคข้างบนนี้เป็นประโยคที่มี VERB
ใช้หมายความว่า ใน N. Tense คือ หมายความว่า ในเวลา
ข้างหน้า ถัดไปที่จะใช้ VERB จำพวกนี้จะต้องมี
คำ "Shall" หรือ "Will" ประกอบอยู่ด้วย.

คำว่า "shall" เป็นคำสำหรับใช้ประกอบกับคำ
"I" และ "We" ถ้าไม่มี คำว่า "I" และ "We"
แล้ว จึงค่อยใช้คำ Will.

๑๒๒. หนึ่งวิธีใช้ N. Tense ในประโยคที่มี
 คำ "not" หรือ ที่ใน ประโยคเป็น คำถาม นั้น ก็ไม่
 ด้อยาก ที่จะ จัดใช้ ในชั้น N.b. หรือ N.c. ก็ง่าย
 ปาน กับชั้น N.a.

N.a. My brother will come home at six o'clock
 this evening.

N.b. My brother will not come home till to-
 morrow.

N.c. Will your brother come home tomorrow?

123. Let a pupil, if possible, make up some sen-
 tences in Siamese ; and then let some other pupil say
 how the Verb is used in the sentences (viz : whether
 S.a. or D.b. or N.a. and so on).

And then let another pupil translate into English.
 This will be found most useful practice : and be sure
 that, when anything is done wrong, the pupil himself
 be made to show why it is wrong and what it ought
 to be.

§ 124.

S.a. I read.

S.b. I do not read.

S.c. Do you read?

D.a. I am reading.

D.b. I am not reading.

D.c. Are you reading?

N.a. I shall read.

N.b. I shall not read.

N.c. Will you read?

S.a. He reads.

S.b. He does not read.

S.c. Does he read?

D.a. He is reading.

D.b. He is not reading.

D.c. Is he reading?

N.a. He will read.

N.b. He will not read.

N.c. Will he read?

Write out the following verbs, in this manner :—

To sit.

To buy.

To give.

Read § 39 at the end of Lesson 5 and § 59 in Lesson 9.

LESSON 19.

125. Translate these into Siamese, saying first if the *italicised* verbs are in the N. a. tense, or N. b. or N. c.

1. My two daughters *will go* to Paknam to-morrow, to see their aunt.
2. We want to see the tiger in the garden; *will you come* with me next Wan Phra?
3. The doctor says that man *will die* in two or three days more: he cannot cure him.
4. Will your uncle allow me to use his new boat to-morrow afternoon?
5. I *shall take* away all your money, if I see you in the gambling house again.
6. *Will you come* and help me pull down this house to-morrow afternoon?
7. The prince *will send* his son to England, in three years time.
8. We *shall not go* to Singapore, till next month.
9. *Will your father come* home to-night?
10. The carpenter will bring the box to-morrow.

๑๒๖. ในประโยคที่เป็นแบบไว้สำหรับฝึกสอน ศิษย์ต่อไปนี้ เมื่อศิษย์เห็น VERB เข้าแล้วให้พิจารณาให้เสียให้เห็นก่อนว่า VERB นั้นอยู่ใน Tense จำพวก S. หรือจำพวก D. หรือจำพวก N. แล้วจะอยู่ในชั้น a. หรือชั้น b. หรือชั้น c.

กับทั้งจะต้องชี้แจงความเข้าใจให้กระจ่างว่าเหตุใดจึงคิดเห็นว่า VERB นั้นอยู่ใน Tense นั้นในชั้นนั้นๆ เป็นต้นว่าในประโยคที่ ๖ หน้า 89 ซึ่งมีความว่า—^๒หน้าฉันจะไม่ไปเมืองลอนดอน.

ครูจึงถามศิษย์ว่าในประโยคนั้นอะไรเป็น VERB?

ศิษย์ตอบว่า “จะไม่ไป” เป็น VERB.

ครูจึงถามว่าคำใดเป็น “Subject of the Verb”

ศิษย์ตอบว่า “ฉัน”

ครูถามว่า VERB นี้ อยู่ใน Tense จำพวกไร?

ศิษย์ตอบว่า N. b.

ครูถามว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น?

ศิษย์จึงตอบว่า :—

๑. ที่อยู่ใน N. Tense ก็เพราะคนผู้นั้นยังไม่ได้
ไป เป็นแต่ว่าไปอื่น ๆ จึงจะไป.
 ๒. ที่อยู่ในชั้น b. ก็เพราะว่ามีคำ "not" คง
อยู่ในประโยคนั้นด้วย.
- เช่น นั้นจึงแปลว่า :—

ฉัน ยัง จะ ไม่ ไป—

I shall not go—

จงได้เลี้ยงฝึกหัดศิษย์ตามอย่างที่ได้อธิบายมา
นี้ ทุก ๆ ประโยค ตามแบบที่จัดไว้ต่อไปนี้ ฝึกหัดให้
ศิษย์ตรึกตรองด้วยตนเอง,

127. Find these words :—

Prince	English	Steamer	Sunday
Bread	London	Paknam	Again

128. Translate into English, See § 130.

๑. เวลาเช้า บุตร ชาย ของ ฉัน เลี้ยง ไก่ ของ เขา
ทุกวัน.
๒. บิดา ท่าน ไป ใน วัน เวลา บ่าย หรือ เวลา เช้า?

๓. ฉันจะไม่ใช้ปืน กระบอ^๕กัน อีก: ไม่ คื (เลย).
๔. เวล^๑าเย็น ท่าน กิน ขนม บั^๕ง หรือ (กิน) เข้า?
๕. เรือ^๑, ที่ เรา ต่^๑อ อยู่^๕นี้, ไม่ใช่ เรือ ของ ท่าน;
เป็น เรือ (ต๋อ) (ถว^๑าย) for ใน กรม.
๖. บิ^๑หน้าฉัน (ยัง) จะ ไม่ ไป (เมื^๑อง) ดอนดอน.
๗. พ่^๑ธำ^๑ว ของ ท่าน รุ^๑ (ภาษา) อังกฤษ หรือ?
๘. ยังไม่^๑รุ^๑; แต่ เขา เรียน กับ พ่อ ของ ฉัน (วัน^๑ตะ)
เล็ก น้อย ทุก วัน.
๙. เรือ^๑กลไฟ^๑ถ่าน^๑เว^๑ล^๑าเข้า^๑ (มัน) ไป ไหน ทุก (วัน)?
๑๐. ไป ปาก น้ำ: แต่ วัน อาทิตย^๑ มัน ไม่ ไป.



LESSON 20.

129.

Only	Roof	Drag	Cards
Medicine	See	Lie	Fort
Tell	Truth	Koh-si-Chang	Sure
Bank	Drive	Crocodile	Patrien
Before	Opium	Strong	Reach
Collect	Tax	Bridge	Come in
Still	Let	Make a noise	

130. Ask question on the following sentences.
(before letting them be translated) in exactly the
same way as was explained in Lesson 19 § 126.

๑. ท่านชอบดีหรือไม่?

1 3 4 2 5

๒. ฉันไม่ชอบ; I ชอบแต่ไฟ.

๓. ข้างไม้คนนั้นกำลังต่อโต๊ะให้ for ฉัน.

๔. หัตถ์คาเรือนของฉันไม่ดี (เลย) : ฝน (ตก) ร่วง.

๕. ถ้าท่านไม่ทำอะไร, เรือ (คง) จะจม.

๖. ทหารพวกนั้น those ทำอะไรอยู่ที่นั่น?

๗. เขาตากผ้าใหญ่ (ไป) ที่บ่อน.

๘. พรุ่งนี้ หมอจะมาเยี่ยมท่าน : แล้วจะเอายา
(ขนาน) ใหม่มาให้ท่าน.

- 4 6 5 2 3 1
๘. ในเรือดำนั้น (มี) คน ^๕หนึ่ง ^๔อยู่ ^๓ก็ ^๒คน ^๑?
๓๐. ทำไมท่าน ไม่เรียนหนังสืออังกฤษที่ โรงเรียน
ใหม่?
๓๑. บิดาไม่ให้ไป : ท่าน he ^๕อยาก (ให้) ^๔ฉัน ^๓เรียน
(อยู่) ^๒ที่บ้าน.
๓๒. สุข ^๕ของ ^๔ฉัน ^๓กตาง ^๒คั้น (มัน) ^๑ไม่ ^๕เท่า : มัน ^๔นอน
ริม ^๓เตียง ^๒ฉัน.
๓๓. ข้า ^๕รู้ ^๔แน่ ^๓ว่า ^๒เจ้า ^๑พูด ^๕ปด (The second Verbs
is D.a.)
๓๔. ฉัน ^๕พูด ^๔จริง ^๓เต็ม ^๒อ.
๓๕. คุณ ^๕ซี ! คน ^๔เรื่อนั้น ^๓แบก ^๒หีบ ^๑ใหญ่ (ไป) คน ^๕เดียว
all by himself : แร้ง ^๔จริง !
๓๖. เรือ ^๕กตไฟ ^๔ดำนั้น ^๓จะ ^๒ถึง ^๑เกาะ ^๕ดี ^๔ซัง ^๓คั่น ^๒หรือ ?
๓๗. พรุ่ง ^๕นี้ ^๔บิดา ^๓ฉัน ^๒จะ ^๑ไป ^๕แปด ^๔ริ้ว.
๓๘. (N.c.) ไป ^๕ทำไม ? ไป ^๔เก็บ ^๓ภาษี ^๒ขึ้น ^๑ทุก ^๕ปี.
๓๙. เขา ^๕ทำไม (กัน) ^๔เลี้ยง ^๓อึก ^๒ทัก ^๑ที่ ^๕สะพาน ?
๔๐. จะ ^๕เข ^๔ใหญ่ ^๓ตัว ^๒หนึ่ง ^๑ถอย (ขึ้น) ^๕อยู่ ^๔ใน ^๓น้ำ ; เขา
อยาก ^๕จะ ^๔ด้อน ^๓มัน ^๒ขึ้น ^๑บน ^๕ตลิ่ง , ^๔จึง ^๓จะ ^๒so
that they ^๑จับ ^๕มัน ^๔ได้.

131. Make complete sentences, using the following words :—

1. S.a. This elephant carry—logs—
 2. N.b. My son—come—here tomorrow.
 3. D.c. Why—those dogs bark—
 4. S.a. (Compose an answer to sentence 3.)
 5. N.b. This boat—reach Bangkok till—
 6. S.b. That carpenter—make—
 7. D.a. My servant—clean—
 8. S.c. The new teacher punish—
 9. N.a. We — bathe —
 10. N.b. The sun — rise till —
 11. N.c. We go to — or not?
 12. S.b. My child — like —
 13. D.c. Those men do —
 14. D.a. (Compose an answer to sentence 13.)
 15. S.a. My father — catch — very seldom
 16. N.c. You teach — —
-

LESSON 21.

๑๓๒. ใน แบบฝึกหัด Lesson 16 ศิษย์ได้เรียน
วิธีที่จะใช้คำ Relative "which" แล้ว เช่นกับใน
ประโยค ว่า :—

"This is not the book *which* I gave you,"

"I have lost the pen *which* you gave me,"

๑๓๓. คำว่า "that" นั้นก็ใช้เป็น Relative แทนคำ
"which" อย่างเดียวกันนี่เอง เช่นกับในประโยค
ข้างบนนั้น จะใช้คำ "that" แทนคำ "which" ก็ได้
ดังนี้ :—

"This is not the book *that* I gave you"

"I have lost the pen *that* you gave me."

คำ "which" และ "that" นั้น จะใช้คำใด ก็ได้.

134. This word "that" is very often used in English : and it is used in many various meanings. When translating from English into Siamese the pupil must be careful to notice if the word "that" in any particular sentence is used as the Relative: and if so, he must then observe what is the whole relative clause and then he can translate it into Siamese correctly.

135. In the following sentences, say where there is an Interrogative and where there is a Relative.

See § 126 Lesson 19.

Translate into Siamese :—

1. That black horse, that you see in that field, is mine.
2. Where is the Siamese book, that you bought yesterday?
3. What are you looking for?
4. I am looking for the fan, that my sister lost this morning.
5. Which dog barked loudly last night?
6. Boys, who are clever at Siamese, generally learn English quickly.
7. I have finished all the bread, that you brought me this morning.
8. That is the horse, that your father sold to me last year.
9. Who ordered those soldiers to stand on guard there? I did.
10. Any boy, who talks in the schoolroom, will have to write out five pages of grammar.

136. Make sentences of the following words putting the verbs in the tense named ; probably some assistance will be needed at first.

1. D.c.—read—Siamese book or—?
 2. N.c.—take—son to Europe with—?
 3. S.a. Your son fetch—from the market—.
 4. S.a.—cat—mouse in the—and eat—
 5. D.b.—Soldier—hold—gun properly.
 6. S.b. My father — teach me English
S.a. But—teach—me French.
 7. S.a. My son's servant make—
 8. N.c. Who—take—to my house?
 9. D.c. —that boy sharpen — or play —
with his knife?
 10. S.c.—that dog follow—when you—?
-

LESSON 22.

๓๓๗. บัดนี้ นักเรียน ทั้ง ปวง ได้ เสร็จ เรียน วิธี ที่
จะใช้ Tense ทั้ง สาม มา แล้ว คือ

อย่าง ที่ (1) ที่ เรา เรียกว่า S. Tense นั้น ว่า ด้วย
การ ที่ กระทำ เสร็จ ทั่ว ๆ ทั่ว เป็น นิติย.

อย่าง ที่ (2) ที่ เรา เรียกว่า D. Tense นั้น เป็น Tense
ที่ กล่าว ถึง การ ที่ กระทำ ชั้ หรือ บังเกิด เป็น อยู่ บุคคล
ใน ทัศน ใด นั้น.

อย่าง ที่ (3) ที่ เรา เรียกว่า N. Tense ให้ เป็น Tense
ที่ เรา กล่าว ถึง การ ซึ่ง จะ บังเกิด เป็น มา ใน ภาย หน้า.

๓๓๘. ยังมี วิธี ที่ จะ ใช้ VERB อีก อย่าง หนึ่ง คือ
ใช้ กล่าว ถึง การ ที่ ได้ กระทำ เวลา ใด นั้น, ที่ ได้ กระทำ
มา แต่ เดือน ก่อน, ที่ ได้ กระทำ แต่ ปี ก่อน, ที่
บังเกิด ขึ้น ใน เวลา ใด ขณะ ใด ที่ ดวง พ้น มา ดังนี้ :-

(๑) ฉัน กำลัง เขียน หนังสือ อยู่ (นี่ เป็น D. TENSE)

(๒) พรุ่งนี้ ฉัน จะ อ่าน หนังสือ (นี่ เป็น N. TENSE)

แต่ { (๓) วานนี้ ฉัน อ่าน หนังสือ เสร็จ.
(๔) วานนี้ พ่อ ของ ฉัน ได้ เข้า ไป ใน วัง.

ในประโยคที่ ๓ ที่ ๕ นี้ มี VERB แปลกประหลาดกว่าที่นักเรียนได้เรียนมาแต่ก่อน ด้วยว่า VERB ในประโยคที่ ๓ ที่ ๕ นั้น กล่าว ถึง การ ซึ่ง บัง เกิด เป็น มาแต่ก่อน.

๓๓๘. เช่นนี้ VERB ที่ ใช้ ใน Tense นี้ จึง เรียกว่า “แต่ก่อน Tense” ด้วยว่า เวลานั้น เป็น เวลา ถ่วงมาแต่ ก่อน.

๓๔๐. แบบต่อไปเป็นแบบด้าแดง Tense ใหม่.

1. My dog *barked* all last night.
2. I *used* this gun yesterday.
3. Those three men *killed* three tigers last month.
4. Yesterday I *asked* the teacher to let me stop learning for one day.
5. But the teacher *refused* to let me stop.
6. We *lived* in that house all last year.
7. I *ordered* my servant to take a letter to you the day before yesterday.

๑๔๑. ในประโยคข้างบนนี้ VERB ใดที่เป็น
 อักษรตัวเอนนั้นเป็น VERB ที่แสดงถึงการที่ได้บังเกิด
 ขึ้น ในเวลาที่ดวง พ้น มา ถ้าพิจารณาดู ก็คง เห็น
 วิธี ที่จะใช้ VERB แสดงเวลาที่ ดวง มา แต่ก่อน น
 มี อักษร -ed เติม ข้าง ท้าย.

Thus:—

S. Bark	K. Bark-ed
S. Kill	K. Kill-ed
S. Order	K. Order-ed

This is a very easy change. If clearly understood
 let the pupils translate the above sentences in
 Siamese, and then back again into English.

142. Make sentences with the following word
 putting them all in the K.a. Tense.

Kill	Live	Receive	Love	Walk
Help	Jump	Carry	Plant	Want



LESSON 23.

๑๔๓. ถ้าจะใช้ VERB อย่าง K. Tense ในประโยคที่เป็นคำถามและในประโยคที่มีคำ “not” ค่ะ อยู่ วิธีที่จะใช้มันเพี้ยนอยู่ อีกเล็กน้อย.

๑๔๔. อ่านแบบต่อไปนี้จะให้เห็นความว่า VERB อย่าง K. Tense ในชั้น b. ชั้น c. มันเป็นอย่างไร.

Read these sentences in illustration:—

K.a. I waited for you all this morning.

K.b. I did not wait for you this morning.

K.c. Did you wait for me this morning?

K.a. I killed three birds yesterday.

K.b. I did not kill any bird yesterday.

K.c. Did you kill any birds yesterday?

๑๔๕. วิธีที่จะใช้ VERB อย่าง K. Tense ในประโยคที่เป็นคำถามและที่มีคำ “not” ค่ะ อยู่ (เช่นกับชั้น b. ชั้น c. ในประโยคข้างบนนี้) มันเพี้ยนอยู่ ก็แต่ที่จะต้องใช้เดิมคำ “did” เท่านั้นเอง, ไม่ต้องใช้เดิมอักษร -ed เข้าท้ายคำ VERB เช่นกับ VERB ในชั้น K.a.

146. Translate into Siamese: saying whether the verb is K.a. or K.b. or K.c.

1. Last year I lived in Bangkok, but now I live in Paknam.
2. Yesterday my mother ordered me to wash my clothes.
3. I received a letter from my father the day before yesterday.
4. That man asked me how old I was: but I did not tell him.
5. Did you walk to school yesterday? No, I only walked half way; and then I met my friend's carriage.
6. It did not rain yesterday morning: but it rained hard all night.
7. My mother visited your aunt yesterday: but she did not stay very long.
8. Who helped you to translate this letter into Siamese?
9. My father helped me a little: But I translated more than half by myself.
10. My dog jumped into the river this morning, and fetched my stick in his mouth.

Let the pupils now try to translate these back into English, from their Siamese translation of them: shutting this book.

Practise these sentences, and other similar ones, *vivâ voce*, as much as possible. But the teacher must take care to give only *regular Verbs*, at present, for practising the K. Tense.

Read § 126 Lesson 19.

LESSON 24.

147.

Top	Mountain	Eclipse	Business
Letter	Shelf	Start	Mailboat
Friend	Anywhere	Climb	

๑. เมื่อวานนี้ เราขึ้นไปบนยอดเขา นั้น.
๒. เมื่อวานนี้ ท่านได้เห็นสุริยคราส หรือ ?
๓. เมื่อวานนี้ ฉัน ไม่ได้เขียนจดหมาย, เพราะ
มีธุระมาก.
๔. เจ้าเขา ถ้วย วาง ไว้บน หิ้ง (แต่) เมื่อไร ?
๕. (เปล่า) ฉันไม่ได้ (เขาไป) วางไว้ ที่นั่น; แดง
(เขา) เขา ไป.
๖. น้อง ของท่านไปโน้ วัง เมื่อเช้านี้เดิน on foot,
หรือ (ไป) by เรือ ?
๗. เมื่อ เขา ออก ไป, ฉัน ไม่เห็น.
๘. เรือ เมล์ ออกไป (S.a.) แต่ at เจ็ด นาฬิกาเช้า.
๙. เมื่อวานนี้ ท่าน ได้พบ เพื่อนของท่านหรือเปล่า?
๑๐. ไม่ได้พบกัน; ฉัน ไม่ได้ไป ข้างไหน ทั้ง วัน.

148. Let the pupil make up sentences of his own with the verbs given below : and let him say, (or let some other pupil say) in what tense the verb in his sentences is put.

Shut	Talk	Play	Live
Plant	Fill	Borrow	Walk

Thus,—take the word plant.

One boy says—"My father planted all these trees 10 years ago."

Another boy says—"The Verb—planted—is K.a."

Another boy may say—"Where did you plant that cocoanut tree? "

And another boy would say—"Here the verb is K.c. "

Another one might say—"I shall plant some flowers in my garden."

Then some other pupil must say—"The Verb here is N.a."

and so on.

This is excellent practice: and will make interesting and amusing lessons, in a large class.



LESSON 25.

๑๕๔. บัดนี้ นักเรียนทั้งปวงได้เรียน ตลอด มา แล้ว
 ๑. เมื่อปรารภจะใช้ VERB ที่ให้ แสดง เวลา ที่ต้อง
 ใน มานี้ จะ ทำ ประการ ไດ คือ ทราบแล้ว ว่า จะต้อง
 ทิม-ed ข้าง ท้าย คำ ที่ เป็น VERB.

๑. แต่ยัง มีวิธี จะ ใช้ VERB ให้ แสดง เวลา ที่
 วงพิน มาอีก ๒ ชนิด หนึ่ง หา ตรงกับ ข้อบังคับ ที่ สอน
 มา แล้ว ไม่.

VERB จำพวก นี้ มากมาย ที่ จะ ใช้ อักษร-ed
 ทิมท้าย ไม่ได้ ถ้าจะใช้ VERB จำพวก นี้ ให้ เป็น
 ๑. Tense จะต้อง เปลี่ยน ตัวอักษร ใน คำ ที่ เป็น VERB
 นั้น มี ตัว อย่าง ต่อไป นี้ :-

150. Thus :-

S.a. I sing as well as you.

K.a. I *sang* better than you yesterday.

Here we say "sang" not "sing-ed" for the past tense.

S.a. I learn English every day.

K.a. I *learnt* English last month.

Here we say "learnt" not "learn-ed," for the past tense.

S.a. I always forget my lesson.

K.a. I *forgot* my lesson this morning.

Here we say "forgot" *not* "forgetted,"
give the past tense.

S.a. I always buy my books at this shop.

K.a. I *bought* many new books last week

Here we say "bought" *not* "buy-ed,"
the past tense.

๑๕๑. ตามแบบแผนในประโยคข้างบนนี้ ก็เห็นว่า VERB ไต ที่ จะ ใช้ ให้แสดง เวลา ที่ ถ่วง พ้นมา เปลี่ยนตัวอักษร ใน คำ VERB แปลก ไป; ทั้ง จะ ไปเพิ่มเติมตัวอักษร—ed หา ได้ ไม่.

วิธี ที่ จะ ให้นักเรียน ทราบ ผิด และ ถูก ใน เวลา จะใช้ VERB ใน K. Tense นั้น จะใช้ VERB ไต ไต จึง จะ ถูกต้อง ให้หา VERB คำ นั้น ใน บัญชี ขั้วท้ายหนังสือเล่มนี้ (หน้า 177).

(๑) ถ้า VERB คำ ไต ไม่มี ใน บัญชี นั้น ก็เพิ่มเติม อักษร ed สำหรับ K. Tense.

(๒) ถ้า VERB คำ นั้น มี อยู่ ใน บัญชี ก็ต้องหาคำ ที่ มี อยู่ ใน บรรทัด เดียวกัน ใน ช่อง ที่มี จำ หมาย มา ใช้ สำหรับ K. Tense.

๓๕๒. เช่น กับ ว่า.

๑. เมื่อ คำนี้นั้นวิ่งไป เรียก หมอ.

คำว่า “วิ่ง” นั้น ตรงกับคำว่า “run” ทั้ง เป็น VERB ใน K. Tense ชั้ K.a. คือ “คันทวนนั้น วิ่งไป” หากำ “run” ใน บัญชี ก็ จะ พบ.

เมื่อ พบ แล้ว ดูต่อไป ในช่อง ที่ จำหน้า K. เห็น คำ “ran” ฉะนั้น เรา จึง ทราบว่า ถ้า จะ ใช้คำ วิ่ง ใน K.a. Tense จะต้อง ใช้ คำว่า “ran” ไม่ใช่ runned เช่น

“I ran to fetch the doctor last night.” ไม่ใช่ ว่า “I runned.”

๓๕๓. ชั่ง ใน แบบ ที่ ว่า :

๒. เมื่อวานนี้ฉันผลักเด็กคนนั้นตกน้ำ.

ในประโยคนี้ VERB ที่ ว่า “ผลัก” นั้น ตรงกับ คำ “push” เป็น VERB ในชั้ K.a.

หากำ “push” ใน บัญชี VERB ก็ หา มั ไม่ จึง ทราบว่า จะต้อง เติม ท้าย—ed เพราะว่าคำนี้ ไม่มี ใน บัญชี.

จึง กดับ แปลว่า :

I pushed the boy into the river yesterday.

154. Again to translate :—

๓. เมื่ออาทิตย์ ก่อนสองคนนั้น ขโมยเงิน

๕๐ บาท ทั่วราว.

Here the verb ขโมย means "Steal" : and it is evidently used in the K.a. tense : is it in the list of Irregular Verbs ?

Yes, it is : and it has the word "Stole" in the K. column ; so we translate.

"Those two men stole fifty ticals from the tram-car last week."

155. For K.b. and K.c. there is no difficulty : the old form of the Verb is used : thus,—

S.a. I bring eggs to the market to sell every day.

K.a. Yesterday I brought only six eggs to market.

K.b. I Did not bring any eggs to market this morning.

K.c. Did you bring any eggs to market yesterday ?

This lesson must be clearly understood before proceeding further : and the difference between regular and irregular verbs clearly grasped.

LESSON 26.

156.

Water	Month	Beautiful	
Third	Ship	Run away	Farm
Explain	Manager	Turn	Just now Stay
Barn	Boil	Ride	Pigeon Aunt
Half	Shop	Pakkret	Reservoir Sing

๓. เมื่อ ¹ฉัน ²เห็น ³ฉัน เขียน ⁵หนังสือ (ที่ ⁶จะ ⁸ฝาก) ⁷ถึง ⁴พ่อ
ของฉัน ^๗สอง ^๔ฉบับ.

๔. เมื่อวาน ^๕เจ้า ^๖ไป ^๗ปากน้ำ ^๘หรือ? ^๙เปล่า, ^{๑๐}ไม่
^{๑๑}ได้ ^{๑๒}ไป.

๕. เมื่อเช้า ^๕ฉัน ^๖ให้ ^๗(เงิน) ^๘บุตร ^๙ฉัน ^{๑๐}สาม ^{๑๑}บาท,
^{๑๒}(ให้ ^{๑๓}ไป) ^{๑๔}ซื้อ ^{๑๕}หนังสือ ^{๑๖}ใหม่.

๖. ฉัน ^๕มา ^๖ถึง ^๗ตอน ^๘ตอน ^๙เดือน ^{๑๐}สาม ^{๑๑}ปี ^{๑๒}กลาย.

๗. เมื่อ ^๕อาทิตย์ ^๖ก่อน ^๗นั้น ^๘คน ^๙เรือ ^{๑๐}ของท่าน ^{๑๑}หนี ^{๑๒}ไป ^{๑๓}หรือ?
^{๑๔}หรือ ^{๑๕}ท่าน ^{๑๖}บอก ^{๑๗}ให้ ^{๑๘}เขา ^{๑๙}ไป ^{๒๐}(เอง)?

๘. ฉัน ^๕บอก ^๖ให้ ^๗เจ้า ^๘แดง ^๙(เขา) ^{๑๐}ไป ^{๑๑}นา : ^{๑๒}แต่ ^{๑๓}เจ้า ^{๑๔}เขียว
^{๑๕}(นั้น) ^{๑๖}หนี ^{๑๗}ไป.

๗. ถ้าท่านไป สดวน เวลา บ่าย ๑๖ นาฬิกา (วัน) นี้,
ท่าน จะ เห็น เขาเอาอาหาร ให้เลี้ยง กิน.
๘. ฉันไป เมื่อวานนี้ เวลา บ่าย ๑๗ นาฬิกา, ก็ ไม่
เห็น ; K. เห็น แต่เขา หนี ให้ ข้าง กิน.
๙. เมื่อวานฉัน ฉันพบพบน้องของท่านที่ปากเกร็ด :
เขา บอก ว่า ไม่ สบาย.
๑๐. ใช่, เมื่อเดือนก่อนเขาไปหาหมอที่ปากเกร็ด.
๑๑. นาฬิกาแกม เรือน นั้น ใคร ให้ท่าน ? พี่สาว
ของท่าน ให้ หรือ ?
๑๒. เปด้า; ฉัน ซื้อ มา จาก at ร้าน.
๑๓. เมื่อ ท่าน ไป เกาะตั้งเที่ยวก่อน last time ท่าน
ยัง เลี้ยง หรือ ?
๑๔. เปด้า, ที่นั้น (มัน) ไม่มี เลี้ยง, ได้ ยัง แต่ นก
พิลาป, และ นก เป็ดน้ำ.
๑๕. ในโรงเรียนใหม่ ท่านเรียนหนังสือ อังกฤษ เวลา
เช้า หรือ เวลา บ่าย ?

๑๖. เวลา⁴ เข้า¹ เรา² เรียน³ อังกฤษ ; เมื่อ⁵ เดือน⁶ ก่อน⁷ นอน⁸

we (เวลา⁹) (เข้า¹⁰) เรียน¹¹ หนังสือ¹² อังกฤษ¹³,
¹⁵ ¹⁴

ตั้งแต่^๕ เก้า^๖ นาฬิกา^๗ ถึง^๘เที่ยง ; (ครัน^๕มา) เดือน^๕นั้น^๖
¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰

we (เวลา^๕เข้า^๖นั้น) เรียน^๕ ตั้งแต่^๖สิบ^๗ นาฬิกา^๘
²¹ ²²

(เข้า^๕) ถึง^๖เที่ยง ; แต่^๕ เดือน^๖หน้า we จะ^๕ได้^๖
 เรียน^๕ แต่^๖เพียง from เก้า^๕ นาฬิกา^๖ ถึง^๗สิบ^๘ นาฬิกา^๙
 เท่า^๕นั้น.

๑๗. ท่านจะ^๕ขาย^๖ม้า^๗ตัว^๘นั้น หรือ ? ฉัน^๕อยาก^๖จะ^๗ซื้อ^๘.

๑๘. เปล่า, ฉัน^๕ไม่^๖อยาก^๗จะ^๘ขาย : ฉัน^๕ซื้อ^๖ (อยู่)
 ทุก^๕วัน.

๑๙. คน^๕เรือ^๖สอง^๗คน^๘นั้น กำลัง^๕กิน^๖ข้าว^๗อยู่ หรือ ?

๒๐. เปล่า ; มัน^๕ยัง^๖หุง^๗ข้าว^๘อยู่.

๒๑. เมื่อ^๕วาน^๖นั้น ฉัน^๕ขาย^๖ม้า^๗ตัว^๘ดำ (ไป).

๒๒. เมื่อ^๕เช้า^๖นั้น (ไป) พบ^๕รัง^๖ไก่^๗ใน^๘ยุ้ง^๙ข้าว.

๒๓. เมื่อ^๕เย็น^๖วาน^๗นั้น ฉัน^๕ได้^๖ยืม^๗น้ำ^๘รื่อง^๙เพลง.

๒๔. เมื่อท่านไปเมืองสิงคโปร์; ท่านได้ไปคุยกับ
ที่เขาขังน้ำไว้ (หรือ เปด่า) ?

๒๕. เปด่า, ฉันไม่มีเวลาไป; ด้วยว่าฉันพักที่
เมืองสิงคโปร์ แต่ ครึ่ง วัน.

157. In Sentence 16 and many similar ones, the pupils may require a little help in putting in the Subject, in English, where it is wanting in Siamese. They must be made to think what the subject is, and not be told by the teacher.

LESSON 27.

158. Notice how the Verb To RUN is written out on the following page: we may call this process giving the Paradigm (pronounced *paradime*) of a Verb.

Now let the pupils write out similar paradigms of the Verbs:—

To bring To catch To think To go

The teacher must insist on having these done neatly, and in full; no words left out: the lines ruled: and all letters put in. It is excellent practice, for writing, and for careful thought and for neatness. For Variety's sake, "You" or "We" may be substituted for "he," or "they"; and the necessary changes in the verb carefully made.

Do not let the pupils have this book open, when doing paradigms.

To run ३३

S.a. I run.	D.a. I am running.	N.a. I shall run.	K.a. I run.
S.b. I do not run.	D.b. I am not running.	N.b. I shall not run.	K.b. I did not run.
S.c. Do you run ?	D.c. Are you running ?	N.c. Will you run ?	K.c. Did you run ?
S.a. He runs.	D.a. He is running.	N.a. He will run.	K.a. He ran.
S.b. He does not run.	D.b. He is not running.	N.b. He will not run.	K.b. He did not run.
S.c. Does he run ?	D.c. Is he running ?	N.c. Will he run ?	K.c. Did he run ?
S.a. They run.	D.a. They are running.	N.a. They will run.	K.a. They ran.
S.b. They do not run.	D.b. They are not running.	N.b. They will not run.	K.b. They did not run.
S.c. Do they run ?	D.c. Are they running ?	N.c. Will they run ?	K.c. Did they run ?

LESSON 28.

159. Read these sentences and notice how the answers are expressed in English, by leaving out many words :—

1. Did you go to Paknam, when your father went? No, I did not.
๑. เมื่อบิดาท่านไปปากน้ำนั้น, ท่านไปด้วยหรือเปล่า. เปล่า, ฉันไม่ได้ไป.
2. Do you learn English? No, I do not.
๒. ท่านเรียนหนังสืออังกฤษหรือ? เปล่า, ฉันไม่ได้เรียน.
3. Will you send your son to Europe next year? No, I shall not.
๓. ปีหน้าท่านจะส่งบุตรชายท่านไปยุโรปหรือ? เปล่า, ฉันยังไม่ส่ง.
4. Are there any elephants in Lopburi? No, there are not.
๔. ที่เมืองลพบุรีนี้มีช้างหรือ? ไม่มี.

๑๖๐. เมื่อเวลาที่ตอบตามภาษาอังกฤษนั้น หากพูดตอบกันด้วยภาษาไทยไม่ใช้ตอบกันแต่สั้นๆ ทั้งคำตอบอย่างไทยออกเสียงบ้าง.

เช่น กับ ใน ประโยค ที่ (1) นั้น เขา ตอบ กัน แต่ เพียง
ว่า "I did not" ไม่ได้ ตอบ เย็น ยาว อย่าง "I did
not go" เลย.

หนึ่งใน ประโยค ที่ (2) นั้น ก็ ตอบ แต่ เพียง ว่า "No,
"I do not" หา ตอบ ว่า "I do no learn" ไม่ ทั้ง คำ ว่า
learn เลย.

ใน คำตอบ อื่น ๆ ก็ เช่น เดียว กัน ตอบ แต่
สั้น ๆ.

161.

Mosquitoes	European	Japanese
Cremation	Grown up	Engineer
Build	House	Pronounce
Well	Sugar	Basin
Cupboard	Print	Very many
Sen Sep		Correctly

๑. ฝรั่ง คน นั้น พุด ไทย ได้ ชัด หรือ? จ้ะ, เขา พุด
ได้ ชัด.

๒. เมื่อ วาน นี้ เจ้า ได้ เห็น เจ้า ญี่ปุ่น หรือ เปด่า?
เปด่า, ถิ่น ไม่ได้ เห็น.

๓. K.c. ท่านเขียนหนังสือ (จะฝาก) ถึง บิดา ท่าน
หรือ? เปล่า, ฉัน ไม่ได้เขียน.
๔. บิดา ท่าน จะ มา ปลูก ตัก ที่ นี้ หรือ? จะ ฉัน
จะ มา ปลูก.
๕. ใน ซาม นั้น มี น้ำตา หรือ? ใน ซาม นั้น ไม่มี
น้ำตา; มี (อยู่) (แต่) (ที่) ใน ตู้ ห้อย หนึ่ง.
๖. ท่าน ชอบ ขนมห่อ ด้าน หรือ? เปล่า, ไม่ชอบ.
๗. ท่าน ได้ ไป ดู เมว หรือ? เปล่า, ฉัน ไม่ได้ ไป.
๘. บุตร ของ ท่าน, เมื่อ he โต ขึ้น, จะ เป็น ทหาร
หรือ? เห็น จะ ไม่ เป็น; เขา อยาก จะ เป็น
เซ็นจิเนียร์.
๙. ต้น ไม้ นั้น มี ผล หรือ? จะ, มี บ้าง เล็ก น้อย.
๑๐. ที่ แดน แล่น นั้น ยัง ชุม หรือ? ชุม เต็ม ที่.



๖. เมื่อวานนี้ บิดา^๕ ฉัน^๕ มา^๕ แต่^๕ เมือง^๕ นอก^๕ : มี^๕ สุนัข^๕
มา^๕ ด้วย^๕ สามี^๕ ตัว^๕ ; ท่าน^๕ he^๕ ช^๕ มา^๕ จาก^๕ in^๕
เมือง^๕ อังกฤษ.
๗. ฉัน^๕ ให้^๕ คน^๕ นั้น^๕ ยืม^๕ เงิน^๕ (ไป) ตาม^๕ สิบ^๕ บาท^๕ ดัง^๕ ตาม^๕
เค^๕ เ^๕ มา^๕ แล้ว^๕ : เขา^๕ ว่า^๕ เค^๕ เ^๕ นั้น^๕ หน้า^๕ จะ^๕ เขา^๕ มา^๕
ใช้^๕ ให้^๕ ; แต่^๕ ฉัน^๕ ไม่^๕ (ใคร^๕) เช^๕.
๘. ใคร^๕ ค^๕ ่อ^๕ หีบ^๕ ใน^๕ นั้น^๕ ? หีบ^๕ รูป^๕ ดัง^๕ นั้น^๕ ฉัน^๕ ไม่^๕ ได้^๕
๘ ๑๐ ๙ ๑ ๓ ๒
๔ ๕ ๖ ๗
ส่ง^๕ them^๕ ให้^๕ ทำ^๕.
๙. ฉัน^๕ ตั้ง^๕ ให้^๕ ค^๕ ่อ^๕ (ให้^๕) ยาว^๕ ตาม^๕ ฟุต^๕, กว้าง^๕ สอง^๕ ฟุต^๕.
๑๐. เค^๕ ย^๕ น^๕ น^๕ น^๕ หรือ^๕ ด^๕ ?
๑๑. เค^๕ เ^๕ นั้น^๕ เว^๕ ดา^๕ เขา^๕ น^๕า^๕ ด^๕ ; เค^๕ ย^๕ น^๕ ก^๕่า^๕ ด^๕ัง^๕ (โหด)
ด^๕ง^๕ ย^๕อยู่^๕.
๑๒. เม^๕ื่อ^๕ ท่าน^๕ ไป^๕ บ้าน^๕ นอก^๕ (มี^๕) สุนัข^๕ เ^๕้า^๕ บ้าน^๕ ท่าน^๕
หรือ^๕ ? เป^๕ด^๕่า^๕, ไม่^๕มี^๕.
๑๓. ผ^๕ง^๕ ตัว^๕ นั้น^๕ ค^๕ อย^๕ K.c. ท่าน^๕ หรือ^๕ ? จ^๕๊ะ^๕, ค^๕ อย^๕ มี^๕ือ^๕
ฉัน^๕ ป^๕วด^๕ มาก^๕ severely.

๑๔. ทำไม หมา ตัวนั้น เหา่ กตาง คึ้น ? ถ้ามัน มาอีก,
ฉันจะ ยิง.
๑๕. ทำไม จึง แฉว เรือ ซ้ำ ๆ ?
๑๖. เดี่ยวนี้ เรา ทวน น้ำ ไป ; ถ้า (ถ้า) เข้า คตอง
จะ ก็ กว้า.
๑๗. เด็ก คน นั้น พูท อังกฤช ยัง ไม่ ชัด.
๑๘. ฉัน ไม่ ได้ ให้ เจ้า เขา หนึ่ง ลือ ไป เก็บ ไข่ ที่ นั้น :
ฉัน บอก ให้ เขา มา บ้าน ทุก วัน.
๑๙. ฉัน เขา มา K.a. บ้าน ล้าม เต่ม : แต่ เต่ม หนึ่ง
มัน หนัก มาก ? ฉัน เขา ไป ไข่ ที่ ห้อง เรือน.
๒๐. ใคร เปิด ประตู ? พัน เป็ด.
๒๑. บอก มัน ให้ ไป บิด (เตี้ย) เดี่ยว นี้ โดย เร็ว.
๒๒. เมื่อวานนี้ ใคร กิน น้ำ, ที่ ฉัน ใส่ (ไว้) ใน ถ้วย
แก้ว ? ฉัน กิน (เอง) แต่ ไม่ หมด (ถ้วย).
๒๓. เมื่อ อาทิตย์ ก่อน แฉว ของ ฉัน จับ หนู ใน ห้อง
เรือนนี้ (ได้) ล้าม ตัว : ฉัน จะ ให้ เจ้า ตัว ละ
for each one เฟือง, ถ้า เจ้า ทำ ให้ มัน จับ อีก.

๒๔. ทมาตัวนี้ เहांกลาง คึน หรือ? ถ้าเहांฉั
ไม่ชอ.

๒๕. เบด้า, ไม่เहां (คอก).

๒๖. ท่าน ได้เห็น เรือ กำปั่นไฟ ที่ ออก ไป เมื่อ ตะ ก
หรือ?

๒๗. เห็น.

๒๘. มัน ไป ช้าง ไหน?

๒๙. ฉั ไม่ทราบ : ฉัคคิดว่าฉัฉัฉัฉัฉัมันไปปากน้ำ
ฉัฉัไป ปากเกร็ด.

๓๐. เมื่อ บ่ กลาย ฉั ฉั ไป อยู่ ที่ บ้าน ลุงตองเค็ฉั.

๓๑. ใคร จุก ตะเกียง?

๓๒. เมื่อฉัฉัฉัฉัฉัฉัฉั (ว่า) ไม่ ให้ จุก (เลย)

๓๓. นิดมัน จุก K.a.

๓๔. เมื่อฉัฉัฉัฉัฉัฉัฉั (ว่า) ท่าน (ตั้ง) ว่า
กระไร.

162. Read these :

- | | |
|----------------------|-------------------------------|
| ๑. น้ำขึ้น. | The tide is coming up. |
| ๒. น้ำลง. | The tide is going down. |
| ๓. น้ำขึ้นหรือลง. | Is the tide going up or down? |
| ๔. { เมื่อไรน้ำขึ้น. | When will the tide turn ? |
| { เมื่อไรน้ำลง. | |
| ๕. น้ำเอ่อ. | It is slack tide. |

LESSON 30.

N. B. This chapter can quite well be omitted, without interfering with the pupils' progress, if the teacher thinks it likely to be too difficult for the learners, or not suitable.

๑๖๓. วิธีที่จะใช้ VERB ให้เป็น Tense ต่างๆ

นั้นมียุ่หลายสถาน แต่สถานที่จะใช้อย่าง K. Tense

นั้นเรียกว่า the Preterite of the Verb เป็นต้น

ว่า ran เป็น Preterite ของคำว่า run.

Thus "bought" is the Preterite of the verb "buy"

"forgot"	„	Preterite	„	"forget"
"ate"	„	Preterite	„	"eat"
"killed"	„	Preterite	„	"kill"

This name is often used in other English books, so it may be as well for the pupil to learn it: it is really only a long name for what we have always called the K. tense, in this book.

๓๖๔. ^๕หนึ่งสถานที่จะใช้ VERB อย่าง N. Tense

^๕นั้นเรียกว่า the Future Tense of the verb เช่น กับ ว่า

"I shall sing" is the future tense of the verb "sing"

"I shall go" „ future tense „ "go"

"I shall run" „ future tense „ "run"

and so on.

๓๖๕. ^๕สถานที่หนึ่งที่ใช้ VERB อย่าง D. Tense

^๕นั้นเรียกว่า Present Tense of the Verb เช่น กับ ว่า

"I am reading" is the present tense of "to read"

"I am eating" „ present tense of "to eat"

"I am learning" „ present tense of "to learn"

๓๖๖. ^๕สถานที่หนึ่งที่ใช้ VERB อย่าง S. Tense

^๕นั้นเรียกว่า Custom Tense หรือ Indefinite Tense

167. So we can make out the following list :—

TO WRITE = ^A 17YH		TO LEARN = ^A 17YH	
INDEFINITE TENSE.	PRESENT TENSE.	FUTURE TENSE.	PRETERITE TENSE.
S. I write.	D. I am writing.	N. I shall write.	K. I wrote.
S. I learn.	D. I am learning.	N. I shall learn.	K. I learnt.

168. To write out any tense in full, we proceed as follows :—

VERB TO RUN = ^A73

PRESENT TENSE.		FUTURE TENSE.		PRETERITE TENSE.	
S. I run.	D. I am running.	N. I shall run.	K. I ran.		
You run.	You are running.	You will run.	You ran.		
He runs.	He is running.	He will run.	He ran.		
We run.	We are running.	We shall run.	We ran.		
You run.	You are running.	You will run.	You ran.		
They run.	They are running.	They will run.	They ran.		

169. Let the pupils write careful and neat answers to the following questions:—

1. Write out the preterite tense in full, of the verbs.
“to catch,” “to wish,” “to give,” “to buy.”
 2. Write out in full the Future tense of
“to eat” “to lose” “to make.”
 3. Write out the paradigms, as in lesson 27 § 158, of “to think,” “to love.”
 4. Write out all the present tense of “to shut,” “to read,” “to sing.”
 5. Write out exactly like § 168 the verbs
“to lose,” “to give” “to cry” “to teach.”
 6. Write out in full the Indefinite or Custom tense of “to live,” “to wish.”
 7. Write out exactly like § 158, the verbs
“to go,” “to catch.”
-

LESSON 31.

๑๗๐. ในเล่มที่ต้องแบบฝึกหัดที่ ๓๑ นั้น นักเรียน
ทั้งปวง ได้เรียน มา แล้ว ว่าใน ภาษา อังกฤษ นั้นมักใช้
คำ “a” และ “an” อยู่ เอง ๆ, แต่ ฝ่ายไทย หา ใคร จะ
ได้ใช้ คำ “หนึ่ง” ไม่.

เช่น กับใน ภาษา ไทย พูด ว่า “มี ส้ม หรือ ไม่?”
“ท่าน เคย เห็น เต็ม บ้าง หรือ?” แต่ ใน ภาษา อังกฤษ
นั้น จะ ต้อง ใช้ ว่า “มี ส้ม เต็ม หนึ่ง หรือ?” “ท่าน
เคย เห็น เต็ม ตัว หนึ่ง หรือ?”

บัด นี้ นักเรียน ทั้ง หาย จะ ต้อง ทราบ ว่าใน ภาษา
อังกฤษ นั้น บางที เขาใช้ แทรก คำ “any” แทน “a” และ
“an” คำ ว่า “any” นี้ ใช้ ใน ประโยค คำถาม ใช้ ใน
เวลา พูด ถึง คน หรือ สิ่ง ของ หรือ ตัว เคียง ฉะนั้น ที่มี
เป็น อัน มาก.

๓๗๑.

- | | |
|---|--|
| ๑. ในชามนั้นมีข้าวหรือ? | 1. Is there <i>any</i> rice in that basin? |
| ๒. ท่านได้เอาเงินให้คนนั้น หรือเปล่า? | 2. Did you give that man <i>any</i> money? |
| ๓. ใน โรงม้านั้น มี หญ้า หรือ ไม่? | 3. Is there <i>any</i> grass in the stable? |
| ๔. ที่ ปากน้ำ มี ยุง หรือ? | 4. Are there <i>any</i> mosquitoes at Paknam? |
| ๕. ใน ประเทศ ยุโรป นั้น มีช้างเผือก หรือ ไม่? | 5. Are there <i>any</i> white elephants in Europe? |

๓๗๒. วิถี จะ ใช้ "any" แทน คำ "a" และ "an" ก็
 คงใช้ได้ โดยง่าย ด้วยว่า คำ "any" นี้ ใช้แต่เวลาที่
 กล่าวถึง สัตว์ เคี้ยวจืด และ สรรพสิ่ง ของ ทั้ง ปวง
 ที่ มีอยู่เป็นอันมาก เช่น กับในประโยคที่ (๔) ที่ (๕)
 ข้างบนนี้ และใช้ ในเวลาที่ กล่าวถึง ของสิ่งใด ที่
 เป็น พืชพรรณ อย่างเดียวกัน เช่น กับ กล่าวถึง ข้าวสาร
 และ หญ้า ใน ประโยคที่ (๑) ที่ (๒) ที่ (๓) นั้น.

173. Translate the following sentences into English, thinking carefully whether "a" or "any" is required by the sense. If mistakes are made, the teacher must get the pupils to see *why* they are wrong, by careful questioning on the meaning and the matter.

Rose	Pocket	Lend	Oil
Garden	Put	Mountain	Tical
Enough	Minute [noun]	Borrow	Ten
Landing [noun]	For		

๑. เมื่อเช้า^๕นี้ เจ้า ได้ เติมน้ำมัน^๕ ที่ โคม^๕นี้ หรือเปล่า?

๒. ที่บนภูเขา^๕นั้น มีบ้านเรือน^๕ หรือ?

๓. ท่านมีเงินติด in กระเป๋า (มา หรือเปล่า)?
ฉันขอ ยืม^๕ ดั๊ก บาท หนึ่ง.

(In English we say ขอให้ฉันยืม...).

๔. เมื่อท่าน ไปสวน^๕ นั้น, ท่านเห็น ดอกกุหลาบ^๕ บ้าง หรือเปล่า?

๕. ท่านมีปากกา^๕ หรือ? ขอให้ฉันยืม^๕ ดั๊ก^๕ หนึ่ง
ได้ไหม?

๖. ใน กระ ป๋อง ไม่นั้น มี ขนม บ้าง หรือ ?
๗. ใน ห้อ ง งาม น้ำ (ย้ง) มี น้ำ หรือ ?
๘. มี เรือ อยู่ ที่ ท่า หรือ ไม่ ?
๙. ที่ บ้าน ของ ท่าน มี หนู บ้าง หรือ ? มี.
๑๐. เมื่อ วานนี้ ฉัน ขอ แวด (ไข่) ตัว หนึ่ง สำหรับ จับ หนู.

Note:—

I want to borrow 5 ticals.	}	ขอให้ฉันยืมเงินสัก ๕ บาท
Please lend me 5 ticals.		
I borrowed 3 ticals from my sister.	}	น้องสาวให้ฉัน ยืมเงิน ไป ๓ บาท.
My sister lent me 3 ticals.		

LESSON 32.

๑. ท่านมีข้าวบ้างไหม? 1. Have you any rice?
มี นิด น้อย. Yes, I have a little.
๒. ท่าน มี ปากกา บ้างไหม? 2. Have you any pens?
มี สอง สาม ตัว. Yes, I have a few.
๓. มีทราย ที่ นั้น บ้างไหม? มี นิด น้อย. 3. Is there any sand there? Yes, there is a little.
๔. มี ต้นไม้ ที่ นั้น บ้างไหม? มี สอง สาม ต้น. 4. Are there any trees there? Yes, there are a few.

๓๒๔. ใน ภาษาอังกฤษ นั้น เวลา ที่ ตอบ คำถาม เมื่อถามถึงจำนวนรายสิ่งของ หรือถามถึงสิ่งของที่เป็นพืชพรรณอื่นใด) บางที่ ใช้ ตอบ ด้วย คำ

"a few" บางที่ ใช้ คำ "a little"

๓๒๕. คำที่ตอบว่า "a few" นั้นใช้ ใน เวลา ที่ พูดถึงสิ่งของ หรือผู้คนที่ มี มากกว่าหนึ่งขึ้นไป คือ

ใช้สำหรับ "noun" ที่เติม อักษร "s" เข้าใหม่นั้น เช่น กับ คำว่า trees และ pens ใน ประโยค ข้าง บน นั้น แต่ ใน ที่อื่น ๆ นั้น ต้อง ใช้ คำ "a little"

176.

- | | |
|--|--|
| ๑. ท่าน มี ข้าว บ้าง ไหม?
มี, แต่ ไม่ ด้ มาก. | 1. Have you any rice?
Yes, but not much. |
| ๒. ท่าน มี ปาก กา บ้าง
ไหม? มี แต่ สอง สาม ตัว | 2. Have you any pens?
Yes, but not many. |
| ๓. มีทรายที่นั่นบ้างไหม?
มี, แต่ ไม่ มาก. | 3. Is there any sand
there? Yes, but not
much. |
| ๔. มี ต้น ไม้ ที่ นั้น บ้าง
ไหม? มี แต่ น้อย ต้น. | 4. Are there any trees
there? Yes, but not
many. |

๑๗๗. คำว่า "มาก" นั้น บาง ที่ ใช้ คำว่า "much" บาง ที่ ใช้ คำว่า "many" แต่ คง จะ ไม่ ด้ ยาก ให้ นัก เรียน เรียน วิธี ที่ จะ ใช้ much และ many เช่น กับ คำ สอน ใน วิธี ที่ จะ ใช้ little และ few คือ ว่า ใช้ คำ many ใน เวลา ที่ พูด ถึง สิ่ง ของ หรือ ผู้ คน ที่ มาก กว่า หนึ่ง ชิ้น ไป

คือใช้สำหรับ "noun" ที่เติมอักษร "S" — แต่ในที่อื่นๆ
จึงใช้คำว่า "much"

178

not plural	{ much		{ a little	not plural.
มาก				น้อย
plural	{ many		{ a few	plural.

179. Translate the following sentences into Siamese:—

Notice specially how the answers are worded in English, and how many words are omitted. Give a viva voce explanation, each time, why "much" or "many", or "a little" or "a few;" are respectively used.

(Note. Sometimes we say "plenty of" instead of "much," as in sentences 2, and 8, below.)

1. In my garden there are many rose trees, but few lilies.
2. In Siam there is plenty of rice, but only a little tea.
3. Is there any butter in that dish? Yes, there is a little.
4. Are there any mangoes in the ice box? Yes, I put in a few this morning.
5. How many bottles of beer are there on the table?

6. I don't know. I bought 12 bottles this morning: but my father gave a few to my uncle.
7. Does the carpenter use much wood in a year?
8. Yes, he uses plenty of teak wood, but only a little red wood.
9. Does your sister keep many rabbits? No, my mother only lets her keep a few, as the cage is so small.
10. Did the teacher give those boys any pencils this morning?
11. No, he did not; so they cannot write this lesson yet.
12. Are there many flowers in your garden?
13. No, there are very few flowers: but there is plenty of fruit.
14. Please bring me some white paper: I think there is some in that box.
15. There is only a little there, but there is plenty upstairs.
16. How many ships can you see from your window?
17. I can count thirteen; but there are a few more higher up, which I cannot see.

18. Many boys, who work diligently, learn slowly; because they have no one to explain to them.
19. There is plenty of rice in Siam, which is never reaped.
20. A man, who keeps many servants, must have much rice for feeding them.
21. There is very little rain this year: so there will not be much rice.
22. If you have much money, you can keep many horses.
23. How many books did you buy yesterday?
24. I forget; I bought a few for my son, and a few for myself.
25. A man, who has a little money and many friends, is happier than a man who has much money and a few friends

Let the pupils try to put these sentences back again from Siamese to English.

LESSON 33.

180.

Tall	taller	tallest
Sharp	sharper	sharpest
Rich	richer	richest

Beautiful	more beautiful	most beautiful
Cruel	more cruel	most cruel
Diligent	more diligent	most diligent

181. Translate into Siamese :—

1. This man is taller than you.
2. Is my knife sharper than yours?
3. That woman is prettier than your wife.
4. The elephant is the strongest animal in the world.
5. This man is the richest man in Bangkok.
6. That is the tallest pagoda in Siam.
7. Is your son more deaf than you?
8. Is the Siamese language more difficult than the Chinese?
9. Is this medicine more bitter than the medicine which you gave me yesterday?
10. This is the most expensive book in the shop.
11. That man's daughter is the most beautiful woman in Bangkok.
12. This cake is the most delicious that the cook has ever made.

Let the pupils try to put these sentences back from Siamese into English.

182. Make sentences of the following words:

1. K.c. That dog— — you — ?
2. K.a. Yes; — — my leg.
3. S.a. — catch — birds — garden.
4. D.c. That man water or — ?
5. N.a. I — stand — till —.
6. S.c. — mother — sell — ?
7. D.a. — hide — behind the — ; so that —N.b. find —.
8. K.b. Servant — shut — ; so all the —
K.a. — come into the —.
9. S.b. I — shoot — with this gun.
10. N.b. We — reach — the day after tomorrow.
11. D.b. I — swim — D.a. — stand; for the water here —.
12. K.a. My — dig this canal — years —.
13. K.a. Who — steal — out of this —.
14. N.a. When a mango is — ; it — off the tree.
15. S.a. My — lay five eggs nearly — ;
K.a. but this morning — lay only —.

LESSON 34.

๓๘๓. บัดนี้^๕จะอธิบายวิธี^๕ที่จะใช้ VERB อีก
อย่างหนึ่ง เช่น กับประโยคต่อไปนี้.

- | | |
|---|--------------------------------------|
| ๑. ฉัน อ่าน หนังสือเล่มนี้ ^๕
สองหนแล้ว. | 1. I have read this
book twice. |
| ๒. เขากินข้าวหมดแล้ว. | 2. He has eaten all
the rice. |
| ๓. ท่านทำเสื้อขาดแล้ว. | 3. You have torn
your coat. |
| ๔. ฉันยังไม่เคยเห็นช้าง ^๕
เลย. | 4. I have never seen
an elephant. |
| ๕. ท่านเคยไปปากน้ำ ^๕
แล้วหรือ? | 5. Have you ever
gone to Paknam? |

๓๘๔. ในประโยคข้างบนนี้ คำที่เป็น VERB
นั้นแสดงการที่ได้กระทำล่วงพ้นมา แต่หาได้แสดง
การ ดัง เช่น VERB ใน K. Tense นั้น ไม่ ด้วย
VERB อย่างใหม่นี้ ไม่ได้บอกว่าการนั้นได้กระทำ

แต่เวลาใด ไม่ได้กะเวลาเป็นมาแต่เวลานั้น หรือ
แต่อาทิตย์ก่อน หรือแต่เช้าวันนั้น เป็น VERB
แสดงแต่ว่าการนั้นเสร็จแล้ว.

ถ้านักเรียนรู้เสียว่า VERB ชนิดนี้มีวิธีเช่นนั้น
จึงจะต้องใช้ ก็มักทำให้เป็นที่เล่าเรียนได้ง่าย
เข้า เช่น กับวิธีที่จะใช้ VERB ชนิดนี้ก็รู้ได้
ว่าถ้าเป็น VERB เช่นนี้คงมีคำ “แล้ว” คละอยู่
ด้วยแทบเป็นนิตย์ เช่นในประโยคที่ (1) ที่ (2) ที่
(3) ข้างบนนี้ ถ้ามีฉะนั้นก็มีคำว่า “เคย” หรือ
“เคย” คละอยู่ด้วย เช่นกับในประโยคที่ (4) ที่ (5)
คำ “แล้ว” หรือ “เคย” หรือ “ไม่เคย” ตามคำนั้น
คำที่จะชักนำให้นักเรียนทราบ ว่า ในประโยคนั้น
ใช้ VERB ใน Tense เช่นนี้.

๓๘๕. จงเรียก Tense ที่จะใช้ VERB เช่น
นี้ว่า. “Leow Tense” “แล้ว Tense” แต่ใช้
อักษร L. ย่อแทนคำที่ว่า “แล้ว” นั้น.

186. S. TENSE.

1. S.a. I see that elephant every day.

ฉันเห็นช้างตัวนั้นทุกวัน.

2. S.a. I eat rice every morning.

ฉันกินข้าวทุกเวลาเช้า.

3. S.a. I often hear you sing.

ฉันได้ยินท่านร้องเพลงบ่อยๆ.

4. S.a. I often lose my books.

ฉันทำหนังสือหายบ่อยๆ.

5. S.c. Do you hear that noise?

ท่านได้ยินเสียงนั้นหรือ?

L. TENSE

L.a. I have seen that elephant several times.

ฉันเคยเห็นช้างตัวนั้นหลายหนแล้ว.

L.a. I have eaten all the rice.

ฉันกินข้าวหมดแล้ว.

L.a. I have never heard you sing.

ฉันไม่เคยได้ยินท่านร้องเพลงเลย.

L.a. I have lost all my books.

ฉันทำหนังสือของฉันหายหมดแล้ว.

L.c. Have you ever heard a parrot talk

Siamese?

ท่านเคยได้ยินนกแก้วพูดไทยบ้างแล้วหรือ?

๓๘๗. ใน ประโยค ตัว อย่าง ใน ข้อ ๓๘๖ เห็นว่า
เมื่อจะใช้ VERB ใน L. Tense นั้นจะต้องใช้คำ
“have” หรือ “has” เข้าประกอบ กับทั้งคำที่เป็น
VERB เอง ก็พลอยเปลี่ยนแปลง ไป ด้วย เช่น กับ
คำที่ใช้ อย่าง L. Tense นี้.

ดูคำว่า “เห็น” ใช้ “seen” ไม่ใช่ “see”
,, ,, “กิน” ใช้ “eaten” ไม่ใช่ “eat”
,, ,, “ยิน” ใช้ “heard” ไม่ใช่ “hear”
,, ,, “ทำลาย” ใช้ “lost” ไม่ใช่ “lose”

๓๘๘. ที่ VERB เปลี่ยนแปลง ไป ใหม่ เช่น นเรียก
กันว่า Past Participle เช่น กับว่า :-

Seen	เป็น	Past Participle	สำหรับ	verb	See.
Eaten	,,	,,	,,	,,	Eat.
Sung	,,	,,	,,	,,	Sing.
Broken	,,	,,	,,	,,	Break.
Pulled	,,	,,	,,	,,	Pull.

๓๘๙. VERB ใดที่ใช้ อย่าง Past Participle
ด้วยเติมอักษร ed เข้ากับคำที่เป็น VERB เช่น กับ
คำว่า “pushed” นั้นก็มาจากคำ “push”.

แต่มี VERB อีกเป็นอันมากที่ไม่ใช่ตามวิธีนี้ เหตุฉะนั้นให้นักเรียนทั้งปวงค้นหา VERB ที่จะใช้อย่าง Past Participle ในบัญชี VERB ที่ได้เรียบเรียงไว้ ในท้ายหนังสือเล่มนี้ (หน้า 177) ในช่องที่มีตัวอักษร L. จำหน้าอยู่.

๓๘๐. ดังเช่นว่าจะกลับประโยค “เขากินข้าวเสียหมดแล้ว” ให้เป็นภาษาอังกฤษ VERB ในประโยคนั้นคงจะเป็น L. Tense เพราะมีคำว่า “แล้ว” ประกอบอยู่.

จงพินิจดูว่า คำ “eat” มีในบัญชีนี้หรือไม่ ก็คงจะเห็นว่า มี แล้วจึงไปดูในช่องที่จำหน้าด้วยอักษร L. ได้คำว่า “eaten” จึงเอามาใช้ว่า “He has eaten all the rice” อย่าใช้ว่า “He has eated” เดย.

๓๘๑. เช่นกับว่าจะกลับประโยค :— วันนั้นฉันเดิรมา ๔๐ เส้นแล้ว..... ให้เป็นภาษาอังกฤษ.

จงหาคำว่า "walk" นั้นมีอยู่ในบัญชีหรือไม่
เมื่อเห็นว่าไม่มีก็ จงทราบเถิดว่าที่จะใช้ VERB
คำนั้นให้เป็นอย่าง Past Participle ต้องเติมอักษร
—ed. ดังนั้นจึงใช้ว่า :—

I have walked forty sens today.

๓๘๒. วิธีที่จะใช้ VERB อย่างต่ำแรกคือ VERB
ทุกทั้ง have และ Past Participle รวมกันนั้นเรียกว่า
ใช้ อย่าง Perfect Tense of the Verb เช่นกับคำว่า

I have sent เป็น Perfect Tense สำหรับ VERB
"Send".

I have killed เป็น Perfect Tense สำหรับ VERB
"Kill".



LESSON 35.

193. To Buy. ^{ซื้อ}ซื้อ

- L. a. I have bought.
 L. b. I have not bought.
 L. c. Have you bought?

—:O:—

To Tell. ^{บอก}บอก

- L. a. I have told.
 L. b. I have not told.
 L. c. Have you told?

—:O:—

194.

Never	Jar	Washerman	Word
Fuang	Full	Mend	Pay
Page	Tear [Verb]	Rich	Receive
Hide	Consul	Fire-works	Lesson
Fill	Steal	Fierce	Answer

๑. ม้า ของ ฉัน ตาย เสีย(แต่) เตือน ก่อน ; ฉันซื้อ
 (มา) ใหม่ อีก ตัว หนึ่ง แล้ว.
 ๒. บิดา ของฉัน กลับ มาบ้าน แล้ว ; ท่าน อยาก
 จะ (ไป) หา หรือ ?

๓. ท่าน กิน ยา (ห่อ) นั้น แล้ว หรือ ยัง?
๔. ช่าง ไม้ ทำ โต๊ะ ตัวนี้ สูง เกิน ไป แล้ว.
๕. ฉัน ยัง ไม่ เคย ได้ ยืน นก แก้ว พุด (ภาษา) อังกฤษ เลย.
๖. ท่าน ได้ มี หนังสือ (ไป) ถึง กองสุด สอง ฉบับ แล้ว หรือ?
๗. ฉัน บอก เจ้า สอง คน แล้ว ว่า ไม่ ให้ ไล่ น้ำ ใน คู่ม ใบนี้.
๘. คน ชัก เลือ เขา เลือ ของ ฉัน ไปหมด แล้ว.
๙. ท่าน ดำรง มือ แล้ว หรือ ยัง?
๑๐. เมื่อ จุด ดอก ไม้ แล้ว เจ้า ต้อง กลับ มา บ้าน.
๑๑. ฉัน ทำ ด้วย แดก ส่าม ใบ แล้ว ; ยัง ไม่ รู้ ว่า จะ ซ้อ ที่ ไหน (มาใช้). some more.
๑๒. ข้อ ความ ที่ ท่าน ดอน ฉัน มา เมื่อ วานนี้, ฉัน ดม หมด แล้ว.
๑๓. นก, ที่ มา (จับอยู่) ใน สวน เมื่อ เช้า นี้, บิน ไป เลี้ยว แล้ว.
๑๔. คน นน ตัก น้ำ เต็ม สอง คู่แล้ว ; เขา (อัฐ) มา ให้ เขา (ดัก) เฟือง หนึ่ง.

๑๕. บีนฉันมีหนังสือไปถึงมารดาฉันสามฉบับแล้ว; แต่ยังไม่ได้รับตอบเลย.
๑๖. ช่างไม่ทำเรื่องของฉันเสร็จแล้ว; แต่ฉันยังไม่ให้เงิน [ค่าจ้าง.]
๑๗. ฉันเคยเห็นคนที่สูงกว่า^๕ หหลาย คน.
๑๘. เงินที่ท่านให้ฉัน [นั้น], ฉันใช้หมดแล้ว.
๑๙. เขาว่าฉันคนนั้นในเมืองสิงคโปร์ [แล้วละก็] มั่งมียิ่งยวดเกินผู้อื่น any one else. แต่บัดนี้ฉันเห็นว่าฉันแข่งมั่งมีมากกว่า.
๒๐. ท่านจับคนที่ลักแหวนของท่านได้^๕ แล้วหรือ?
๒๑. ม้าตัวนั้นใหญ่กว่าม้าอื่นๆ, ที่มีอยู่ในกรุงเทพฯ.
๒๒. เสื้อของฉันขาดออกไปแล้ว; วานเย็บให้ฉันที.
๒๓. เสื้อตัวนั้นดูร้ายกว่าสิ่งใดอีก.
๒๔. เจ้าได้เคยต่อเรือลำใหญ่กว่านี้หรือ?
๒๕. ฉันเอาหนังสือของเจ้าแดงเข้าไปซ่อนไว้ใต้โต๊ะแล้ว; มันคงหาไม่เห็น.

LESSON 36.

195. To EAT. $\hat{\text{गु}}$

P A R A D I G M

D.a I am eating.	N.a. I shall eat.	K.a. I ate.	L.a. I h
D.b. I am not eating.	N.b. I shall not eat.	K.b. I did not eat.	L.b. I h
D.c. Are you eating?	N.c. Will you eat?	K.c. Did you eat?	L.c. Ha

T E N S E S .

PRESENT.	FUTURE.	PRETERITE.	P
I am eating.	I shall eat.	I ate.	I ha
You are eating.	You will eat.	You ate.	You
He is eating.	He will eat.	He ate.	He l
We are eating.	We shall eat.	We ate.	We
You are eating.	You will eat.	You ate.	You
They are eating.	They will eat.	They ate.	The

is the paradigm and the tenses of the verb "to eat."

196. The preceding page gives the Paradigm and the tenses of the Verb "to eat," let the pupil carefully observe how it is done: and then, shutting this book, write out the following verbs, very neatly, in the same way. If necessary, the teacher may rule out the spaces, and put the letters and the names of the tenses at first: and let them be filled in by the pupils as home-lesson-work.

To pull	To run	To think	To give
To say	To learn	To teach	

LESSON 37.

197. It may be well for the teacher to give the pupils every day five or six verbs, choosing those most commonly used in conversation: and let them learn and write out their principal parts, as given in the list of verbs, at the end of the book.

Thus—Say the principal parts, of "give."

	<i>Verb</i>	<i>Preterite</i>	<i>Past Participle</i>
<i>Answer</i>	Give	gave	given
	Hear	heard	heard
	Tell	told	told
	Forget	forgot	forgotten

When thoroughly known, the paradigms and tenses should be written out, as in Lesson 36, to impress the irregularities finally on the memory.

Thus the pupil will gradually need less and less to use the list: and be able to depend on himself more and more.

198.

Pepper	Ruler	Waste	Run aground
Pilot	Pronounce	Lie	Careless
Build	Road	Ride	Diligent
Get up	Fruit	Plenty	Industrious
Why	Clever	Obeý	House
Because	Take care	Moor	Province
Chantaboon	Prosperous		

Translate into English, always naming the tenses.

๑. ฉันยังไม่เคยเห็นช้างเลย; ฉันจะเข้าไปดูช้างที่ในวัง
๒. ใครตั้งกระตังนั้น? ฉันตั้งเอง.
๓. ตั้งทำไม? ฉันไม่ได้บอกให้ตั้ง.
๔. เวลาเข้าท่านตื่นเวลาอะไร? ราว ตักเจ็ดนาฬิกา.
๕. ท่านทำหนังสือใหม่หายเสียแล้วหรือ? หายเสียแล้ว.
๖. เด็กคนนั้นอ่านเร็วเกินไป; ฉันว่าหลายหนแล้ว; แต่ไม่ฟัง (เลย).

๗. ท่านทำอะไร อยู่? ฉันเขียนหนังสือ [ฝาก
ไป] ถึง น้ำ.
๘. คำนี้ ท่าน อ่าน ว่า อย่างไร ?
๙. ฉัน ไม่ทราบ; ยัง ไม่เคย ได้ เรียน เลย.
๑๐. ฉัน อยาก จะ ชื้อ ม้า [ที่] สูง กว่า ตัว คำนี้.
๑๑. ท่าน ชื้อ ลูก ไม้ นี้ มา ทำไม? ใน ส่วน มีถม
ไป: ไป ชื้อ มา in buying these [ให้]
เปลือง K.a. เงิน เปล่า ๆ.
๑๒. ถ้า เวลา เย็น ท่าน มา อยู่ ที่ บ้าน ฉัน วัน ละ
ชั่ว โมง, ฉัน จะ สอน ท่าน [ให้ รู้] ภาษา
อังกฤษ.
๑๓. ใคร [มา] เขียนหนังสือนี้ [ไว้]? ฉันเขียนเอง.
๑๔. ฉัน เห็น ว่า เรือ ลำนี้ ยาวกว่า เรือ ลำอื่น ๆ, [ที่
มี อยู่] ใน กรุงเทพฯ.
๑๕. พรุ่งนี้ ถ้า ท่าน ไม่ เข้า วง, ฉัน จะ มา หา ท่าน
อีก.
๑๖. เมื่อ คำนวณ นี้ เหตุใด เรือ กำปั่น นั้น [จึง] ติด
แท่ง? เป็น ด้วย คน นำ ร่อง [มัน] ไม่ ระวัง.

๑๗. ท่าน มีไม้บรรทัด ยาว กว่านี้ บ้าง หรือ?
๑๘. เมื่อ คำนี้นี้ มี คน มา ใน กำปั้น ถ่ามนี้นี้ ก็ คน ?
๑๙. เรือ เมล็ด จอด ที่ ไหน ?
๒๐. พริกไทยนี้ มา แต่ เมือง ไหน ? มี กตายนี้นี้ มา
แต่ จันทบุรี มาก, แต่ ปีนี้นี้ ไม่สู้มี.
๒๑. ถ้าท่าน ออกดำห์ ทำการ, ท่าน จะ มีความบริบูรณ์
[ขึ้น].
๒๒. เมื่อไร ท่าน จะ ไป [ประเทศ] ยุโรป?
๒๓. ถ้า มี เรือไฟ เข้ามา, อีก in สี่ ชั่วโมง นั้น จะ ไป.
๒๔. เด็ก คนนี้ มีความ เพียว กว่า เด็ก ทั้งปวง.
๒๕. ช่าง ไม้ คนนั้น ได้ ปลุก ตัก สูง ที่ ริม ถนน ใหม่
สาม หลั่ง แล้ว.

LESSON 38.

199. Make up sentences of these words:—

1. S.b. That man — — — do his work as
— — — as — — —.
2. D.c. That boy — — — write — or
— — — draw pictures?
3. K.a. I could not catch the — — —,
because — — so quickly.

4. D.a. I — look for the —, who K.a. — yesterday.
5. K.c. — your mother tell — to ——— ?
K.a. She — — to — — —.
6. We can go — — if — (S.b.) rain.
7. K.a. When — am —young, — can ride — — —.
8. N.c. When — — steamer — — go —?
9. D.c. Those sailors — go to —, or—to?
10. S.a. My — wish to — you in — at — — o'clock.
11. K.a. We could not — — last night, because the — bark so —.
12. L.a. If you — eat all the——,(N.a.)— be ill.
13. S.c. Why — that poor man sit there—?
S.a. He — — —.
14. K.a. My — — so sick that — (K.b.)
15. L.b. I — met — — for many —;—
16. D.b. That— sing so well, as— (K.a.) —
17. K.a. The soldiers — drink all — that was — — —?
18. L.c. You — ever meet a man who could — — —?
19. K.a. I — buy all—— that I could find in — — — —.
20. L.a. My ——— look for ——— in the ———; but (S.b.) can — — —.

LESSON 39.

200. Notice carefully the following verbs, as they are rather difficult, unless accurately worked out.

PRINCIPAL PARTS

VERB.	Indefinite.	Preterite.	Past Participle.
ငါ လျှံ	I am.	was.	been.
ကံ	I do.	did.	done.
အ မံ	I have.	had.	had.

201.

TO BE: ငါ
လျှံ

S.a. I am.	D.a. I am.	N.a. I shall be.	K.a. I was.	L.a. I have been.
S.b. I am not.	D.b. I am not.	N.b. I shall not be.	K.b. I was not.	L.b. I have not been.
S.c. Are you ?	D.c. Are you ?	N.c. Will you be ?	K.c. Were you ?	L.c. Have you been ?

TO DO: ११.

S.a. I do.	D.a. I am doing.	N.a. I shall do.	K.a. I did.	L.a. I have done.
S.b. I do not do.	D.b. I am not doing.	N.b. I shall not do.	K.b. I did not do.	L.b. I have not done.
S.c. Do you do?	D.c. Are you doing?	N.c. Will you do?	K.c. Did you do?	L.c. Have you done?

TO HAVE: १२.

S.a. I have.	D.a. I am having.	N.a. I shall have.	K.a. I had.	L.a. I have had.
S.b. I do not have.	D.b. I am not having.	N.b. I shall not have.	K.b. I did not have.	L.b. I have not had.
S.c. Do you have?	D.c. Are you having?	N.c. Will you have?	K.c. Did you have?	L.c. Have you had?

204. Let the pupils practise writing out the above paradigms without looking at this book.

Let the teacher draw the pupils' attention to the specially difficult points in them.

205. In the S.a. tense of "to do" the word "do" in the S. tense is not the same word as the "do" used for the S.b. and S.c. tenses.

In the K.a. tense of "to do" the word "did" in the K. tense is not the same word as the "did" used for the K.b. and K.c. tenses.

206. Translate these sentences into Siamese and back again into English.

1. Yesterday I was ill, so I could not go to school.
2. I have been ill for nearly three months; but the doctor says I shall be well in two more weeks.
3. Have you ever been sea sick? Yes, I am always ill, if there is much wind.
4. Do you do your lessons here every day? Yes, except on Wan Pra.
5. I upset that tall vase yesterday, but I did not break it.
6. I have not learnt all my lessons yet, so I cannot come out with you now.
7. I do not have any tea in the morning; I have rice and fish.

8. Is your servant having his dinner now?
No, he does not have his dinner in my house.
9. Have you had any food to-day? Yes,
I have had some bread and butter.
10. I shall not be at home to-morrow: I
must go to the palace all day.

207. Let the teacher put many and careful questions, so as to draw out from the pupils what tenses the Verbs are in, and what verbs they come from: and then repeat the sentences, varying the phraseology and the tenses in every possible way: and translate frequently from Siamese to English.

LESSON 40.

Ready	Boil	Glass	Nice	Shop
Early	Since	Ink	Look after	Half
Evening	Nephew	Idle	Master	Second

208. Translate the following sentences naming the tenses:—

Read § 126 in Lesson 19;

๑. เมื่อวานนี้ เด็ก คน นั้น ไม่ ได้ มา โรงเรียน;
เขาทำอะไรที่บ้านทั้งวัน?
๒. ไม่ได้ทำอะไร; พอ บ่าย ก็ นอน หลับ [ไป]
จน เย็น.

๓. ถ้าฉันพบเขาอีกสักที, ฉันจะเขียน; ^๕ก็เกียจจริง ๆ.
๔. พ่อครัว หุง เข้า แล้ว หรือ ยัง?
๕. ยัง ไม่ สุก; เขา ยัง หุง อยู่.
๖. บิ หน้าฉัน [คง] จะ สูง กว่า ท่าน.
๗. เมื่อวานนี้ ^๕ฉัน ทำ ด้วย แก้ว แดง หมด; ³จะหา ¹ที่ ไหน มา ^๒ได้อีก? ⁴
๘. ตั้งแต่ฉัน เข้ามา [อยู่] บาง กอก, ฉัน ยัง ไม่ เคย กิน ขนม ที่ รวย กว่านี้; ^๕ทั้ง ไม่ เคย เห็น [ที่] ดี กว่านี้.
๙. เด็ก คน นั้น ทำ กระ ดาน ชะนวน แดง แล้ว; ^๕คราวนี้ ^๕จะ ต้อง เขียน ด้วย in หมึก.
๑๐. วัน นี้นฉัน กิน เข้า [แต่] เข้า; ^๕ด้วยฉัน K.a มึ่งาน มาก.
๑๑. ฉัน ไม่ ได้ พบ ท่าน นาน แล้ว; ^๕เดือนนี้ทั้งเดือน ^๕ท่าน [ไป] อยู่ L.c. ปากถัด หรืออยู่ L.c. ข้าง ไหน?

๓๒. ฉัน [ไป] อยู่ L.a. ปากน้ำ; ไป K.a. ดูแถว
ของ ฉัน.
๓๓. ครู ของ ฉัน บอก ว่า หนังสือ เล่ม^๕นี้ ยาก กว่า
เล่ม^๕ของ อีก.
๓๔. ทำไมท่าน [ถึง] อ่าน เร็ว^๕นัก? ฉัน ได้บอก
บ่อยๆ แล้ว ว่า อ่าน ช้าๆ.
๓๕. ช่าง ไม่ ทำ ไต้^๕มา ให้ฉัน แล้ว, [ทั้ง] ยาว
และ^๕สูง กว่าตัวฉัน.
๓๖. เรือ ไฟ ของ ฉัน แล่น ไม่ เร็ว เหมือน ของ ท่าน.
๓๗. ทอดาน ของ ฉัน ขา หัก L.a.; ฉัน จะ ไป รับ
หม้อ^๕เตย^๕ น.
3 4 5 1 6 2
๓๘. ที่ ท่าน ตั้ง อ้ายแดง [ไว้] นั้น, มัน ทำ แล้ว
หรือ ยัง?
๓๙. คน นั้น เป็น ครู [มา] สิบแปด ปี^๕แล้ว.
๔๐. ท่าน บ่อย [มา] กี่วัน^๕แล้ว? กว่าเจ็ดวัน^๕มาแล้ว.

LESSON 41.

Shade	Sharpen	Say	Strong	Snake
Half	Hold	Heavy	While	Wood
Plenty	Iron	Thin	Catch	Leave
Fear	Beggar	Rug	Soon	Sharp

209. Translate the following sentences, naming the tenses:—

๓. เด็กเหล่านั้น เล่าหนังสือได้หมดแล้วหรือยัง?
๒. คนนั้นหาอะไรอยู่? เขาหาไม้ที่ตกในห้อย
เมื่อวานนี้.
๓. ท่านเจ็บ [มาได้] ก็เตือนแล้ว? เจ็บ [มาได้]
สามเดือนครึ่ง [See § 160.]
3 4 5 6 8 7 1
๔. ผ้าห่มที่ฉันฝากไปให้มารดาฉัน, นางจันทร์
2
[เขาไป] ทำหายเสียแล้ว.
๕. L.c. จู่ไปอยู่ที่ไหน? มันนอนอยู่ใต้ in
ร่มไม้.
๖. เมื่อวานนี้ท่านได้เข้าวังหรือ? เปล่า, ฉัน
ไม่สบาย, ฉันอยู่บ้านวันนี้ยังคำ.

๗. หมู^๖ตัวนั้น^๕ อ้วนกว่า^๔ หมู^๓ทุก ๆ ตัว, ที่^๒ฉันได้^๑เคย
เห็น [มา.]
๘. ใคร^๑ สอนให้^๒ท่าน^๓ อ่าน^๔ หนังสือ^๕? ดูน^๖สอน; แก^๗
K.a. เป็น^๘ครู^๙ดี^{๑๐}ที่^{๑๑}เดียว; แก^{๑๒} [ยัง] สอน^{๑๓} น้อง
ฉัน^{๑๔} [อยู่] ทุก^{๑๕}วัน.
๙. คน^๑ เหล่า^๒นั้น^๓ เล่น^๔ไฟ^๕ กัน^๖ อยู่^๗ หรือ^๘ พุด^๙ [กัน]
[เล่น]?
๑๐. เขา^๑ เล่น^๒ไฟ^๓ แล้ว^๔; ประ^๕เดี๋ยว^๖เขา^๗ จะ^๘ ไป^๙บ้าน.
๑๑. ฉัน^๑ ผอม^๒กว่า^๓ท่าน^๔; แต่^๕ฉัน^๖ อ้วน^๗กว่า^๘น้อง^๙ฉัน.
๑๒. คน^๑ ไข้^๒ จุก^๓ ตะ^๔เกียง^๕ หมด^๖ แล้ว^๗ หรือ^๘ ยัง?
๑๓. มัน^๑ จุก^๒ หมด^๓ แล้ว^๔, เว้น^๕ แต่^๖ ใบ^๗ นั้น^๘ ได้^๙ไม่^{๑๐} มี.
[See § 160.]
๑๔. ฉัน^๑ ดับ^๒ มีด^๓ ของ^๔ ฉัน^๕ ล้าม^๖ ทน^๗ แล้ว^๘; แต่^๙ ยัง
ไม่^{๑๐}คม.
๑๕. เหล็ก^๑ ทน^๒ กว่า^๓ไม้^๔ มาก; แต่^๕เรา^๖ ไข้^๗ ไม้^๘ มาก
กว่า^๙ [ไข้] เหล็ก.
๑๖. หนังสือ^๑ ที่^๒ ฉัน^๓ ขอ^๔ มา^๕ เมื่อ^๖ วาน^๗ นั้น^๘ ฉัน^๙ ทำ^{๑๐} หาย
เสีย^{๑๑} แล้ว.

๑๗. ที่บางกอก มีงู หรือ ? จะมี ถม ไป.
๑๘. ท่าน [ได้] พบ L.o. ม้าสองตัว ที่หนี ไป เมื่อวาน ขึ้นนี้ [บ้าง] ไหม?
๑๙. ในเวลาที่ฉันเข้าไปในวัง, ใครจะ ยึด ม้า [ไว้] ให้ฉัน?
๒๐. ฉันลืมหมวก ของฉัน ไว้ ในสวน; ไปเอา [ที่เถิด.]
๒๑. เจ้ามีส้ม [มา] บ้าง ไหม? จะ ฉัน ซื้อ มา แต่สอง สาม ผล.
๒๒. ฉัน K.a. บอก ให้ คนใช้ ซื้อ ขนม บ้าง มากๆ; แต่ มันซื้อ ไว้ L.a. นิดเดียว; ฉันเกรงว่าจะไม่พอ.
๒๓. ถ้า เขายัง มี อยู่, เอา ไป ให้คน ขอทาน นั้น บ้าง.
๒๔. เมื่อ คำนี้นี้ แทะ มา เข้าสวน; ฉัน ได้ ออก ไปสองสามตัว; แต่ เคี้ยวนี้ ก็ ยังอยู่ อีก หหลายตัว.
๒๕. ถ้าเด็กคนใด เก็บ แหวน ของฉัน ได้; แล้ว and เอา มา ให้ฉัน ฉันจะให้เงินสามบาท.

LESSON 42.

210. Read these sentences:—

१।=To go.

Indefinite Tense, S. a. I go to school every day.

Present Tense. D. a. I am going home now.

Future Tense N. a. I shall go to the palace to-morrow.

Preterite Tense K. a. I went to Paknam yesterday.

Perfect Tense L. a. My son has gone to London.

211. The above is a method of showing, by means of separate sentences, how a verb is used in all the five tenses.

To make sentences like this is excellent practice, for the pupil.

The teacher should have it done as often as possible, both viva voce and written out: the teacher naming the verb that is to be used.

212. It may be varied by letting the pupil put the verbs in all his model sentences into the (b) way: or (c) way: instead of all being in the (a) way as they are above: or else make a sentence for S. a. and another for S. b. and another for S. c. and so on for each tense.

213. The pupil should now be able to say what tense a verb is whenever he meets one : except some few here and there, which belong to parts of the verb that he has not yet learnt.

214. In the reading lessons the pupils should often be told to say what tenses the verbs are in : and which is the subject, and so on.

LESSON 43.

๒๓๕. ประโยคต่อไปนี้เป็นวิธี อย่างหนึ่งที่ จะใช้
VERB วิธี อย่างนี้ เรายังมิ ได้กล่าว มา เคย.

- | | |
|---------------------------|---------------------------------------|
| ๑. ไปบ้าน ที่เดียว. | 1. <i>Go</i> home at once. |
| ๒. เขา หนังสือนี้ ไปเสีย. | 2. <i>Take</i> this book away. |
| ๓. ตี กระ ตึง. | 3. <i>Ring</i> the bell. |
| ๔. พูด ให้เสียง ดัง ขึ้น. | 4. <i>Speak</i> louder. |
| ๕. อย่า เพื่อ ไปบ้าน. | 5. Do not <i>go</i> home yet. |
| ๖. อย่าเขา หนังสือนี้ไป. | 6. Do not <i>take</i> this book away. |
| ๗. อย่า ตี กระ ตึง. | 7. Do not <i>ring</i> the bell. |
| ๘. อย่า พูด ดัง นึก. | 8. Do not <i>speak</i> so loud. |

๒๓๖. คำที่เป็น VERB ในประโยคข้างบน
เป็นประโยคมีความสองอย่าง อย่างหนึ่งเป็นคำสั่ง
บังคับให้ทำ ดังเช่นในแบบที่ 1-2-3-4 นน.

อีกอย่างหนึ่งเป็นคำสั่งบังคับไม่ให้ทำ ดังเช่น
ในแบบที่ 5-6-7-8 นน.

Verb ที่ใช้ อย่างนี้ เรียกว่าใช้ อย่าง "Imperative
Mood."

ที่จะใช้ VERB เช่นนี้ ก็ใช้ได้โดยง่าย เหตุว่า
คำที่เป็น VERB นั้นมิได้เปลี่ยนแปลงไปเลย เป็น
แต่เพียงว่าถ้ามีคำว่า "not" อยู่ในประโยค ก็ต้อง
ใช้คำว่า "do" ประกอบ ดังเช่นในแบบที่ 5-6-7-8 นน.

217. Let the pupils give twelve sentences with
various verbs used in the Imperative Mood, some
with negative, some without : and let them write out
sentences similar to those given at the beginning of
Lesson 42, to illustrate all the tenses and also the
Imperative Mood of the verb "to learn."

LESSON 44.

218. Write out the principal parts and complete
paradigm and tenses in full of the verbs :—

To say. To be. To have. To do. To write.

219. We have seen that all verbs change their
form, according to the tenses in which the verbs are
used : even verbs such as—*am, —have, —do, —etc.*

There is another verb **ได้**, CAN, whose changes
have not yet been learnt. Here is its paradigm.

§ 219 $\text{I}^{\text{v}} = \text{TO BE ABLE, or CAN.}$

S.a. } D.a. }	I can read. I am able to read.	N.a. I shall be able to read.	K.a. { I could read. I was able to read.	L.a. I have been able to read.
S.b. } D.b. }	I can not read. I am not able to read.	N.b. I shall not be able to read.	K.b. { I could not read. I was not able to read.	L.b. I have not been able to read.
S.c. } D.c. }	Can you read? Are you able to read?	N.c. Will you be able to read?	K.c. { Could you read? Were you able to read?	L.c. Have you been able to read?

NOTE.—The Verb $\text{I}^{\text{v}} = \text{CAN}$, has no Imperative mood, and its S. tense and D. tense are the same.

๒๒๐. ดังเช่นประโยคข้างบนนี้ ก็คงเห็นได้ว่า

(๑) คำว่า “can” หรือ am able นั้นคำเดียวใช้ได้ทั้งใน S. Tense, และ D. Tense.

(๒) คำว่า “can” ถ้าใช้ใน N. Tense, หรือ L. Tense จะต้องใช้คำว่า “am able.”

(๓) คำว่า “can” นั้นถ้าจะใช้ใน K. tense ก็ใช้ได้สองอย่าง คือ จะใช้คำว่า $\left. \begin{array}{l} \text{could} \\ \text{was able} \end{array} \right\}$

221. Thus “Can” is quite an easy verb. The verb after “can” is never changed, in whatever tense it be.

If “able” is used instead of “can” then the word “to” must be added : e.g.

I can read. I am able to read.

I cannot read. I am not able to read.

If “not” comes directly after “can” “cannot” is written instead of “can not.”

222. Read:—

S. a. I can write English better than you can.

S. b. I cannot write English as well as you can.

S. c. Can you write English as well as I can?

— : O : —

N. a. I shall be able to speak English in two years.

N. b. I shall not be able to speak English, if I do not go to school.

N. c. Will you be able to speak English in one year from now?

—:O:—

K. a. { I could sleep all last night: but to-day it is too hot.

{ I was able to swim 3 miles last year: but this year I am not strong enough.

K. b. { I could not sleep all last night: the dogs made such a noise.

{ I was not able to go to the palace yesterday: I was ill.

K. c. { Could you read English before you came to school?

{ Were you able to talk correctly, before you went to Europe?

—o—

L. a. I have been able to swim, since I was three years old.

L. b. I have not been able to read your letter yet: I have been too busy.

L. c. Have you been able to buy another silver box like this one yet?

Careful questioning on all these sentences as to the Verbs and their tenses, will best impress on the minds of learners how to form the tenses of the verb ١٦.

LESSON 45.

223. Let the sentences in the last lesson be carefully explained again by the teacher; and then written out in Siamese by the pupils and then carefully translated back into English (shutting this book.)

Let them be also practised, *viva voce*, in various order, and with slight changes.

224. Write out principal parts, complete paradigm, and tenses in full, of:—

- (1) To do. (2) To swim (3) To pick.
 (4) To steal. (5) To be. (6) To have.
 (7) Can.

225. Give principal parts of:—

To buy: To sell: To eat: To give: To break.

226. Give 15 original sentences to illustrate each tense of **ไป**.

LESSON 46.

227. Read the following sentences ; say in what tense the verb “can” is in each sentence : then translate them into Siamese, and back into English ; and practise *viva voce*, with slight changes.

1. I cannot understand what that man says, when he speaks to me.
2. I cannot help you now, I am too busy.

3. I was not able to go to Paknam yesterday, as the boat started early in the morning.
4. I shall not be able to go to London next year.
5. I could not find my hat yesterday: I think some one has hidden it.
6. I have not been able to find my hat yet: I have looked for it all over the house.
7. Can you lift that box?
8. Will your two boatmen be able to row this heavy boat to Ta Tian?
9. Have those two boys been able to catch the monkey yet?
10. I have never been able to find a boy who could pronounce CH and SH correctly.

Let other sentences be composed by the pupils in this manner, illustrating the various tenses of the verb "Can."

LESSON 47.

Nearly

Before daylight

Wine

Dear

Industries

Prize

228. Translate into English :—

๓. เมื่อคนนั้นพบกับฉัน ฉันไม่รู้ว่าเขาทำอะไร.

๔. เคยฉันมีธุระมาก, ฉันช่วยท่านไม่ได้.

๕. ถ้าท่านไม่ไปเมืองดอนดอน, ฉันก็ไม่ไป.

๖. เมื่อวานนี้ฉันหาหมวกไม่ได้; (มี) คน (เขา)
(ไป) ซ่อนเสียแล้ว.๗. เมื่อวานนี้ฉันไม่ได้ไปปากน้ำ; เรือออก
เสียแต่เช้ามืด.๘. ฉันป่วยอยู่บ้าน, ไม่ได้ไปโรงเรียนนานแล้ว;
ฉันจึงอ่านหนังสือยังไม่ดี.

๙. ท่านยังหาหนังสือเล่มใหม่อยู่หรือไม่?

๑๐. พี่น้องของฉันมีมากกว่าพ่อค้าคนนั้น.

๑๑. ท่านเอาเข้าไปให้เด็กคนนั้นแล้วหรือไม่? ยัง
ไม่ได้ให้; เข้าจนหมดเสียแล้ว.

๑๒. ท่านเคยปลูกเรือนสูงกว่าหลังนี้หรือไม่?

๓๑. เหล้าที่เคยให้ฉัน ฉันกินเสียหมดแล้ว.
๓๒. จุดหมายที่มารดาของฉันมีมา Sent ถึงท่าน (นั้น), ท่านอ่านจบแล้วหรือ? เปล่า, ฉันไม่มี L.b. เวลา (อ่าน).
๓๓. หีบใบนี้เล็กกว่าหีบของท่าน: ฉันซื้อมา for ตีพิมพ์.
๓๔. หนังสือที่ฉันซื้อมา ฉันนั้นแพงกว่าหนังสือที่ฉันซื้อเมื่อวานนี้ (อีก).
๓๕. ครูจะให้รางวัลแก่เด็ก, ผู้ที่มีความเพียรมาก.
๓๖. ที่ท่านสอนฉัน (ไว้) บัดนี้ฉัน (ยัง) ไม่เต็ม (เลย).
๓๗. ฉันได้ยินว่าลุงของฉัน กลับจากยุโรปแล้ว. ท่านรู้บ้างหรือเปล่า?
(ฝรั่งว่าแต่ “ท่านได้ยินนี้แล้วหรือ?”)
๓๘. เมื่อไร เด็กคนนี้จะพูดอังกฤษได้?
๓๙. เขาเรียนอยู่ กับท่าน ก็มิ?
๔๐. บิดาท่าน ทำราชการ อะไร ที่ในวังทุก ๆ วัน?

LESSON 48.

229.

- (1) Name all the tenses of a verb, and give an example of each, in Siamese: and underline the Subjects of the Verb.
 - (2) Write out complete paradigm, and tenses, of:—
To say, To hear, To walk.
See § 195.
 - (3) Give sentences to illustrate each tense of "Can."
See § 210, § 222.
 - (4) Give sentences to illustrate each tense of "do."
See § 210, § 222.
 - (5) Give the principal parts of "to teach," "to learn," "to forget," "to lose," "to hear," "to sing."
See § 197.
-

LESSON 49.

230

S.a. I have.	D.a. I am having.	N.a. I shall have.	K.a. I had.	L.a. I have had.
S.b. I do not have.	D.b. I am not having.	N.b. I shall not have.	K.b. I did not have.	L.b. I had not had.
S.c. Do you have ?	D.c. Are you having ?	N.c. Will you have ?	K.c. Did you have ?	L.c. Have you had ?

231. The verb "to have" is often used to translate **กิน** instead of saying "to eat"

Thus :—

๑. ฉันกินข้าวเวลา ๗ นาฬิกา.

S.a. (1) I have breakfast at 7 o'clock.

๒. พรุ่งนี้ฉันจะมากินข้าวกับคุณพรอ ?

N.c. (2) Will you have dinner with me to-morrow ?

๓. เมื่อวานนี้ฉันกินข้าวที่ไหน ?

K.c. (3) Where did you have dinner yesterday ?

๔. ฉันกินข้าวแล้ว.

L.a. (4) I have had my dinner.

Be careful about giving the tenses of the word "have" correctly: they are rather confusing, specially in the L. tense.

Camel	Plough (<i>verb</i>)	Sow (<i>verb</i>)	Procession
Stand on guard		Fetch	Stairs
Fall down		Mad	Bottle

232. Translate into English, naming the tense & the subject each time :—

๓. พรุ่งนี้ ท่าน จะ มา รับประทาน เข้ากับฉัน หรือ?
๔. ชอบใจท่าน มาก ฉัน เสียใจ มา ไม่ได้ จะ ต้อง เข้า ใน วง.
๕. ท่าน เคย เห็น อุฐ แล้ว หรือ? เปล่า, ยัง ไม่ เคย เห็น.
๖. ชาวนา ไถนา และ หว่าน เข้า ทุก ปี.
๗. เมื่อวานนี้ ท่าน ไป ดู แท้ หรือ? เปล่า, ฉัน ไม่ ได้ ไป; มี ขุระ ที่ บ้าน.
๘. คน นั้น ปลูก เรือ น งาม ๆ หดาย หดัง แล้ว แต่ ยัง ปลูก ไม่ (ได้) งาม เหมือน เรือ น ท่าน ลัก หดัง หนึ่ง เดย.
๙. นาฬิกา นั้น ยัง เติร อยู่ หรือ? ไม่ เติร หยุด (มา) สาม วัน แล้ว.

๘. ทหารคนนั้นรักษายามที่ประตูตั้งแต่เช้าจน
บ่ายทุกวัน.
๙. ใครเอาจานของฉันไป? ฉันเอาไปเอง.
๑๐. เขากลับมานี่ซิ; ฉันไม่ได้บอกให้เขาไป.
๑๑. ท่านกินข้าวแล้วหรือยัง? เปล่า; ฉันยัง
ไม่ได้กิน.
๑๒. พรุ่งนี้ท่านจะมารับประทานอาหารที่บ้านฉันหรือ?
จ้ะ, ขอบใจท่านแล้วฉันจะมา.
๑๓. ที่ท่านเรียนมาเมื่อวานนั้นหมดจดแล้วหรือ?
๑๔. เปล่า, จำได้เกือบหมด; ลืมบ้างเล็กน้อย.
๑๕. ฉันเอาหมวกของเด็กนั้นซ่อนไว้หลังประตู
ถ้าเจ้าไม่บอก, เห็นจะหาไม่ได้.
๑๖. เจ้าทำจานสองใบนี้แตกหรือ? เปล่า, ฉัน
ทำแตกใบเดียวเท่านั้น อีกใบหนึ่งอายล์ม
ทำแตก.
๑๗. พี่น้องของฉันตกบันได, ซากหัก; ไปรับหมอบ
มาเร็ว ๆ.
๑๘. เจ้าตื่น, เมื่อเช้านี้เจ้าเอาเข้าให้กระต่ายกิน
แล้วหรือ?

๑๘. จะ, ฉันให้มันกินเวลา ๘ นาฬิกา แล้ว; ให้
กินทุกเช้า; ไม่ดื่มเลย. (See § 157)
๒๐. ดูน้้ำก็ดฉันที่ขา; จะทำอย่างไร(ดี)?
๒๑. เมื่อเข้านี้เล็ดจฉันบรรทมเวลาอะไร?
๒๒. เวลา ๘ นาฬิกา; แล้ว (เล็ดจ)ไปบรรทมอีก;
เดี๋ยวนี้กำลังบรรทมอยู่.
๒๓. เมื่อฉันนี้ลมพัดจัดแท้ๆ; ฉันหมายความว่าหลัง
คาจะพังลง.
๒๔. ฉันกินน้ำในขวดใบนี้หมดแล้ว; เขามาให้อีก.
๒๕. ถ้าเจ้ากินน้ำ(เข้าไป)มาก, คงวิ่งไปบ้าน
ไม่ไหว.



LESSON 50.

233. The verb "must" has to change its form according to the tense required : thus "have to" is used instead of "must," to form the N. tense, and K. tense, and L. tense. Thus :—read and translate :—

S.a. I must go to school every day.

S.c. Must you go to school every day?

D.a. I must go home now.

D.c. Must you go home now?

N.a. I shall have to go to school to-morrow (ไว้ shall must ไม่ได้)

N.c. Shall we have to go to school to-morrow?

K.a. I had to go to school twice yesterday.

K.c. Did you have to go to school yesterday? (ไว้ did must ไม่ได้)

L.a. I have had to write my lesson twice.

L.c. Have you had to write your lesson again? (ไว้ have must ไม่ได้)

§ 234. Translate into Siamese, naming the Subject and the tense of the Verb.

1. The sun was so hot yesterday that I had to buy an umbrella: for I forgot to take mine with me.
2. If the rain does not stop, you will have to go and fetch me my rain-coat.
3. I have to sit here three hours: because I talked this morning in lesson time.
4. Do you think we shall have to walk to school to-morrow? Yes, I do: for the horse is lame, and will not be able to pull the carriage for several days.
5. Did your son have to row the boat home last night? No, he slept at my uncle's house; and he will go and fetch the boat this afternoon.
6. Must we write all these letters to-day? Yes, for if you do not finish them to-day, you will have to write out three pages of grammar to-morrow.
7. I had to copy my lesson twice yesterday, because I made so many mistakes.
8. You will have to mend all the chairs which you broke yesterday.
9. We must go to bed now: I heard the clock strike ten just now.
10. I have plenty of money at home; but I have brought none with me, please lend me a little.

It would be useful but some what difficult exercise to put the above sentences back into English, shutting this book.

Sweet	Hang	Lip	No one
Kitchen	Boot	French	Theatre

235. Translate into English :—

๓. ทำไมท่าน ไม่กิน ขนม อัน นั้น ? ขนมอย่างนั้น ไม่ค่อย ชอบ ; มัน หวาน เกิน ไป.
๔. ฉัน แฉวนตะเกียง ไว้ ในห้อง ท่าน สองใบแล้ว.
๕. คนที่ ทำ หีบ ใบนี้ ยัง ไม่ ได้ ไล่ฝา.
๕. ถ้าท่าน มา โรงเรียน ทุก วัน คง จะ พุด อังกฤษ ได้เร็ว.
๕. ท่าน เคย ไป เกาะดีลัง แล้ว หรือ ? จ้ะ, ฉัน ไป เมื่อ หน้าร้อน ปี กตายน.
๖. ท่าน ชอบ น้ำ เทเลที่ นั้นหรือ ? จ้ะ, ชอบวันละ สอง หน.
๗. เมื่อวานนี้ บิดาฉัน ไปรับประทานเข้ากับลุง ท่าน.
๘. เจ้า พัน เชา โคม รถ ไป ได้แล้ว หรือ ยัง? ยัง, เขากำลัง เช็ด อยู่.

๘. เมื่อเช้าทำไมไม่เช็คเสีย? ฉันคิดว่าหลาย
หนแล้ว (ว่า), เวลาเช้า (แล้ว) ให้ทำงานเสีย
ให้เสร็จ.
๓๐. เรือ เมட் ที่ ออก วัน พุธ (นั้น) (มัน) ไป
ข้าง หิน หรือ?
๓๑. เปล่า, หน้าหนาว มัน ไปเกาะดีซัง; หน้าร้อน
มัน ไป ข้าง หิน.
๓๒. บิด ประชุมหมดแล้ว หรือ? ยัง ไม่หมด; ยัง
ไม่มี ใคร บอก ให้ บิด ประชุม ครว.
๓๓. ทำไมท่าน (จิ้ง) ถือ บิน มือซ้าย?
๓๔. รก คั้น นั้น (มี) คน นิ่ง อยู่ ก็ คน?
๓๕. ฉัน แล ไม่ เห็น; อยู่ ไกล นึก. เมื่อมาถึง ประชุม
เมือง, จึง จะ เห็น ได้.
๓๖. บิดา ท่าน ไป ข้าง ไหน? เมื่อตะกนเห็น กำลัง
ใส่ รองเท้า อยู่.
๓๗. เวลา เข้า น้ำ ดง ทุก วัน หรือ?
๓๘. เมื่อ เดือน ก่อน น ชน เวลา เข้า ดง เวลา บ่าย,

๑๙. ฉันไม่เคยเห็นละครไทยเลย : คุณนี้ท่าน
จะไปกับฉันหรือ?
๒๐. ไปซิจ๊ะ, ถ้าท่านจะออกเงินให้.
๒๑. พี่ชายท่านพูดอังกฤษได้หรือ? พูดไม่ได้,
ยังไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ แต่พูดฝรั่งเศส
ได้เล็กน้อย.
๒๒. เมื่อคืนนี้พระจันทร์ขึ้นที่ไหน?
๒๓. ขึ้นเมื่อยี่สิบสองนาฬิกา; and สี่นาฬิกาตก.
๒๔. คนนั้นไม่รู้จักว่าจะเข้าวังทางไหน.
๒๕. เมื่อคืนฉันบอกให้ไปเรียกรถ: หารถยัง
ไม่ได้หรือ?
-

LIST OF IRREGULAR VERBS

with their Principal Parts,
as referred to in Lesson 25 § 151.

Verbs which are not in this list are Regular; that is to say, they form their Past tenses by adding -ed to the Indefinite Tense.

S		K		L	
Indefinite Tense	Meaning	Preterite Tense	Past Participle		
Awake	ปลุก	Awoke	Awaked		
Am	เป็น	Was	Been		
Bear	ถ้อ	Bore	Borne		
Beat	ตี	Beat	Beaten		
Begin	๕ คน ตงตน	Began	Begun		
Bend	กด, งอ, คด	Bent	Bent		
Bite	กัด	Bit	Bitten		
Blow	เป่า	Blew	Blown		
Break	แตก	Broke	Broken		
Bring	เอามา	Brought	Brought		
Build	สร้าง	Built	Built		
Burn	ไหม้	Burnt	Burnt		

S

Indefinite Tense Meaning

Buy	ซื้อ
Catch	จับ
Choose	เลือก
Come	มา
Cut	ตัด
Dig	ขุด
Do	ทำ
Draw	ลาก
Drink	ดื่ม
Drive	ไต่
Eat	กิน
Fall	ตก
Feed	เลี้ยง
Feel	รู้สึก
Fight	รบ
Find	พบ
Fly	บิน

K

Preterite Tense

Bought
Caught
Chose
Came
Cut
Dug
Did
Drew
Drank
Drove
Ate
Fell
Fed
Felt
Fought
Found
Flew

L

Past Participle

Bought
Caught
Chosen
Come
Cut
Dug
Done
Drawn
Drunk
Driven
Eaten
Fallen
Fed
Felt
Fought
Found
Flown

S		K	L
Indefinite Tense	Meaning	Preterite Tense	Past Participle
Forget	ลืม	Forgot	Forgotten
Get	ได้, เอา	Got	Got
Give	ให้	Gave	Given
Go	ไป	Went	Gone
Grow	งอก	Grew	Grown
Hang	แขวน	Hung	Hung
Have	มี	Had	Had
Hear	ได้ยิน	Heard	Heard
Hide	ซ่อน	Hid	Hidden
Hit	ตี, ถู, โดน	Hit	Hit
Hold	ถือ	Held	Held
Hurt	ทำให้เจ็บ	Hurt	Hurt
Keep	เก็บ	Kept	Kept
Know	รู้	Knew	Known
Lay	วาง	Laid	Laid
Lead	พา, นำ	Led	Led
Learn	เรียน	Learnt	Learnt

S

Indefinite Tense Meaning

Leave ออกจาก

Lend ให้ยืม

Let ให้

Lie นอนลง

Lie พูดปด

Light จุด

Lose หาย

Meet ปะ, พบ

Pay จ่ายเงิน

Put ได้

Read (รืด) อ่าน

Ride ขี่

Ring ดิ้น

Rise ขึ้น

Run วิ่ง

Say ว่า

See เห็น

K

Preterite Tense

Left

Lent

Let

Lay

Lied

Lit

Lost

Met

Paid

Put

Read (เรด)

Rode

Rang

Rose

Ran

Said

Saw

L

Past Participle

Left

Lent

Let

Lain

Lied

Lit

Lost

Met

Paid

Put

Read (เรด)

Ridden

Rung

Risen

Run

Said

Seen

S		K	L
Indefinite Tense	Meaning	Preterite Tense	Past Participle
Sell	ขาย	Sold	Sold
Send	ส่งไป	Sent	Sent
Shake	เขย่า	Shook	Shaken
Shoot	ยิง	Shot	Shot
Shut	ปิด	Shut	Shut
Sing	ร้องเพลง	Sang	Sung
Sink	จม	Sank	Sunk
Sit	นั่ง	Sat	Sat
Sleep	นอน	Slept	Slept
Speak	พูด	Spoke	Spoken
Spend	ใช้เงิน, เปตอง	Spent	Spent
Spoil	ทำให้เสีย	Spoilt	Spoilt
Stand	ยืน	Stood	Stood
Steal	ขโมย	Stole	Stolen
Sting	ต่อย	Stung	Stung
Sweep	กวาด	Swept	Swept
Swim	ว่ายน้ำ	Swam	Swum

S

Indefinite Tense Meaning

Take เอา

Teach สอน

Tear ขาด

Tell บอก

Think คิด

Throw โยน

Wake ตื่น, ปลุก

Win ชนะ

Wind ม้วน

Write เขียน

K

Preterite Tense

Took

Taught

Tore

Told

Thought

Threw

Woke

Won

Wound

Wrote

L

Past Participle

Taken

Taught

Torn

Told

Thought

Thrown

Woke

Won

Wound

Written



APPENDIX.



IT is hoped that the following sentences for translation will prove of use. Each of the first 24 Exercises should be worked with the lesson to which it properly belongs. The first 22 Exercises were kindly supplied by NAI KAWN, who has used them in the Anglo-Siamese School. The remainder were prepared by the English Students in the Normal College.

Education Department, 1901.

Miscellaneous Sentences

๑. เมื่อวานฉัน^๕ ฉันได้^๕ ไป ว่าย น้ำ เต้น ที่ ปากน้ำ.
๒. เขา พด กัน ว่า ครุ ใหม่ มา ถึง กรุง เทพ ๖ แล้ว.
๓. ท่าน ซอ^๕ ไม่ บรรทด^๕ น มา จาก ไหน? ฉัน ซอ^๕ มา จาก ตึก แดง. ราคา^๕ อัน^๕ ละ เท่าไร? อัน^๕ ละ ๕๖.
๔. หนังสือ^๕ มี ประโยชน์^๕ แก่เรา^๕ มาก เพราะ ว่า เรา ใช้ ได้ หลาย อย่าง.
๕. บิดา^๕ ของฉัน^๕ เป็น ครุ อยู่ ใน โรงเรียน^๕ สวนกุหลาบ^๕ แก่ ได้ เงิน เดือน ๖๖ ๒๐ บาท.
๖. เมื่อ^๕ คืน^๕ วาน^๕ น พระ จันทร^๕ ขึ้น เวลา ๓ นาฬิกา ตก ย่ำ^๕ รุ่ง.
๗. บิด^๕ ประตุ^๕ หลัง^๕ บ้าน^๕ เลี้ย. สุนัข^๕ จะ เข้า มา ใน ครวั.
๘. ขยำ^๕ ส้น^๕ ต้น^๕ มะยม^๕ ลูก^๕ จะ ร่วง^๕ เลี้ย^๕ หมด.
๙. เมื่อ^๕เย็น^๕ นฉัน^๕ เห็น^๕ นายเชียว^๕ เดิ^๕ร มา กับ^๕ นายขาว.
๑๐. พรุ่ง^๕ นฉัน^๕ จะ ไป รด^๕ไฟ^๕ ท่าน^๕ จะ ไป กับ^๕ฉัน^๕ ไหม?
๑๑. สิ่ง^๕ที่^๕ โต^๕ ร้อง^๕ ดัง^๕ เหมือน^๕ พ้า^๕ ร้อง^๕ ไกล ๖.
๑๒. เมื่อ^๕ เดือน^๕ ก่อน^๕ นฉัน^๕ ไป^๕ เอา^๕ ฟอง^๕ น้ำ^๕ มา จาก ทะเล.

๑๓. ท่านเคยเห็น แก่ง ใน แม่น้ำ โขง แล้ว หรือ ยัง?
๑๔. พรุ่งนี้ ฉัน จะ ไป ตรวจ ของ ใน ห้อง ท่าน.
๑๕. ฉัน เบื่อ ชด้อย ยังไม่เป็น ท่านช่วยสอนให้ทีเกิด.
๑๖. ฉัน สอน ท่าน ไม่ได้ ฉัน ก็ ไม่ เป็น เหมือน กัน.
๑๗. ชายผู้นั้น ยัง กระสับ กระสั่น แม่น แท้ ๆ ฉัน อยากจะ หัก กับ เขา บ้าง.
๑๘. คน ที่ ทำ การ ได้ ไม่ ควร จะ ไป เป็น คน ขอทาน.
๑๙. เมื่อ วาน นี้ ฉัน ไป เล่น คริกเก็ต ที่ โรง เรียน ผัก หัก อาจารย์.
๒๐. กา ตัว นั้น เคย เอา ลูก โก่ ของ ฉัน ไป.
๒๑. ทำไม บิดา ของ ท่าน จึง ต้อง ไป ค้าต ทุก วัน? เพราะ ท่าน เป็น ตุลาการ.
๒๒. ภรรยา ของ ท่าน สบาย ดี หรือ? เขา ตาย เสีย เมื่อ ปี ภาย นั นี้ แล้ว.
๒๓. ทำไม ช่าง ไม้ จึง ทำ โต๊ะ ของ ฉัน ช้า แท้ ๆ? เพราะ เขา มี การ ทำ มาก.
๒๔. ในปี นี้ ฉัน ได้ มี หนังสือ ไป ถึง คุณ พ่อ ฉัน หาย หมด บับ แล้ว; แต่ ฉัน ยัง หา ได้ รับ ตอบ ไม่.

๒๕. คุณ พ่อ ฉัน ไป เมือง อังกฤษ ก็ มี แล้ว ก็ ไม่
ทราบ เลย; เพราะ เมื่อ ท่าน ไป นั้น ฉัน ยัง
เด็ก อยู่.
๒๖. เมื่อ ฉัน ไป อยู่ เมือง สิงคโปร์, ฉัน ได้ กิน เหล้า
ชนิด หนึ่ง; มัน วิเศษ แท้ ๆ.
๒๗. ท่าน เคย ไป เกาะ ดีชัง แล้ว หรือ ยัง? ฉัน เคย
ตาม เสด็จ ใน กรม ไป หนึ่ง หนึ่ง แล้ว.
๒๘. ใน กรุง สยาม นี้ จะ หา แม่ น้ำ ใด ที่ ใหญ่ กว่า
แม่ น้ำ โขง ก็ ไม่มี.
๒๙. ท่าน เคย ไป ดู คลอง ข้าง ที่ กรุงเก่า แล้ว หรือ
ยัง? ฉัน ไป ดู สอง หน แล้ว.
๓๐. ท่าน ไป รถไฟ หรือ เรือไฟ? ครั้ง ที่ หนึ่ง ฉัน ไป
เรือไฟ และ ครั้ง ที่ สอง ไป รถไฟ.
๓๑. เมื่อ ตะกี้ ท่าน พบ มารดา ฉัน หรือ เป้า? พบ
แล้ว จะ มารดา ของ ท่าน บอก ฉัน ว่า พรุ่งนี้ แก
จะ ไป หา บิดา ของ ฉัน.
๓๒. บุตร ของ ท่าน ทำ อะไร อยู่? เขา กำลัง เขียน
จดหมาย ไป ถึง ครู.

๓๓. ช่วย ไปรด บอก นาย คั้นให้มา หา ฉันท ที่ ออฟฟิศ เวลา ๑๗ นาฬิกา ด้วย.
๓๔. รถเข้าที่ ไป กรุงเก่า ทุก วัน นั้น ออก จาก บางกอก ตั้งแต่ ย่ำ รุ่ง ๕๕ นาที แล้วกลับ ย่ำค่ำ.
๓๕. ตั้งแต่ ๙ นาฬิกา ๒๐ นาที จนถึง บ่าย ๑๕ นาฬิกา นั้น จะ เป็น ที่ นาที ด้วย กัน ?
๓๖. วันที่ ๑๒ เดือน หน้า เขา จะ ไป ประเทศ ยุโรป และ อีก ๓ ปี จึง จะ กลับ มา อีก.
๓๗. วัน นี้ เป็น วันที่ ๓ ตั้งแต่ เรา ได้รับ ประกาศ นิยบัตร์ และ รางวัล มา เมื่อ วันที่ ๓ นั้น.
๓๘. วัน นี้ โรง เรียน ปิด เวลา ๑๓ นาฬิกา เพราะ ว่า ครู เจ็บ เพื่อ ท่าน จะ ได้ ไป หา หมอ.
๓๙. ถ้า มเหรีญ ทำ บาท, ใน ๙๐ มเหรีญ จะเป็น กี่ บาท? ๑๕๐ บาท. ไม่ ถูก, คิด ดู ใหม่ ซิ, ๑๕๐ ละ ถูก ซิ.
๔๐. เด็ก คน นั้น ชน คั้น มะพร้าว ได้ เร็ว แท้ ๆ ชน คั้น ไม่ได้ เหมือน กับ ดิง เขา ยัง หนุ่ม และมี ก้าง มาก เพราะ วัง เล่น ที่ นอก บ้าน เสมอ.

๔๑. เมื่อเวลาวันหนึ่งฉันตื่นสายไป ถึง โรงเรียน
เกือบ ๑๐ นาฬิกา ครู โกรธ ฉันเสียใหญ่ แล้ว
สั่งให้ฉันเขียน ใวยากรณ์สิบ หน้า.
๔๒. ฉันขี้ป้ำเป็น สัตว์ ตู ร้ายมาก แต่ เป็น สัตว์
ซซซซซ รูป ร้าง ก็ คล้าย ๆ กับ ฉันบ้าน.
๔๓. ท่าน คิดว่า ฝน จะ ตก ไหม? อย่างไร ก็ ไม่ทราบ
แต่ ตู คุ้มน มาก น่า กัด จะ ตก.
๔๔. ท่าน ชอบ รับ ประทาน ตุ เรียน ไหม? ไม่ชอบ
ฉัน ไม่ นึก ว่า จะ ซวย เลย.
๔๕. นก นั้น ทำ รัง อยู่ บน กิ่งไม้ สูง.
๔๖. แมว แด เห็น ไต้ ใน ที่ มืด เพราะ ตา ของ มัน
เหมื่อน กับ นกเค้าแมว ที่ หา กิน ใน เวลากลางคืน.
๔๗. ถ้า ฝน ตก ฉัน ก็ ไม่ ได้ ไป ดู ละคร ฉัน จะ เสีย
ใจ เพราะ คืน วัน นี้ จะ เล่น สกุก มาก ที่ เดียว
ด้วย.
๔๘. ถ้า ท่าน ได้ วิว ด้ว เก้า ของ ท่าน ไป วิว ฝูง
นั้น ก็ จะ ตาม ไป หมก.

๔๘. บิดาของท่านตายไปก็ปีแล้ว? ไม่ทราบเลย เพราะในเวลานั้นฉันยังเด็กอยู่.
๕๐. เมื่อวานนี้ไฟไหม้ที่ไหน? ไม่ทราบ; เพราะฉันไม่ได้อยู่บ้านในเวลานั้น.
๕๑. เมื่อไรท่านจึงจะไปรับประกาศนียบัตร? ในเวลาที่จะไปนั้นฉันจะไปด้วย.
๕๒. ในเวลานี้ฉันยังทำงานอยู่ พรุ่งนี้ฉันจึงจะไปกับท่าน.
๕๓. เมื่อในหลวงเสด็จไปเกาะบางปะอิน ฉันไม่ได้ตามเสด็จไป เพราะในเวลานั้นฉันเจ็บ.
๕๔. ท่านรู้จักนายตั้งหรือ? เปล่า, เดิมนั้นฉันรู้จัก, เมื่อแต่ก่อนรู้จัก; เพราะเขาเรียนหนังสืออยู่ กับฉัน ในเวลานั้น.
๕๕. ท่านรู้หรือเปล่าว่าเมื่อคืนนี้ชะโมยเข้าบ้าน? ไม่รู้เลย เพราะในเวลานั้นฉันหลับ.
๕๖. ถ้าท่านมาสายๆ ท่านจะไปบ้านเวลา ๑๖ นาฬิกาไม่ได้.
๕๗. ฉันเขียนจดหมายฉบับนั้นสองหนแล้ว.

๕๘. ในเวลาเย็น ๆ ฉัน ไปเดินเล่น ที่ หน้าสโมสร
ทุก วัน.
๕๙. ท่าน หา อะไร อยู่ ? ฉัน หา หนังสือ ของฉัน, ที่
ฉัน ทำ หาย เสีย เมื่อ ตะก น.
๖๐. ถ้า ท่าน จะ ไป ดู ช้าง ผีอก ที่ ใน วัง ท่าน จง
มารับ ฉัน ด้วย.
๖๑. เรือ ดำ นั้น เป็น เรือ พระ ทิ้ง.
๖๒. เมื่อ วาน นี้ ผมน ตก จน ฉัน ไม่ ได้ ไป โรงเรียน.
๖๓. ทำไม ท่าน จึง ไข ปากกา นั้น ? ฉัน ไม่ เห็น
ก็ เลย.
๖๔. ท่าน ได้ รับ จดหมาย ที่ ฉัน ฝาก มา ถึง ท่าน แล้ว
หรือยัง ?
๖๕. พิม, เมื่อ เจ้า กิน อาหาร เสร็จ แล้ว เจ้า จง ไป
เอา โคม ที่ บ้าน น้อง ช้า มา ที่.
๖๖. เมื่อ เช้า นี้ เดี๋ยว ดื่น บรรทม แต่ เช้า, เพราะ
ท่าน จะ ต้อง เดี๋ยว ไป เกาะ บาง ประจิน.
๖๗. ท่าน เล่น ไพ่ เป็น ไหม ? ไม่ เป็น.
๖๘. เมื่อ วาน นี้ ท่าน ไป ดู แท้ หรือ เปด่า ?

๖๘. ไป บิด หน้าต่าง เสีย โดย เร็ว, ประเดี๋ยว ฝน ตก จะ ลาด เข้า มา.
๗๐. บิด หน้าต่าง หมด แล้ว หรือ ? ยัง ไม่ หมด, เพราะ ฉนั้น บิด คน เดียว.
๗๑. เมื่อ ตะกั่ว ฆาตกร ท่าน ไป ไหน ? อย่างไร ก็ ไม่ ทราบ, เพราะ ฉนั้น เขียน หนังสือ อยู่ ใน ห้อง.
๗๒. เมื่อ ท่าน ออก ไป ข้าง นอก ท่าน ช่วย ไป รด เอา จดหมาย ของ ฉนั้น ไป ที่ ได้ ไหม ? ได้ จ้ะ.
๗๓. ชอบใจ มาก.
๗๔. มี เด็ก ตก คน หนึ่ง ใน ชั้น เรา มัก พุด อะไร ชื่น ๆ ทำให้ เรา หัว เวระ มาก.
๗๕. อะ โหมย สอง คน ถัก ถู เงิน วึ่ง หนี ไป แต่ ตำรวจ ตาม คน จับ คน ที่ ถัก ถู เงิน ได้, อีก คน หนึ่ง วึ่ง หนี ไป ได้.
๗๖. ใน เมือง จีน บาง แห่ง ตัว โหม อาศัย อยู่ ตาม คัน ไม้.

๗๗. เวลา ๗ นาฬิกา เรา เคย ลง ไป ว่าย น้ำ เถ่น
ตาม ฝั่ง ทะเล และ กิน อาหาร เวลา ๘ นาฬิกา
แล้ว จึง ไป โรงเรียน เรา ชอบ อยู่ ที่ นั้น มาก
เรามี ความ เสีย ใจ ที่ ต้อง กลับ มา กรุง สยาม.
๗๘. ต้อง ปี มา แล้ว เงิน ปอนด์ อังกฤษ เท่ากับ
สิบห้า บาท เงินไทย แต่เดี๋ยวนี้ เงิน ปอนด์
เพิ่ม ราคา ขึ้น เป็น สิบแปด บาท สิบสอง สตึง แล้ว.
๗๙. ทำไม ท่าน จึง ขาย ม้า ตัว เก่า ของ ท่าน เสีย?
การ ที่ ฉัน ขาย นี้ ก็ เพราะ ฉัน อยาก ซื้อ ใหม่ ที่
ดีกว่า.
๘๐. เดี่ยวนี้ ไม่ก็ แพง ฉัน กัด ว่า จะ ปลุก เรือ น
งามๆ ให้ บุตร ไม่ได้.
๘๑. พอ สิ้น ปี เขา จะ ขาย เรือ ดำ นี เสีย แล้ว จะ
เอา ดำ ใหม่ เข้า มา.
๘๒. ราษฎร ที่ อยู่ ตาม แหลม มะลายู ไซ้ ถึง ขึ้น ต้น
มะพร้าว เสมอ.
๘๓. เด็ก เขี่ย ย่า อึ้ง นึก เพราะ เขา กำลัง ทำงาน
อยู่ ถ้า อยาก อึ้ง จง ออก ไป ข้าง นอก ห้อง.

๔๔. ฉันเสียใจ เป็น อัน มาก ที่ จะ พบ ท่าน พรุ่งนี้
ไม่ได้ เพราะฉัน จะต้อง เข้าวัง แต่เช้า.
๔๕. เมื่อ ฉัน ไป หวัง เมือง เหนือ ของ กรุงสยาม ฉัน
เห็น คน เขา ไข้ ช้าง จัด ชุง ไปไว้ ที่ ริม ลำธาร.
๔๖. ท่าน รับประทาน เข้า แล้ว หรือ ยัง? ยัง จ่ะ,
ดี แล้ว เชิญ ไป รับประทาน ที่ บ้าน ฉัน.
๔๗. วานนี้ เขา สัญญา ไว้ว่าจะไป เยี่ยมฉัน แต่
ไม่เห็น ไป เลย.
๔๘. ถ้า ท่าน พูด ภาษา ฝรั่งเศส อยู่ ทุกวัน ๆ ลึก
หน่อย ท่าน ก็ จะ พูด ได้ ค่อนข้าง.
๔๙. บัณฑิต ของท่าน อายุได้เท่าไร? ได้สิบเอ็ด
ขวบ, ฉัน คิดว่า เขา ส้ม คอว จะ โกง จุก แล้ว.
๕๐. ถ้า ครูโต อยาก จะเป็น ครูดี ก็ จะต้องประพฤติ
ตน ให้เรียบร้อย ถ้า มิ ฉะนั้น จะ สอน ลูกศิษย์
ให้ประพฤติ ดี ไม่ได้.
๕๑. คนใด ที่ วาดเขียน รูปภาพ ที่ เรา เรียก คน นั้น
ว่า ช่าง เขียน.

๘๒. ใน เมืองฝรั่งเศสไม่มี ^๕เซอ กษัตริย์เลย เพราะ
 ฉะนั้น หัว หน้า ของ ราชฎร จึง เลือก เอา คน ที่
 มีบุญญา ^๕ชั้นเป็น ประธานาธิบดี (เปเรซีเด็นต์.)
๘๓. ฉนั้น ทั้ง จดหมาย ไป ถึง ท่าน ก่อน หน้า ท่าน มา
 นิด เดียว แหะ.
๘๔. วาน ^๕นี้ ฉนั้น มีความยินดี เป็น ที่ สุด ที่ ได้รับ
 บัตรเชิญไป รับประทาน อาหาร กับ ท่าน ที่ บ้าน
 ในวันที่ ๑๕ เดือนนี้.
๘๕. บุตร ของ ฉนั้น ไป ยุโรป หลาย ทน แล้ว แต่ ไม่
 เห็น พุด อังกฤษ คงจะ เลย เขา ชอบ แต่ กิน
 เหล้า เท่านั้น.
๘๖. ฉนั้นตอน เกิด ^๕ขึ้น ด้วย ดิน ทราย ๆ ทั่ว ที่ น้ำ ได้ พัด
 มา ประทะ อยู่ ที่ ปาก น้ำ เช่นกับ ฉนั้นตอน ที่ อยู่
 ที่ ปาก น้ำ เจ้า พระยา.
๘๗. ใน การ เล่น คริกเก็ต ^๕นี้ เรา จะ ต้อง มี ล้อง
 พวก พวก ละ ดิบเอ็ด คน.

๙๘. ท่าน เรียก บ่าว ทำไม? เขา กำลังไป แลก เงิน
อยู่ที่ แบงก์.
๙๙. อีกสองสาม วัน อธิบดีกรมศึกษาธิการ จะแจก
รางวัล นักเรียน ที่ สอบ ได้ วิชา ได้.
๓๐๐. ถ้ามนุษย์ทั้งหลาย อยากจะได้ มี ความ สุขสบาย
ก็ ต้อง ขาด น้.
๓๐๑. บางคน คิด ว่า เงิน เป็น ของ ประเสริฐ ที่ สุด ใน
โลก น้.
๓๐๒. ใคร ทำ งาน ไบ๋ แดง? ฉัน เอง.
๓๐๓. ท่าน มา หา บิดา ฉัน หรือ มา หา ฉัน? ฉัน มา
หา ท่าน เอง.
๓๐๔. บัน ฝน ตก มาก ทุก แห่ง.
๓๐๕. คน น้ ไม่ ได้ กิน อะไร มา หาย วัน แล้ว.
๓๐๖. บุตร ของ พี่ชายท่านทำ อะไร อยู่? เขา ไม่ ได้
ทำ อะไร จ้.
๓๐๗. มนุษย์ทั้งหลาย ย่อม กิน อาหาร ทุก คน ถ้า ไม่
กิน ก็ ตาย.

๓๐๘. เมื่อ ฉัน ไป อยู่ ยุโรป มี ใคร มา หา ฉัน บ้าง
ใหม่ ?
๓๐๙. ท่านเข้าใจ คำที่ท่านอ่าน เมื่อวานนี้ หรือ เปล่า ?
๓๑๐. ฉันลืมเสียหมดแล้ว ช่วยบอกให้ ฉัน อีกทีเถิด.
๓๑๑. บิดา ใช้ ให้ฉัน เขียน จดหมาย ทุก คืน.
๓๑๒. พอ ฉัน เขียน เสร็จแล้ว ฉัน ก็ไป เทียบ เงิน
ที่ ใน สนวน.
๓๑๓. ชาวนา ไถนา แล้ว ก็ หว่าน เข้า.
๓๑๔. พอ เข้าแก่ เขาก็เกี่ยว เกี่ยวแล้ว เขาไป บ้าน.
๓๑๕. นก อย่าง นี้ ทำ รัง อยู่ บน ยอด ไม้ แต่ นก
อื่น ทำ รัง อยู่ ตาม พน ดิน.
๓๑๖. บิดา ของ ท่าน จะ กลับ มา เมื่อ ไว ? บิดา ฉัน
เคย กลับ มา เวลา ๑๕ นาฬิกา.
๓๑๗. ท่าน คิด ว่า บุตร ของ ท่าน จะ พุด อังกฤษ ได้
เมื่อ ไว ? ฉัน นึก ว่า อีก สาม ปี ก็ คง พุด ได้.
๓๑๘. นัก เรียน คน นั้น ได้ ยิน เพื่อน ของ เขา อ่าน
หนังสือ.

๓๑๙. เมื่อเด็กทั้ง หายเรียน หนังสือ แล้ว เขาก็ กลับ บ้าน.
- ๓๒๐.ลุง ของเจ้า ได้บอกฉัน ว่า เขาจะขาย ส่วน และ เรือน ของ เขา แต่ ไม่มีใคร ช้อ.
๓๒๑. เด็ก ๆ ชอบ ทำ งาน มาก กว่า เล่น เพราะ ว่า เขา เป็น เด็ก ดี.
๓๒๒. ท่าน ร้องเพลง เป็นใหม่ ? เมื่อ ฉันยังหนุ่ม ฉัน ร้อง เป็น บ้าง; แต่เดี๋ยวนี้ ฉัน ร้องไม่เป็นเลย.
๓๒๓. ฉัน กำลัง เขียน หนังสือ อยู่ อย่า อึก ทัก ไป.
๓๒๔. ฉัน ได้ รับ จดหมาย จาก นาย สนั่น ตาม ฉบับ แล้ว.
๓๒๕. ฉัน ยัง ไม่ได้ ตอบ ไป สัก ฉบับ หนึ่ง เลย.
๓๒๖. ท่าน รับประทานข้าว แล้ว หรือ ยัง ? ยังเลย แต่ ฉัน กิน มัง คุด แล้ว.
๓๒๗. เมื่อก่อนนี้ ฉัน ได้ ไป ปากน้ำ ฉัน ได้ หยุด พัก อยู่ ที่ สถานี รถไฟ คั่นหนึ่ง มี คน บ้า มา ค้าหา ฉัน หัก ออก ไป จะ ทำ อย่างไร ดี.

๑๒๘. ถ้าไม่ถูกระเบิด และพอกเลือดอยู่ เดี๋ยว เหยื่อใด
ก็ จะ บิดฉิวหนัง เสียหมด เหยื่อใด ที่ จะ
ออกมา ใหม่ ก็ จะ ตัน ออกมา ไม่ ไหว ถ้า
เป็น ดัง นั้น แล้ว ก็ จะ ได้ รับ ความ เจ็บสาหัส.
๑๒๙. การ เล่น ที่ ฉันทัน เล่น อยู่ นี้ ท่านคง รู้ ได้ ว่า
ตะกร้อ.
๑๓๐. วาน นี้ เอ็ง ทำไม ไม่ กลับ บ้าน ? ฉันทัน ไป เทียว
เล่น กับ เพื่อน ดี แล้ว เอ็ง คง จะ ถูก เขียนแน่
ที่เดียว.
๑๓๑. เมื่อ ครู คนใด จะสอน บทเรียน ด้วยของ ต้อง
เตรียม หัว ข้อ และ เครื่อง ใช้ ใน การ สอน มา
ให้เด็กดู ด้วย.
๑๓๒. ถ้า เขา ตาย เสีย เจ้า จะ ได้ รับ ความ ตำบาก
มาก เพราะ ไม่มี ใคร จะ ช่วย ทำ งาน.
๑๓๓. ตั้งแต่ เขียงใหม่ ลงมา ระแหง มี แก่ง สาลิบ
คำบด เพราะฉะนั้น เรือ ชันต้อง ได้ โดยยาก.
๑๓๔. ใน อาฟริกา มี มด ชนิด หนึ่ง ที่ กิน ข้างเป็น ๆ
ได้.

EXERCISE 1.

—:O:—

[To follow Lesson 6.]

๑. ลูก ของฉัน เคยให้เข้า แก่ นก ของ เขา เสมอ.
๒. เวลา เข้า ฉัน กิน ขนม บั๊ง นั้ของ ฉัน กินเข้า.
๓. เวลา เย็น ฉัน อ่าน อังกฤษ นั้ของ ฉัน อ่าน หนังสือ ไทย.
๔. พ่อ ฉัน ก็ เขียน กลาง วัน แม่ ฉัน ก็ อ่าน กลาง คืน.
๕. เด็ก สอง คน นั้ชอบวิ่ง เด็ก คน นั้ชอบเดิน.
๖. หมา ฝูงโน้น ร้องดังนัก แต่ หมา ตัว นั้ ร้อง ดัง กว่า.
๗. คน แก่ กับ คนตา บอด เดิน เข้า ขา เขา เจ็บ.
๘. นายล่ากิน มะม่วง วันละ สามผล แต่ ท่าน กิน วันละ หก ผล.
๙. พี่สาว ของฉัน รัก แม่ มาก แต่ ฉัน รัก พ่อ มาก กว่า.

๓๐. เรือ เมล์ เหล่า ไนน์ ไป ปาก น้ำ ทุก วัน แต่ ถ้า
นี้ ไป ปาก ลัด.
๓๑. หาดาน ของ ฉันท มาหา ฉันท ทุก วัน แต่ น้อง ฉันท
สอง คน มา หา ฉันท ทุก เดือน.
๓๒. ไก่อ ของ ฉันท ทุก ตัว ไข่ ทุก วัน และ ไก่อ ตัว นี้
ไข่ วัน ละ ฟอง เท่า นั้น.
๓๓. เวลา เข้า บ่าว ของ ฉันท เปิด ประตู ทุก วัน แต่
ฉันท เอง เปิด หน้า ต่าง.
๓๔. นก แก้ว ตัว นี้ พุด ตี นก แต่ นก เหล่า ไนน์ พุด
ดัง ยิ่ง นก.
๓๕. ถึง เดือน ห้า ชาว นา ก็ ไถ นา.
๓๖. เมื่อ แม่ ของ ฉันท ถ้างาน ฉันท ก็ ถ้าง ถ้วย.
๓๗. ท่าน ชี มา ตี กว่า ฉันท แต่ นาย บุญยัง ชี ตี
กว่า ท่าน.
๓๘. ทหาร นั้น ยิ่ง บั่น ตี กว่า ท่าน แต่ ท่าน ยิ่ง
ตี กว่า ฉันท.
๓๙. ม้า ของ ฉันทวิ่ง เร็ว แท้ ๆ แต่ ม้า สอง ตัว นี้
กะโดด สูง ตีจริง.
-

EXERCISE 2.

—:O:—

(To follow Lesson 9.)

๑. ช่างไม้ทำโต๊ะไม่ดี แต่เขาทำ ประตูดี.
๒. ฉันวิ่งไม่เร็ว แต่ลุงฉันวิ่งเร็วแท้.
๓. ฉันไม่ชอบกิน มะพร้าว ฉัน ชอบ กิน แต่ น้ำ
มะพร้าว เท่านั้น.
๔. ฉัน น้ ตมพัด ไม่ แรง แต่ เมื่อเดือน สามี พัด
แรง น้ก.
๕. ไทยไม่ชอบกิน เนยแข็ง เลย แต่คนฝรั่ง
กิน ได้ ทุกวัน.
๖. ฉันไม่ชอบเรือ ไป เรือ ข้างนี้ แต่ น้อง ของ
ฉัน ไป เรือ เสือ.
๗. ถ้า ท่าน ไม่ มา หาฉัน พรุ่งนี้ ฉัน จะ ไม่ ให้
เงิน ท่าน.
๘. คาแก่ นั้น ร้องเพลง ไม่ เพราะ ฉัน ไม่ ให้
อัฐ แก.

๘. เด็กของฉัน ตื่นัก ไม่ร้อง เอย เล่น กับ แม่
ทุก วัน.
๓๐. เด็ก คน นั้น ทำ ไม ไม่ ขาย ดอกกุหลาบ กลับ
เอา ไป ให้ แก่ แม่ ของ เขา เสีย.
๓๑. เจ้า เมือง แก่ นั้น ไม่ เล่น เบย ชอบ แต่ ทำ
ราชการ.
๓๒. แต่ ลูก ของ เจ้าเมือง ไม่ ชอบ ทำ ราชการ เล่น
เก่ง แท้.
๓๓. คำววจ นั้น ตื่นัก เขาได้ คอยจับ อะโมย เล่น
และ ยัง ช้า เทียว เดิร ตรวจ ด้วย.
๓๔. ฉัน อยากไป ปากน้ำ บ่อย ๆ แต่ พ่อฉัน ไม่ ให้
ไป เอย.
๓๕. เด็กทั้งหลาย ที่ ไม่ เรียน ทุกวัน จะ รู้ อังกฤษ ช้า.
๓๖. เจ้า ไม่ มา เรียน ทุกวัน ชี้ เกียจ นัก.
๓๗. หญิง คน นั้น จับ ถ้วย ไม่ แน่น จะ ตก แดก.
๓๘. มด ไม่ ต่อย เหมือน ตัว ผึ้ง แต่ มัน กัด เก่ง นัก.
๓๙. นักเรียน ที่ ไม่ มี ความ เพียร จะ เรียน ไม่
รู้ เร็ว.
-

EXERCISE 3.

—:O:—

[To follow Lesson 9.]

๓. ท่านไม่ไปตุงรัง ไก่ทุก วัน ๆ ก็ จะ ไม่รู้ ว่า
มี ไข่ หรือ ไม่ เท่า นั้น.
๔. ทำไมเจ้า ไม่ มา โรงเรียน ทุกวัน เถา? ฉัน มา
ไม่ได้ เพราะ แม่ เจ็บ.
๕. ลูก ของ ท่าน ซื่อ ดม มา ให้ ท่าน ทุกวัน หรือ
เปล่า? ซื่อ แต่ มะม่วง เท่า นั้น.
๖. คน ขอ ท่าน นั้น มา ที่ บ้าน ท่าน ทุกวัน หรือ?
จะ แม่ ฉัน ให้ เข้า เขา เสมอ.
๗. บ่าว ของ ท่าน เดิม ตะเกียง ทุก วัน หรือ เปล่า?
๘. ท่าน ซื่อ มา ทุก วัน หรือ? เปล่า; แต่ ลูก ฉัน ซื่อ
ไป ใน วง ทุก วัน.
๙. ท่าน เห็น เรือ ใหญ่ ที่ จอด อยู่ กลาง แม่น้ำ หรือ?
เปล่า; ฉัน ตา บอด จะ.
๑๐. เมีย ของ ท่าน ชาย ขนมห ที่ ตาก เสมอ หรือ?
จะ ชาย เสมอ.

๙. หมาของท่าน กัดอะไรไหม ซึ่งเข้ามาในบ้านหรือ ?
๓๐. ท่าน แหวน เลื่อ ที่ ตาปูน หรือ ตาปูน ไน้ ? ฉัน
ไม่ได้ แหวน ; แต่ บ่าว แหวน ที่ ตาปูน ไน้ เสมอ.
๓๑. ลูก ของ ท่าน ออก จาก โรงเรียน ที่ นาฬิกา ?
๙ นาฬิกา จ๊ะ.
๓๒. วัน นี้ ท่าน อยาก กิน อะไร ? อยาก กิน แกง
หมู จ๊ะ.
๓๓. ช่าย แดง ตื่น เวลา อะไร ? มัน ตื่น เวลา ๘
นาฬิกา ทุก วัน.
๓๔. ผง ต่อย เข่ง เจ็บ หรือ ? จ๊ะ เจ็บ นึก.
๓๕. เหตุไร บ่าว ของ เจ้า ไม่ ชัก เลื่อ ให้ เจ้า ? มัน เจ็บ
ชัก ยัง ไม่ ได้.
๓๖. พี่สาว ของ ท่าน เย็บ เลื่อ ให้ ท่าน บ้าง หรือ ?
๓๗. ครู ที่ สอง นั้น ตี ระวัง เวลา เข้า ทุก วัน หรือ ?
๓๘. ทำไม ครู นั้น ไม่ มา สอน นักเรียน ทุก วัน ?
๓๙. เหตุไร นักเรียน ใน ห้อง นั้น อึก ทัก นึก ?
๔๐. ทำไม บ่าว ของ ท่าน ไม่ มาก วาด บ้าน ไน้ ทุกวัน ?
-

EXERCISE 4.

—:O:—

(To follow Lesson 9.)

๑. เมื่อ น้องฉัน เจ็บ ฉัน ไม่ได้ ไป โรงเรียน.
๒. เมื่อฝนตก ฉัน ไม่ ไป นอกบ้านเลย.
๓. น้องท่าน ไป ปากน้ำ ทุกเดือน หรือ?
๔. เวลาเช้า แม่ฉัน ไป ตลาด ทุกวัน.
๕. พ่อฉัน ไม่ เขียนจดหมาย.
๖. ท่านรู้หรือว่า หมาชอบกัดแมวเสมอ?
๗. เมื่อฉันหิว เวลาเช้า ฉันกินขนมปังเสมอ.
๘. ฉันชอบกินข้าว แต่ไม่ชอบกินขนมปัง.
๙. น้องชายของ ท่าน ไป โรงเรียนทุกวันๆ นั้น
เวลาไหน?
๑๐. ฉันไม่รู้ เพราะเมื่อเขาไปโรงเรียนฉันยัง
นอนอยู่.
๑๑. ฉันมีกระต่ายสามตัว ฉันให้หญ้ามันกิน
ทุกวัน.

๓๒. เด็ก ออก จาก โรงเรียน วัง ไป บ้าน ทุก วัน.
๓๓. แม่ ไทย นั้น ชอบ กิน หนู หรือ ปลา ย่าง ?
๓๔. เมื่อ ผ่น ตก ต้น ไม้ งาม นั้ก.
๓๕. ทุก ๆ ปี ใหม่ ของ จีน เกิด ไฟ ใหม่ เสมอ.
๓๖. ทุก ๆ ปี มี การ แจก รางวัล ให้ แก่ เด็ก ที่ ได้
หนังสือ ได้ ทุก คน.
๓๗. ถ้า ปลา และ เนื้อ เน่า ฉนั้น ไม่ กิน.
๓๘. ท่าน ยิง ปืน ทุก วัน หรือ ?
๓๙. ฉนั้น ยิง ทุก วัน เว้น แต่ วัน พระ.
๔๐. ฉนั้น ตื่น นอน เวลา เข้า ย่ำ รุ่ง ทุก วัน.

EXERCISE 5.

—:O:—

[To follow Lesson 9.]

๑. น้อง ท่าน ชอบ เรียน หนังสือ อังกฤษ หรือ ?
๒. ถ้า ฉนั้น อ่าน หนังสือ น้อง ฉนั้น ก็ อ่าน ด้วย.
๓. ฉนั้น มี ขูระ ทุก เวลา เข้า ท่าน ควร มาหา ฉนั้น
เวลา เย็น.

๔. ท่าน ชอบ เรียน อังกฤษ หรือ ?
๕. จะ ฉัน ไม่ ชอบ เรียน หนังสือ ไทย.
๖. น้อง ฉัน ชอบ เรียน เส่หมอ.
๗. แม่ ไม่ กิน ตุ๊ก ไม้ แต่ นก แก้ว กิน ตุ๊ก ไม้
เส่หมอ.
๘. นก กระจอก และ นก แก้ว กิน เข้า ก็ ได้.
๙. เด็ก นั้น วิ่ง ต่ นั้ก แต่ เด็ก นั้น วิ่ง ไม่ ได้.
๑๐. น้อง สาว ท่าน ชอบ กิน ขนม บั้ง หรือ ?
๑๑. น้องฉัน ชอบ วึ่ง; แต่ พ่อ และ แม่ฉัน ไม่ ชอบ.
๑๒. แะก อิน เตีย สอง คน นั้น ไม่ ชอบ กิน หมู.
๑๓. แต่ เจ๊ก คน นั้น ชอบ กิน หมู นั้ก.
๑๔. น้องฉัน นอน เวตา ๒๓ นาฬิกา ทุกวัน แต่ พี่
สาว ฉัน ยัง ไม่ นอน.
๑๕. บ่าว สอง คน ของ ท่าน ไป ตลาด ทุกวัน หรือ ?
เปล่า จั้, ไป คน เดียว ทุกวัน.
๑๖. ข้าง ใหญ่ กว่า ม้า.

๓๗. เด็กคน^{นี้} ชอบเรียนหนังสือ แต่เด็กคน^{นั้น} ไม่
 เกียจคร้าน^{นัก}.
๓๘. เรือใหญ่^{ของ}ฉัน แล่นเร็ว^{กว่า}เรือ^{ทั้ง}หมด
 ในบางกอก.
๓๙. เดือน^{สาม}ฝนตก เดือน^{ห้า}มะม่วง^{สุก}.
๔๐. เวลาเช้า^{๓๓}นาฬิกา ฉัน^{ได้}ตามเรียนเลข^{ทุกวัน}
 เวลาเที่ยง^{หยุด}ชั่ว^{โหม่ง}หนึ่ง.

EXERCISE 6.

—:O:—

(To follow Lesson 9.)

๑. เวลาเช้า^๘นาฬิกา ฝรั่ง^{กิน}ขนม^{ปัง}กาแฟ
 และ^{ไข่}ไก่.
๒. เวลาเย็น^{และ}กลาง^{วัน} กิน^{เนื้อ}กับ^{ขนม}ปัง.
๓. หน้า^{ร้อน}คน^{ต้อง}อาบ^{น้ำ}บ่อย^ๆ.
๔. หน้า^{หนาว}ถ้าคน^{เกียจคร้าน}ไม่^{อาบ}น้ำ^{จะ}เจ็บ.
๕. หน้า^{หนาว}คน^{มี}ไม่^{หนาว}แต่คน^{จน}หนาว
 เพราะ^{ไม่}มี^{ผ้า}ห่ม.
๖. ฤดู^{ฝน}ชาว^{นา}หว่าน^{และ}ปลูก^{เข้า}พอ^{ถึง}
 เดือน^{ธันวาคม}เดือน^{นี้}เขา^{เกี่ยว}.

๗. น้ำกั้ว ไฟ ไม่อยาก จะ เข้า โถต้.
๘. หน้าร้อน ชาว ยุโรป ชอบไป อยู่ เกาะลี้ซัง หรือ ตาม ฝั่ง ทะเล บาง คน ชอบ ไป ย่องกง หรือ ดึงคโปร์.
๙. ใน ส่วน หลวง เป็น ที่ กว้างขวาง มีต้นไม้และสัตว์ต่าง ๆ.
๓๐. ใน บางกอก มี คน มั่งมี ปลูก ตึก ขึ้น เนื่อง ๆ.
๓๑. เวลา เข้า ๘ นาฬิกา ฉัน ให้ เงิน บ่าว ไป ซื้ออาหาร ทุกวัน.
๓๒. ที่ บางรัก เขา ขาย ปลา และ ผัก ทุก วัน.
๓๓. ฉัน เก็บ หนังสือ ไว้ ใน ตั้ เต็มอ แต่ คนนั้นเขาเก็บ ไว้ ใน หีบ.
๓๔. ฉัน ไม่ชอบ พูด กับ คน ใจ เพราะเขา ไม่มีอะไร จะ พูด.
๓๕. คน เรือ นั้น แฉว เรือ ไม่ ได้.
๓๖. บิดา ฉัน ไม่ ได้ ทำ ราชการ.
๓๗. น้องฉัน ให้ เงิน เดือน ลูกจ้าง ของ เขา เดือน ละ ๓๕ บาท.
๓๘. ถูก ข่าย ท่าน กลับ มา จาก โรงเรียน เวทาศาสตร์ หรือ?

EXERCISE 7.

— : O : —

[To follow Lesson 12.]

๑. เวลานี้ ฉัน ยัง กำลัง นั่ง ฝึบมาย อยู่ จะ ยัง ไม่
ไป กับ ท่าน หะ.
๒. เมื่อ ใ้ ใ้ อยู่ อย่า ไป ใ้ มัน มันจะกะโดด
และ ใ้ จะ แดก.
๓. ฉัน กำลัง พัง เตียง นั อยู่ ฉัน คิด ว่า เด็ก
กำลัง ใ้ ใ้.
๔. เมื่อ พ่อ กำลัง เติร ออกจากบ้าน แมว ก็ กัด
ขา ท่าน
๕. เมื่อ เอ็ง กำลัง จุด ตะเกียง อยู่ อย่าเอา น้ำมัน
เข้ามา ใ้.
๖. เมื่อ ฉัน จ่ายเงิน ให้ลูกจ้าง อยู่ ฉันไม่พูดกับ
ใคร เลย.
๗. อ้าย แดง มัน นอน อยู่ อย่า ปลุก มัน เลย.
๘. เรือนนี้ จม อยู่ กลาง แม่น้ำ เอ็ง ว่า ย่น้ำ ไป
จุด มาที่ นั.

๙. แม่นอน อยู่ใน ห้อง ใหญ่ ฉัน คอย อยู่ ข้าง
นอก.
๓๐. เมื่อ ฉัน พุด อยู่กับ ผู้หนึ่ง ผู้ใด อย่า มา พุด
กับ ฉัน เลย.
๓๑. ได้ ไหม ยืน อยู่ ทำ ไหม? เขิญ นั่ง ที่ นี้ ก่อน ผม
จะ เอา เก้าอี้ มา ให้.
๓๒. หญิง นั้น กวาด เรือน อยู่ ข้าง หมั่น แท้ ๆ.
๓๓. เมื่อ ท่าน กำลัง วាយ น้ำ อยู่ ต้องระวัง จระเข้ ให้
มาก ๆ.
๓๔. ลูก ของท่าน กำลัง ฉีก เสื้อ ของฉัน อยู่ จง ห้าม
เสีย.
๓๕. เมื่อ ฉัน บอก ท่าน ท่าน ต้อง พัง.
๓๖. เวลานี้ฉันกำลังคิดอยู่ว่าจะไปในวันพรุ่งนี้.
๓๗. ลูก แมว สอง ตัว นั้น อีก ทัก อยู่ ไป ได้ มัน เสีย.
๓๘. เด็ก เหล่านี้ กำลัง นอน อยู่ ไปหาเขายังไม่ได้.
๓๙. พี่สาว และ น้องสาว ฉัน เคิร อยู่ ใน ส่วน.
๔๐. พ่อ และ แม่ พุด อยู่ ด้วยกัน ใน เรือน สูง นั้น.

EXERCISE 8.

— : o : —

(To follow Lesson 15.)

๓. เวลา^{นี้} น^{ี้}อง ฉ^น ยังไม่^เนอน ยัง อีก^เ ชั่วโมง^{นี้} หนึ่ง
จึง^เจะ น^{อน}.
๔. ท่าน ร^{้อง}ให้^เทำ^เไม^เ? ฉ^น ไม่^เได้^เร^{้อง}ให้^เ ฉ^น
ร^{้อง} เพ^ดง ต^{่าง} ห^{าก}.
๕. ท่าน ทำ^เอะ^{ไร} อยู่^เ? ฉ^น เล่น^เ กับ^เ ด[ิ]ง ของ^เฉ^น.
๕. นาย แ^ดง เร^{ียน} อยู่^เ หรือ^เ? จ^ะ เขา ก^ำด^{ัง} อ^ำน
อ^{ัง}ก^ฤษ.
๕. แม^ว น^{ี้} ทำ^เอะ^{ไร} อยู่^เ? ม^{ัน} น^{ิ่ง} อยู่^เที่^เร[ู] ห^น
ค^{อย} จะ^เจับ^เห^น.
๖. เร^{ื่อ} เ^ลดำ^เโน^{้น} แ[่]น อยู่^เ หรือ^เ เ^ลดำ^เ?
๗. ท^หร เ^ลดำ^เ โ^{้น} ผ[ี]ก ห^{ัด} อยู่^เ หรือ^เ? จ^ะ เขา ถ[ี]อ
บ^{ัน} อยู่^เ.
๘. คน^{หน}ม น^{ี้} แ^ว เร^{ื่อ} อยู่^เ หรือ^เ? จ^ะ เขา แ^ว
เร^{ื่อ} น^{ัก}.
๘. ห^{มา} ส^{อง}ค^{ัว} น^{ี้} เ^า อยู่^เ หรือ^เ? จ^ะ เ^า ด^{ัง}
แท[่] ๆ.

๓๐. ท่าน คุ หนึ่งสี่ ของท่าน อยู่ หรือ ? จะ ไม่เกียจ
คร้าน เลย.
๓๑. แม่ ของฉัน เย็บ ผ้า อยู่ หรือ ? จะ เย็บ ทุกวัน.
๓๒. ท่าน เหลา ดินสอ ของ ท่าน อยู่ หรือ ? ไม่ได้
เหลา จ้ะ.
๓๓. หนู ต้อง ตัว นั้น อะโมย ไข่ อยู่ หรือ ? เปตาไม
ไข่ ไข่ แต่ กำลัง อะโมย ขนมห้าง อยู่.
๓๔. ชาวนาเหล่า นั้น ไถ นา อยู่ หรือ ? เขา หว่าน
เข้า จ้ะ.
๓๕. ฉัน ตก ปลา อยู่ ท่าน อยาก ตก บ้าง หรือ ?
๓๖. อ้ายสิน มั่ง ทอดปลา อยู่ หรือ ? ขอรับ, ผมทอด
อยู่.
๓๗. ได้ ทำ ทำ อะไร อยู่ หรือ ขอรับ ? จะฉัน กำลัง
สอน ลูก ของฉัน อยู่.
๓๘. อี แมว เชื่อง คัก น้ำ ได้ ตุ่ม อยู่ หรือ ? เปตาเจ้า
จ้ะ, คีฉัน นอน อยู่.

EXERCISE 9.

—:O:—

[To follow Lesson 15.]

๑. ฉัน กิน เข้า อยู่ อย่า มา กวน ฉัน.
๒. เวลานี้ ฝน ตก อยู่ อย่า ออก ไป.
๓. เมื่อ หมา ก่าตึง กัด กัน อยู่ เช็ง อย่า ไป โกตมัน มัน จะ กัด เขา.
๔. เวลานี้ แดด จั๊ด นั้ก ได้ หมวก ก่อน จึง ออก ไป ข้าง นอก.
๕. พ่อ ฉัน นอน อยู่ ท่าน ไป หา เขา ยัง ไม่ได้.
๖. ดัดวั้น ก่าตึง กิน อยู่ อย่า ไป โกตมัน.
๗. น้ำ ฉัน กิน เข้า อยู่ ประเดี้ยว เขา จะ ออก มา หา ท่าน.
๘. คน แก่นั้น ขอทาน อยู่ เขา ด่าง ค่ำ ไป ให้ บ้าง ซิ.
๙. หมา นั้น เहां อยู่ เขา บิน ไป ยิง มัน เสีย เลิศ.
๑๐. คน นั้น แจว เรือ อยู่ บอก ให้ แวะ มา นี.
๑๑. ฉัน เขียน อยู่ อย่า ถูก โต๊ะ.
๑๒. คน นั้น เติร ไม่ เร็ว บอก ให้ เขา เติร เร็ว.

๓๓. ตม กำลัง พัด แรง ไป เล่น ว่าว ได้ แล้ว.
 ๓๔. ท่าน กิน เข้า อยู่ หรือ ?
 ๓๕. เรือ นั้น ตอย อยู่ ใน ลำ แม่ น้ำ ไป ตาม มา หนึ่ง.
 ๓๖. พ่อ คราว กำลัง หุง เข้า อยู่ อย่า เรียก เขามา เลย.
 ๓๗. น้อง ของ นั้น เช็ด ขาม อยู่.
 ๓๘. ข้าง ไม้ กำลัง ค่อ ตั อยู่.
 ๓๙. น้อง ของ ท่าน กำลัง ขาบ น้ำ อยู่ หรือ ?

EXERCISE 10.

[To follow Lesson 15.]

—:O:—

๑. ฉัน ยัง แต่ง ตัว อยู่ เมื่อ แต่ง แล้ว ฉัน จะ ให้
เงิน ท่าน.
 ๒. เจ้าคุณ นอน หนึ่ง นาฬิกา ทุก คืน และ เวลา
๑๑ นาฬิกา ท่าน เข้า วง บัดนี้ ๑๑ นาฬิกา แล้ว
ท่าน กำลัง จิต แรง จะ เข้า วง.
 ๓. เวลา น้ ตม พัด แรง น้ (ดู เหมือน) ฝน จะ ตก.
 ๔. ฉัน จะ ไป ใน วง เดียวนี้ บอก คน รด ให้ ผูก
รด เร็ว ๆ.
 ๕. เมื่อ นก ยัง บิน อยู่ ยิง มัน ยาก เต็ม ที่.

๖. เมื่อฝน ตกอยู่ แดด ออกก็มี.
๗. คุณหญิงเร็ว เต็มที่ ท่านจับมัน คง ไม่ได้.
๘. เมื่อถูกไม้ ใดๆ กำลัง ตก ลง มา อย่า ไปใกล้
ต้นมัน.
๙. น้อง ของฉัน แต่ง ตัว อยู่ ประเดี๋ยว เขาจะ ไป
กับท่าน.
๑๐. ฉัน กำลัง กิน เข้า อยู่ คอย ประเดี๋ยว หนึ่ง เตะ.
๑๑. ท่าน ทำ อะไร อยู่? ฉัน นอน อยู่; อย่า มา
กวนฉัน.
๑๒. เมื่อ ฉัน เข้านอนอยู่, ไม่ชอบให้ใคร มาใกล้เลย.
๑๓. ลูก ของท่าน เล่น อยู่ ที่ ถนน หรือ? เบदाไม่ได้
เล่น อยู่ ที่ นั้น.
๑๔. เมื่อ เรา กำลัง ผูก เรือ ของเรา เรา ให้ คน ถือ
เรือ ไว้.
๑๕. ข้าง ไม้ กำลัง ปลุก เรือ นอน อยู่ เมื่อ แล้ว ฉัน จะ
ไป อยู่.
๑๖. คุณ ข้ายแดง เขา กำลัง ฉีก ผ้า ห่ม ของ น้า ฉัน.

EXERCISE 11.

—:O:—

(To follow Lesson 15.)

๓. พี่ฉัน กำลัง แกง อยู่ แมว ย่อง มา จะ กิน ปลา.
๔. เมื่อ ม้า กำลัง วิ่ง อยู่ อย่า เข้า ไป โกด มัน.
๕. ท่าน นอน อยู่ หรือ ?
๖. แมว นั้น ไม่ กิน เข้า ให้ ปลา มัน บ้าง.
๗. นก นั้น บิน ไม่ เร็ว ยิ่ง มัน คง ถูก.
๘. เด็ก นั้น เล่น เบย อยู่ หรือ ? จง ห้าม เสีย.
๙. ฉัน กำลัง แอบ นาย เบ๊ยะ อย่า บอก เขา.
๑๐. เวลา นักเรียน อ่าน หนังสือ อยู่ ไม่ควร จะ พูด กัน.
๑๑. คน นั้น อ่าน หนังสือ อยู่ อย่า อึก ทัก ไป.
๑๒. ชะโมย กำลัง พัง ประตู อยู่ จึง ไป บอก ตำรวจ เร็ว.
๑๓. เมื่อ ม้า กำลัง วิ่ง อยู่ อย่า ไป โกด มัน มัน จะ เตะ เขา.
๑๔. คน นั้น เบ็ด หีบ อยู่ เพราะ เขา จะ เอา ทรัพย์ ของ เขา.

๓๓. เมื่อ ฝน กำลัง ตก อยู่ อย่า ออก ไป ข้าง นอก
จะเป็น หวัด.
๓๔. เมื่อ คน กำลัง กิน เข้า หรือ นอน อยู่ ไม่ ควร จะ
ไป กวน เขา.
๓๕. พวก ทหาร กำลัง หัด อยู่ เจ้า จะ ไป หา นาย
ทหาร ยัง ไม่ ได้.
๓๖. นักเรียน คน นั้น เล่น อยู่ ที่ คตอง ไป เรียก มา นี้.
๓๗. ฉัน หยิบ หนังสือ ให้ ท่าน ยัง ไม่ ได้ เพราะ ฉัน
ยัง งุ่ม อยู่.
๓๘. เมื่อ เรา กำลัง เติร อยู่ ถูก ถ้อ หมุน เร็ว จริง.
๓๙. เมื่อ น้ำ กำลัง ไหล ช้น จะ แฉว ลง ไป ปาก น้ำ
ถ้า มาก น้ก.



EXERCISE 12.

—:0:—

[To follow Lesson 17.]

๑. นี่ หมึก ของ ใคร ?
๒. ใคร ให้ ไม้ดัด เล่ม นั้น แก่ ท่าน?
๓. คน ซึ่ง อยู่ ใน เรือ นั้น เป็น พ่อ ฉัน.
๔. วันนี้ ใคร จะ ไป ใน วัง กับฉัน?
๕. คน ที่ มา เมื่อวานนี้ จะ มา อยู่ กับฉัน.
๖. แมว ที่ อยู่ ใน หีบ นั้น มี ลูก สี่ ตัว.
๗. แมว ตัว ไหน ที่ ท่าน อยาก ได้?
๘. นัก ซึ่ง อยู่ ใน กรง นั้น เป็น นัก ของ ฉัน.
๙. น้อง ฉัน ที่ อยู่ ใน ห้อง ใหญ่ นั้น มี หนังสือ สี่ เล่ม.
๑๐. ใคร อยู่ที่ นั้น? ฉัน เอง จะ.
๑๑. ใคร จด ทะเบียน ใน ห้อง นี้? ฉัน ไม่ได้ ตั้งเลย.
๑๒. ใคร รัก ฉัน แล้ว คง มา เยี่ยมฉัน บ้าง.
๑๓. คน แก่ ที่ อยู่ ใน เรือน กระต่อม เป็น คน จน.
๑๔. จีน ที่ เป็น ข่าง ไม่ เป็น เพื่อน ฉัน.
๑๕. เรือ ดำ ใหญ่ ที่ อยู่ ใน คลอง เป็น เรือ ของ หน้าฉัน.

๑๖. ม้าตัวดำที่อยู่ ใน นานี้ วิ่ง เร็ว ดี.
๑๗. ท่าน ทำอะไร อยู่ ใน เรือน นี้ ? ฉัน อ่าน หนังสือ ที่ท่าน ให้ฉัน เมื่อวานนี้.
๑๘. ใคร อยากจะ เรียนหนังสือเร็ว ต้อง มีความหมั่น.
๑๙. ท่าน บรรทุก อะไร ใน เรือ ลำนี้ ? ฉัน บรรทุก มะพร้าว ซึ่ง เก็บ มาจาก ต้น ที่ ออก ใน ส่วน.
๒๐. ท่าน รัก ลูก คน ไหน ของท่าน มาก ? ฉัน รัก คน ใหญ่ ที่ เป็น คน หัว ไม้.
๒๑. ท่าน อยาก ได้ กางเกง ตัว ไหน ? ฉัน อยาก ได้ ตัว เขียว ที่ อยู่ ใน มือ ชาย ของท่าน.
๒๒. คน ที่ มี เงิน มาก มัก เป็น คน ตระหนี่ แต่คน ที่ มี เงิน น้อย มัก เป็น คน ง่าย ง่าย.
๒๓. ลูก ชาย ของ ท่าน ที่ อยู่ ใน กำแพง เมือง อ่าน หนังสือ ได้ แล้ว หรือ ยัง ?
๒๔. แม่ ของท่าน ที่ ลง ไป ปากน้ำ เมื่อ เช้า นี้ เป็น คน ใจ ดี มาก.
๒๕. ท่าน อยาก ได้ นาฬิกา เรือน ไหน ที่ แวดอยู่ ที่ ฝาผนัง นั้น ?

EXERCISE 13.

—:O:—

(To follow Lesson 20.)

๓. ปีนี^๕ ท่าน จะ เรียน ภาษา อะไร ?
๔. ปีนี^๕ หน้า^๕ ฉัน จะ เรียน อังกฤษ เพราะ ปีนี^๕ ยัง
เรียน หนังสือ ไทย อยู่.
๕. แต่ อีก สอง ปี^๕ ฉัน จะ ไม่ เรียน อังกฤษ จะ เรียน
ภาษา จีน ต่อไป.
๖. วันนี^๕ ท่าน จะ ไป ใน วัง หรือ ? จะ, ต้อง เข้า
วัง ทุก วัน.
๗. น้อง^๕ ฉัน กิน เข้า กับ หมู ทุก วัน แต่ พรุ่ง^๕ นี้ จะ
กิน กับ ปลา.
๘. แม่ ของ ฉัน ขึ้น รถไฟ ไป ปากน้ำ ทุกวัน แต่
พรุ่ง^๕ นี้ จะ ไม่ ไป.
๙. ฉัน กิน กุ้ง ทุก วัน แต่ พรุ่ง^๕ นี้ จะ ไม่ กิน .
๑๐. เดือน หน้า^๕ ท่าน จะ มา หา ฉัน หรือ ? ไม่ไป จะ
ไป พรุ่ง^๕ นี้ จะ.
๑๑. ท่าน จะ ไป หา ดู ท่าน พรุ่ง^๕ นี้ หรือ ? ฉัน จะ ยัง
ไม่ ไป จะ.

๓๐. เรือไฟ^๕ จะ ไป ไหน ? ไป ปากน้ำ.
๓๑. เมื่อไร ท่าน จะ ไป ปากน้ำ กับฉัน เต่า ?
๓๒. พรุ่ง^๕นี้ ท่าน อยู่ บ้าน เวลา ไหน ? ฉัน จะ ไป
เยี่ยม ท่าน.
๓๓. เมื่อวาน^๕นี้ ฉัน ใช้ ให้ บ่าว ไป หา น้ำ ฉัน พรุ่ง^๕นี้
มัน ถึง จะ มา.
๓๔. ท่าน จะ รับประทาน กาแฟ เตียน^๕ หรือ หรือ
จะ รับประทาน ข้าว เตียน ก่อน ?
๓๕. ฉัน มี ลูกจ้าง หก คน แต่ เตือน หน้า จะ ออก
สอง คน.
๓๖. วัน^๕นี้ ไป บ้าน เตียน ก่อน เอะ เพราะ น้องชาย
ฉัน จะ ยัง ไม่ ไป กับ ท่าน ต่อ พรุ่ง^๕นี้ เขา จึง
จะ ไป.
๓๗. เตือน ก่อน หน้า โหด ลง แรก เตือน^๕นี้ ไม่ ล่ำ แรก
แต่ เตือน หน้า จะ ช่อน ลง อีก.



EXERCISE 14.

—:0:—

[To follow Lesson 26.]

๑. วานัน ^ขฉัน ได้ ไป พบ เขา ^ขนั้น และ ได้ เก็บ ดอก ไม้ มาก.
๒. เมื่อ ^ขฉัน นี้อง ได้ ปลูก ^ขฉัน แต่ ต้อง นาฬิกา แล้ว ^ขฉัน ก็ แต่ง ตัว.
๓. เดือน ก่อน ^ขฉัน เจ็บ แล้ว หมอ ได้ มา เยี่ยม หาย ห.
๔. วานัน ^ขน้อง ^ขฉัน เติร ไป ใน วง เจอะ หมา กัด เขา เข้า ที่ ขา.
๕. เดือน ก่อน ^ขฉัน พัด ใจ ถ้า เดือน ^ขนี้ พัด ใจ อีก มะม่วง จะ หด่น.
๖. อ้าย แสง ทำ งาน แรก ^ขตาม ไร่ ถ้า มัน ทำ อีก จะ ต้อง ปรับ โทษ มัน.
๗. ปี ก่อน ^ขฉัน ไป ถอน ดอน และ ^ขซื้อ หมา มา ^ขตาม ตัว.
๘. นาย ข้าง ได้ ^ขสร้าง ตึก ^ขที่ ปาก ถัด ; แต่ ^ขฉัน นี ไฟ ไหม้ เสีย แล้ว.

๘. เมื่อฉันไปตลาด ฉันได้ซื้อส้มมาให้แม่

ทด.

๑๐. วานนี้ฉันจับนกกระจอกตัวหนึ่ง.

๑๑. เย็นวานนี้ฉันกินน้ำส้มถ้วย เพราะฉัน
ร้อนนัก.

๑๒. เดือนก่อนมีดของฉันตกในแม่น้ำ จะซื้อ
ใหม่อีก.

๑๓. ปีก่อนฉันกับญี่ปุ่นรบกัน และฉันแพ้.
(was defeated.)

๑๔. วานนี้แมลงวันบินเข้าตาฉัน แต่ฉัน
ไม่เห็นอะไร.

๑๕. เดือนก่อนฉันมีกระต่ายสิบห้าตัว, แต่เดี๋ยว
นี้มีอยู่หกตัว.

๑๖. เมื่อฉันยังหนุ่ม ฉันยกหีบใหญ่ขึ้นไปได้
๑๐ นาที.

๑๗. ลูกจะเขยฉัน เพราะฉันขี้เมาของนายสิน.

๑๘. วานนี้หมามาในสวน ฉันยังมันต้องหน
แล้ว มันวิ่งหนีไป.

EXERCISE 15.

—:0:—

[To follow Lesson 26.]

๑. เค็อนก่อน ฉัณ ไม่ ไค้ไป ปากน้ำ เพราะ พ่อ
เจ็บอยู่ ที่ โรง พยาบาล.
๒. ฉัณ ไม่ ไค้เย็บเสื่อ ของ ท่าน เพราะ ท่าน ไม่
ไค้บอก.
๓. เมื่อ คัณนี้ ฉัณ ไม่ ไค้นอน เพราะ มี ชุระ มาก
เต็มที.
๔. ปีก่อน ฉัณ ไม่ ไค้อยู่บ้าน อยู่แต่ ลุง คน เดียว.
๕. ข้า ไม่ ไค้บอกเฮ้ง ให้ กวาด ห้อง ใหญ่ บอก
แต่ ให้ กวาด ห้อง เล็ก เท่านั้น.
๖. วานนี้ ครู ไม่ ไค้สอน เพราะ เจ็บมา โรง เรียน
ไม่ไค้.
๗. ชะโมย ชัณ เรือน แต่ ไม่ ไค้ชะโมย นาฬิกาไป
เพราะ ฉัณ เอา ไป เสีย ด้วย.
๘. เต็ก บอก ครู ว่า เขา ไม่ ไค้เขียน เพราะ มือ
ของ เขา เจ็บ ไป.

๙. วาน^๕นั้น ฉัน ไปหาท่าน ไม่ได้ เพราะ แม่ไม่ให้ไป และฝน ก็ตกด้วย.
๓๐. วาน^๕นั้น นายเอกไม่ได้มา โรงเรียน ครูโกรธมาก.
๓๑. วาน^๕นั้น หมาไม่ได้ เข้ามาใน บ้าน ชะโมยจึงได้ ลักเอาเสื้อ ไป.
๓๒. เมื่อเย็น^๕นั้น ฉัน ไม่ได้ แหวนเสื้อ ที่ คาปู นาย ยวน แหวน ไว้.
๓๓. เมื่อเขา ยิง ปืน เทียง ฉัน ไม่ได้ ยืน.
๓๔. วาน^๕นั้น ไก่ ของ นาย สุ่ม ไม่ใช่ วัน^๕นั้น เขาจะฆ่ามัน กิน.
๓๕. ฉัน ไม่ได้ กิน เข้าที่ แม่ ส่ง มา จาก บ้าน.
๓๖. วาน^๕นั้น ผม ไม่ได้ ชุก ตัน ไม่ สูง นั้น เพราะ ล้มไป ขอรับ.
๓๗. วาน^๕นั้น แม่ ไป ตลาด แต่ ไม่ได้ ซื้อ มะพร้าว มา แกลง.
๓๘. นาย หมี่ กับ ฉัน ขึ้น ไป บน ต้น มะม่วง นาย หมี่ ตก ลง มา แต่ ฉัน ไม่ได้ ตก.

EXERCISE 16.

—:o:—

[To follow Lesson 26.]

๑. วานนี้^๕ ท่าน ไป ที่ โรงพยาบาล หรือ ? เป่า
แต่ น้อง ฉัน ไป.
๒. ใคร ชุค^๕ ต้นไม้^๕ ข้า ไม่ได้ บอก ให้ ชุค^๕ ต้น นี.
๓. ท่าน เห็น แมว ของ ฉัน หรือ ? มัน หิน^๕ ไป แต่
วาน^๕.
๔. วาน^๕ ท่าน ทำ อะไร อยู่ ใน บ้าน น้า ของ ท่าน ?
ฉัน ช่วย ทำ ขนม จ๊ะ.
๕. ท่าน ได้ ไป ปากน้ำ กับ พ่อ ท่าน เมื่อ ไหว ? ฉัน
ไม่ได้ ไป ไป แต่ พ่อ ฉัน.
๖. วาน^๕ ชื่น นี ทำ ไม น้อง ของ ท่าน ไม่ได้ ไป เรียน
หนังสือ ?
๗. ใคร บอก ท่าน ว่า วาน^๕ ฉัน เจ็บ อยู่ ที่ โรงพยาบาล ?
๘. เดือน ก่อน นี ใคร ได้ กวาด เรือ นึ่ง^๕ หงษ์ นี ?
๙. ทำไม ท่าน ไม่ได้ อ่าน หนังสือ ที่ พ่อ ให้ ไป ?
อ่าน ไม่ ออก.

๓๐. เมื่อวานนี้ใครกิน มะม่วง ของฉันหมดไป?
๓๑. ท่านได้เห็นช้างที่ในวังเมื่อไร? เห็นเมื่อ
กี่กายน.
๓๒. ใครทำถ้วยนี้แตก? แม่ฉันวิ่งมาโดน.
๓๓. ใครเอาถ้วยนี้มา? ทองดีเอามา พ่อเขาให้.
๓๔. เมื่อเช้าทำไมท่านไม่ได้ตื่นแต่ ๘ นาฬิกาเก่า?
ไม่ได้ตื่นเพราะนอนดึก.
๓๕. พ่อท่านได้ไปในวังเมื่อไร? ไม่รู้ เพราะ
ไม่ได้เห็น.
๓๖. วันนี้ทำไมท่านมาโรงเรียนสายไป? เพราะ
ขาเจ็บ.
๓๗. วานี้ใครจับหมีที่ออกมาจากป่า? นาย
ยังจับ.
๓๘. ใครได้สร้างตึกใหม่นี้? เจ๊กแปะกับก้อยกัน.



EXERCISE 17.

—:0:—

[To follow Lesson 26.]

๑. เมื่อ เดือน ก่อนฉัน ได้ ไป หา ดู ของ ฉัน ที่ ปาก
น้ำ.
๒. วานนี้ ฉัน เขียน ตู ขยาย ของ ฉัน เพราะ มันชน.
๓. ปีก่อน น บิดา ฉัน ได้ ไป ตู ข้าง ใน วง.
๔. เมื่อ คืน น ตำ รวจ จับ ขะ โมย ที่ บาง รัก คน หนึ่ง.
๕. วานนี้ เบ็ด ทำ งาน แยก สอง ไป.
๖. แล้ว แม่ ได้ ให้ ฉัน อีก สาม ไป(three more.)
๗. คืน น ฉัน ไม่ ได้ กิน เข้า เดียว น หิว แท้ ๆ.
๘. ผิง ตัว ใหญ่ ต่อย ฉัน พรุ่ง น ฉัน จะ ไป หา หมอ
๙. วานนี้ บ่าว ไป ล้วน หมาย ก็ด เขา ที่ แชน.
๑๐. พ่อ ฉัน ว่า ถ้า ฉัน เรียน อังกฤษ เขา จะ ให้ ไป
ถอนคอน.
๑๑. วานนี้ ฉัน ได้ ยิง นก สาม ตัว แต่ ตาย ตัว เดียว.
๑๒. เมื่อ เดือน ก่อน ฉัน ได้ ไป เมือง ชื่อง กง.
๑๓. ทำไม ท่าน ไม่ ได้ เรียน หนังสือ ของท่าน ให้ ดี ?

๓๔. เมื่อวานนี้ ท่าน ได้ เห็น สุริยคราส หรือ ? จะ
ได้ เห็น เวลา บ่าย ๑๕ นาฬิกา.
๓๕. วานนี้ ฉัน ได้ ไป กรุง เก่า แล้ว วันนี้ จะ ไป
ปาก ลัด.
๓๖. วานนี้ ฉัน ได้ พบ เพื่อน ของ ท่าน ที่ ถนน ใหม่
เขา บอก ฉัน ว่า ท่าน เจ็บ อยู่.
๓๗. เมื่อเดือน ก่อน ฉัน ได้ ลง ไป ปาก น้ำ ได้ เห็น
เรือ กำปั่น หดาย ลำ.

EXERCISE 18.

(To follow Lesson 32.)

๑. ท่าน มี ต้นไม้ หรือ ? จะ มี มาก.
๒. ใน สวน หวดง มี เสือ หรือ ? มี สอง สาม ตัว.
๓. ท่าน มี จาน บ้าง หรือ ? จะ ฉัน มี มาก.
๔. ท่าน มี ดิง บ้าง หรือ ? มี สอง สาม ตัว.
๕. ใน ห้อง นั้น มี เด็ก หรือ ? มี หลาย คน.
๖. ใน หีบ สอง ใบ นั้น มี เข้า เป็ด ออก หรือ ? มี จะ.

๗. ในตู้เหล่านี้นี้มีส้มหรือ? มีแต่เล็กน้อยจะ.
๘. ในห้องสองห้องนี้มีมดหรือ? มีแต่เล็กน้อย.
๙. ในสวนนี้มีควายกี่ตัว? มีมากแท้ๆ.
๑๐. ที่ทะเลมีทรายหรือ? จะมีมากทีเดียว.
๑๑. ในถังนี้มีพริกมากหรือ? มีน้อย.
๑๒. ในกระบุงเหล่านี้นี้มีดินปนมากหรือ? มีน้อย.
๑๓. ฉันมีเข้าน้อย แต่ของท่านจะต้องการมาก
ฉันจะไปซื้อไปอีก.
๑๔. ในนานนี้มีต้นไม้เล็ก แต่ท่านมีต้นไม้เล็ก.
๑๕. ต้นไม้นี้มีดอกกี่ดอก? มีแต่เล็กน้อย.
๑๖. ท่านมีเกาอี้กี่ตัว? มีสองสามตัว.
๑๗. ท่านมีมะพร้าวกี่ดอก? ฉันมีมาก.
๑๘. ในสวนของท่านมีต้นส้มกี่ต้น? ต้นส้มมี
น้อย แต่มีผลมาก.
๑๙. ฉันเคยเห็นช้างหลายตัวแล้ว แต่ควาย
เห็นน้อย.
๒๐. ในเมืองไทยนี้มีเข้าน้อย แต่มีผลไม้มาก.



EXERCISE 19.

[To follow Lesson 33.]

—: O :—

๓. ฉัน สูง กว่า ท่าน แต่ น้อง ของ ฉัน สูง กว่า คน
ทั้ง ปวง ใน บางกอก.
๒. ช้าง ใหญ่ กว่า ม้า แต่ ม้า วิ่ง เร็ว กว่า ช้าง.
๓. เขา ว่า นาย แดง มี มากกว่า ท่าน แต่ ฉัน เห็น ว่า
ไม่จริง.
๔. ถึง ตัว นั้ ขั้วน กว่า ตัว นั้ แต่ ถึง ของ ฉัน โต
ที่ สุด ใน บางกอก.
๕. หมวก ของ ท่าน งาม นั้ แต่ เสื้อ ของ ฉัน
งาม กว่า.
๖. ต้น มะม่วง ซึ่ง อยู่ ใน นา นั้ สูง ที่ สุด.
๗. ตั๊ก นั้ ใหญ่ กว่า ของ ท่าน แต่ ตั๊ก นั้ สูง ที่ สุด.
๘. แมว ของ ฉัน ขั้วน กว่า แมว อื่น ใน บ้าน นั้.
๙. พริก แดง เผ็ด กว่า พริก ไทย.
๑๐. ดอก ไม้ ใน สวน ของ ฉัน งาม นั้.

๓๑. บ้าน ของ ฉัน โต กว่า บ้าน ของ ท่าน แต่ ว่าง
หลวง โต กว่า บ้าน ทั้ง หมด ใน บางกอก.
๓๒. ฉัน มที่ แม่ ฉัน ทำ วั น นี หวาน กว่า ที่ เขา ทำ
วาน นี.
๓๓. เต ชน ก่อ น ฝน ตก มาก กว่า เต ชน นี.
๓๔. ปี ก่อ น ฝน พัด มาก กว่า ปี นี.
๓๕. ต้น มะม่วง ของ ฉัน มี ผล มาก กว่า ต้น อื่น ใน
สวน นี.

* * * * *

EXERCISE 20.

— : O : —

[To follow Lesson 35.]

๑. น้ำ ใส ของ ฉัน กลับ มา จาก ลอนดอน แล้ว.
๒. หนังสือ นี ไม่ ดี ฉัน อ่าน หลาย หน แล้ว.
๓. ฉัน พบ อ้ายดี เถ่น เบย ใน โรงม่อ น หลาย หน แล้ว.
๔. คน คาบอด ได้ มา ขอทาน ที่ บ้าน นี หลาย หน แล้ว.

๕. ท่านเคยไป ที่สวน หาดวง แล้ว หรือ ? จะไป
หลายหนแล้ว.
๖. เดือนนั้น มันเคยมาที่บ้านฉันแล้ว แล้วฉันจึง
หนีมัน.
๗. ช่วงไม้ทำโต๊ะ ของฉันเสร็จแล้ว แต่ยังไม่
ไปเอามา.
๘. ค้ามืด ของฉัน แดกเสียแล้ว จะต้องหาใหม่.
๙. น้องฉัน ให้ขนมฉัน ครึ่งหนึ่ง แล้ว และฉันกิน
เสียแต่วานนี้.
๑๐. ผม ของฉัน ร่วง เสียแล้ว เคียวนี้ หวี จึง
โกนไป.
๑๑. ท่านไปเอาเงินในถุงที่ อยู่ในห้องนั้น แล้วหรือ?
๑๒. ไม่ใช่ที่ขอมาวานนี้ เคียวนี้ แดกเสียแล้ว.
๑๓. เมื่อคืนนี้มีพายุใหญ่ ต้นกล้วยที่อยู่ในสวน
ล้มหมด.
๑๔. ต้นไทร ที่ อยู่ บนหลังคา เรือนนั้น ฉันตัด
เสียแล้ว.

๓๕. ค้างคาว่าที่ฉันจับได้เมื่อคืนนี้ ตายเสียแล้ว.
๓๖. ท่าน โทณ หนวด ของ ท่าน แล้ว หรือ ยัง?
๓๗. หมา ของ ฉันเห่าดังนัก ค่ะหลายหนแล้วแต่ไม่ฟัง.
๓๘. ฉัน ตั้ง แม่ ครวี่ หลาย หน แล้ว ไม่ให้ซื้อเนื้อ วัว
นำมา.
๓๙. บัดนี้ นอน แล้ว หรือ? ประเดี๋ยว จะ นอน.
๔๐. ไม้ท้าว ที่ ท่าน ให้ฉัน เตี้ยว นี คด เสีย แล้ว.
๔๑. ท่าน เก็บดอกไม้ง่าย ๆ แล้ว หรือ ยัง? จะ เก็บหมด
แล้ว.
๔๒. ตักที่ฉัน ก่อ มา ตีบบน แล้ว เตี้ยว นี ขาย เสีย
๒๐ ชั่ง.
๔๓. เงิน ห้า ชั่ง ที่ พ่อ ให้ฉัน ฉัน ใช้ หมด แล้ว.
๔๔. ควาย ที่ ซื้อ มา บิ กลาย น ตาย เสีย แล้ว.



EXERCISE 21.

—:O:—

[To follow Lesson 39.]

๑. ท่าน เป็น คน ไทย จับ หัว ฉัน ไม่ ถึง.
๒. ถูก ฉัน ชวน เดี๋ยว ไม่ ไหว จะ ไหว เถย.
๓. ปี หน้า ปี ฉัน คง จะ สูง กว่า ฉัน อีก.
๔. บุตร ของ ท่าน อยาก จะ ทำ งาน อะไร? อยาก
จะเป็น ครู.
๕. เมื่อ คำน ท่าน ทำ อะไร อยู่ ใน ห้อง ของ ท่าน?
๖. ฉัน ไม่ ได้ ทำ อะไร เถย เป็น แด่นอน เท่านั้น.
๗. เดือน เจ็บ หน้า จะ ต้อง ไป หา หมอ.
๘. ฉัน ทำ ประ ตุ อยู่.
๙. ก่อน น หมา นน เบน หมา เถย แต่ เดือน โต
ขึ้น แฉว.
๑๐. เดือน ฉัน เป็น ทหาร แต่ เดือน หน้า ฉัน จะ เป็น
เอ็นจิเนียร์.

๑๑. ฉัน เคย เป็น บิด หตาย หน แล้ว แต่ พี่ ชาย ของ
ฉัน ยัง ไม่ เคย เป็น เคย.
๑๒. นาย แดง เจ็บ มา หตาย เตือน แล้ว.
๑๓. เตียว นั ฉัน ทำ งาน อยู่ อย่า มา กวน.
๑๔. น้อง ชาย ของ ท่าน ได้ ทำ ราชการ นาน แล้ว.
๑๕. ท่าน เคย เมาคิดนั แล้ว หรือ ? เคย แล้ว.
๑๖. พรุ่งนี้ ฉัน จะ ไม่ อยู่ บ้าน เพราะ ฉัน จะ ไป หา
คุณ ปู่ ท่าน.
๑๗. อย่า กิน ดั้ม มาก นั จะ ปวด ท้อง.
๑๘. พรุ่งนี้ จะ ร้อน มากกว่า วัน นี้ เพราะ ฝน ไม่ ตก
หตาย วัน มา แล้ว.
๑๙. อีก สอง สาม วัน จะมี สุริยุคราส.
๒๐. อีก มี หนึ่ง ดัน มะพร้าว ที่ ฉัน ปลูก ไว้ หน้า บ้าน จะ
มี ผล แล้ว จะ กำ นั ถ ท่าน บ้าง.

EXERCISE 22.

—:O:—

(To follow Lesson 44.)

๓. ปีหน้าฉันจะอ่านหนังสือได้ดี.
๔. เดียวนี้ฉันจึงได้ แต่เดือนก่อนฉันจึงไม่ได้
เลย.
๕. ครูบอกว่าปีหน้าฉันจะอ่านอังกฤษได้ดี.
๖. ฉันอ่านได้มานานแล้ว ครูจะให้อ่านเล่มใหม่.
๗. ท่านไปบ้านก็ได้ แต่มาพรุ่งนี้เช้าละ.
๘. ท่านหาเงินของท่านได้แล้วหรือ?
๙. ปีหน้าฉันจะอ่านหนังสือได้ดีกว่าท่าน.
๑๐. อีกสองสามปีฉันจะวิ่งเร็วไม่ได้ เพราะฉัน
อ่อนกำลังลงทุกปี.
๑๑. พรุ่งนี้ท่านไปตกปลากับฉันได้หรือไม่
ได้ ต้องไปโรงเรียน.
๑๒. ปีหน้าฉันจะมีเงินพอที่ส่งบุตรฉันไปเรียน
ที่เยอรมัน.

๑๑. ถ้า ม^๕ร^๕น^๕ น^๕ ท่าน จะ มา หา น^๕ฉัน^๕ ได้^๕ ฉัน^๕จะ พา^๕ท่าน
ไป^๕ ต^๕ู^๕ระ^๕ศ^๕ร^๕ ด^๕ั^๕ว^๕ ที่^๕ ส^๕ระ^๕ป^๕ทุ^๕ม^๕.
๑๒. เต^๕อ^๕น^๕ ก^๕่อน^๕ฉัน^๕ น^๕อน^๕ ห^๕ด^๕บ^๕ ได้^๕ มาก^๕ เพ^๕ระ^๕ฉัน^๕เจ^๕็บ^๕.
๑๓. บ^๕ี^๕ ก^๕ถ^๕าย^๕ น^๕ฉัน^๕ พ^๕าย^๕ เร^๕ือ^๕ ได้^๕ค^๕ด^๕อง^๕ แต่^๕ เต^๕ย^๕ว^๕ น^๕ไม่^๕
ค^๕ด^๕อง^๕ เพ^๕ระ^๕ แ^๕ชน^๕ บ^๕ว^๕ม^๕.
๑๔. น^๕าน^๕ แ^๕ล^๕ว^๕ฉัน^๕ ส^๕ู^๕บ^๕บ^๕ุ^๕ห^๕ร^๕ ไม่^๕ได้^๕ เพ^๕ระ^๕ท^๕ำ^๕ให้^๕ฉัน^๕เม^๕า^๕.
๑๕. ท่าน^๕ ซ^๕อ^๕ ห^๕ม^๕ว^๕ก^๕ เ^๕ห^๕ม^๕อ^๕น^๕ ของ^๕ฉัน^๕ ได้^๕ แ^๕ล^๕ว^๕ หรือ^๕ ย^๕ง^๕?

* * * * *

EXERCISE 23.

—:O:—

(To follow Lesson 44.)

๑. ท่าน^๕ อ^๕่าน^๕ หน^๕ง^๕ด^๕ี^๕อ^๕ อ^๕ัง^๕ก^๕ฤ^๕ษ^๕ ได้^๕ ดี^๕ ก^๕ว่า^๕ ฉัน^๕.
๒. ฉัน^๕ อ^๕่าน^๕ หน^๕ง^๕ด^๕ี^๕อ^๕ ฝ^๕ร^๕ัง^๕เศ^๕ส^๕ ไม่^๕ได้^๕ ดี^๕ เ^๕ห^๕ม^๕อ^๕น^๕ เ^๕า^๕.
๓. เ^๕า^๕ว^๕ง^๕ ได้^๕ ดี^๕ เ^๕ห^๕ม^๕อ^๕น^๕ พ^๕ี^๕ ช^๕าย^๕ ฉัน^๕ ไ^๕หม^๕?
๔. ท่าน^๕ เ^๕็น^๕ น^๕ก^๕เ^๕็ก^๕ดี^๕ เ^๕ย^๕ว^๕ ที่^๕ จ^๕ับ^๕อยู่^๕ บ^๕น^๕ ย^๕อด^๕ ไม่^๕
น^๕ไ^๕หม^๕? ไม่^๕ เ^๕็น^๕.

๕. ท่าน ทำอะไรให้ ถูก กว่านี้ ไม่ ได้ ที่ เดียวหรือ?
ทำไม จะ ทำ ไม่ ได้?
๖. พี่ ของ ท่าน พาย เรือ สำน้อง ของ ฉัน ไม่ ได้.
๗. ฉัน จะ มา ถึง กรุงเทพรให้ทัน เวลา ที่ จะ ไปหา
เขา ไม่ ได้.
๘. ท่าน จะ ขาย มะม่วง เหล่านี้ ให้ ฉัน ได้ หรือ?
เห็น จะ ได้.
๙. ถ้า ท่าน ถัด น้ำ ท่าน จะ ว้าย ไม่ ได้ เป็น อันขาด.
๑๐. ท่าน คิด ว่า คน ไข้ จะ ชน ของ หนัก ๆ เหล่านี้
ได้ หรือ?
๑๑. เขา จะ ปลูก เรือน ให้ แล้ว ยัง ไม่ ได้ เพราะ ว่า
น้ำท่วม ล้วน.
๑๒. ท่าน ขาย ม้า ดำ ของ ท่าน ได้ แล้ว หรือ? ยัง
ไม่ ได้.
๑๓. เมื่อ คืน นี้ ท่าน นอน หลับ ไหม? ไม่ หลับ
เพราะ ร้อน เหลือ ทน.
๑๔. เมื่อ ฉัน พบ เขา ที่ เมือง อังกฤษ มี กายนี้ เขา
พูด อังกฤษ ได้ ดี ที่ เดียว,

๑๕. เมื่อท่าน ไปอ้าง หิน ปีก ถาย นี้ ท่าน ว่า ย น้ำ
เป็น แลว หรือ ยัง ?
๑๖. เมื่อ เขา ไป ถึง คโปร์ เขา พุด มะถาย เป็น ไหม ?
ไม่ เป็น.
๑๗. เมื่อ ท่าน อยู่ ถึง คโปร์ ท่าน จะ ขอ เรือ ให้ ตก ว่า
ถ่าน นี้ ไม่ ได้ หรือ ? ถ่าน นี้ รั่ว ออก.
๑๘. ฉัน มีความ เดียว ใจ มาก เมื่อ วาน นี้ ฉัน ไป
หา ท่าน ไม่ ได้ เพราะ เจ็บ มาก.
๑๙. เมื่อ ท่าน มา อยู่ ที่ นทาน ข้า เป็น ต่ แลว หรือ ?
ไม่ เป็น เพราะ ฉัน ไม่ ได้ หัก.
๒๐. แต่ ก่อน นี้ ฉัน รู้ จัก ชาย ผู้ หนึ่ง ชาย ผู้ นั้น มี
แรง มาก จน เขา นวด ดึง สาย ไซ้ ให้ ขาด ก็ ได้.



EXERCISE 24.

— : o : —

(To follow Lesson 50.)

(Use S. tense)

๑. ท่าน ต้อง ปลุก ฉันท เวลาค่ำ รุ่ง ทุกวัน.
๒. นักเรียน ต้อง เข้า เรียน เวลา ๘ นาฬิกา เข้า ทุกวัน.
๓. เมื่อ ข้าง เหล็ก จะ ทำ ถูก ล้อ ก็ ต้อง โค้ง เหล็ก เสีย ก่อน.

(Use N. tense)

๑. บอก เขา ที่ ว่า ต้อง มา พรุ่ง นี้ ใหม่ วัน นี้ ฉันท ยัง ให้เงิน ไม่ ได้.
๒. อาทิตยหน้าฉันทต้องไปเยี่ยม บิดาฉันทที่ ดึงคโปร.

(Use K. tense)

๑. เมื่อ คันท น ฉันท ทำ ถูก กุญแจ เรือนหาย เพราะ ฉันท จึง ต้อง งัด ประตู ออก.
๒. เมื่อ ท่าน อยู่ โรงเรียน ท่าน ต้อง ซื้อ หนังสือ ของ ท่าน เรียน เอง หรือ ?

๓. เขาต้องซื้อหมวกอีกใบหนึ่ง เพราะใบนี้
ชำรุดเสียแล้ว เขาไปเสียเมื่อคืนนี้แล้ว.
๔. เมื่อวานนี้เด็กคนนั้นเกียจคร้านมาก เพราะ
ฉะนั้นเขาจึงต้องเขียนหนังสือตามหน้า.

(Use L. tense)

๑. ฉันต้องหาคนใช้ใหม่ เพราะพวกเหล่านี้
เกียจคร้านมาก.
๒. เขาต้องไปจากบ้านนี้ เพราะเขาไม่ให้ค่าเช่า
๓. บ้านท่านต้องเสียภาษีที่บ้านของท่านหรือเปล่า?

* * * * *

EXERCISE 25.

—:0:—

“Which” used as the *object* of the sentence

๑. ปากกาที่ฉันใช้อยู่เสียเสียแล้ว เขาตัวใหม่
มาให้ฉัน.
๒. กบฏที่ฉันเก็บมาจากสวนเมื่อวานนี้ หนู
กินเสียหมดแล้ว.

๓. มา ตว ที่ ฉั น ข เณ เมอ วาน ชั น หั ะ โม ย ถัก
เอา ไป เลี้ย แล่ว.
๔. แมว ตว ที่ ฉั น ว่า จะ ให้ ท่าน นั น หมา กัด ตาย
เลี้ย วาน น เอง.
๕. นั น แหะ คื่อ กา ตว ที่ เรา ยิง อยู่ มั ย ะ ะ แต่
ยิง มั น ไม่ ถก.
๖. งู ที่ กัด ถัก กั น กบ อยู่ นั น คื่อ งู แม่ ตระ งาว.
๗. ฉั น ไ้ เห็น ถัก ตว ที่ มี หาง ถั น นั น เณ ถัก ถัก ถัก
เมือ ฉั น ไป ภู เขา ของ บั ถาย น.
๘. ถั ว น ชั น หั แหะ ที่ ถัก ของ ฉั น เข้า ไป เณ ถั มอ.
๙. หมวก ใบ ไหน ที่ ท่าน จะ ขาย ให้ ฉั น ?
๑๐. ข้าง ถาย รูป คน นั แหะ ที่ ไ้ มา ถาย เรา เมือ
กั น น.
๑๑. ถั ว น ชั น หั แหะ ที่ เขา ขาย ไป ถั ม ชั ง.
๑๒. นา พักา เรือ น นั แหะ ที่ ฉั น ถั ง เอา ไป ให้
ทั ชั แมน แก.
๑๓. รอง เท้า คั น แหะ ที่ ไ้ เห็น อยู่ ใน หั ง แหก
เมือ วาน นั แต่ ฉั น หา ไ้ ชอ มา ไม่.

๓๔. ตาขอทานคน^{นี้}เอง ที่^{ได้}ชะโมย^{โก}ไป^{สอง}ตัว ช่วย^{กัน}จับ^{มัน}เถอะ^{ไว้}ย.
๓๕. หมวก^{ใบ}นี้^{แหละ}ที่^{ฉัน}จะ^{มา}ซื้อ^{พรุ่ง}นี้.
๓๖. ตีน^{าม}นี้^{เอง}แหละ^{ที่}เรา^{จะ}มา^{เดิน}ฟุตบอล^{ล์}.
๓๗. รูป^{นี้}เอง^{แหละ}ที่^{ฉัน}ได้^{ไป}ซื้อ^{มา}จาก^{มิส}เตอร์^{แฟน}.
๓๘. ฉัน^{ให้}น้ำ^{เข้า}หมา^{ที่}อยู่^{ใต้}ถุน^{เรือน}ทุก^{วัน}.
๓๙. บท^{เรียน}ที่^{ท่าน}เขียน^{อยู่}นั้น^{ยาก}ที่^{ลึก}.
๔๐. หมวก^{ใบ}นี้^{แหละ}ที่^{ฉัน}จะ^{ขาย}เสีย.
๔๑. นาฬิกา^{เรือน}ที่^{มารดา}ซื้อ^{ให้}ฉัน^{นั้น}ไม่^{ดี}เลย.
๔๒. ขนม^{ที่}แม่^{ทำ}ไว้^{นั้น}ฉัน^{กิน}หมด^{แล้ว}.
๔๓. กระ^{จาก}ที่^{ท่าน}ขาย^{ให้}ฉัน^{นั้น}แตก^{เสีย}นาน^{แล้ว}.
๔๔. คน^{ที่}เดิน^{ไป}กับ^{ท่าน}เมื่อ^{วาน}ฉัน^{นั้น}เป็น^{ลุง}ฉัน.
๔๕. มะ^{ม่วง}ที่^{ท่าน}เอา^{มา}ให้^{ฉัน}นั้น^{เปรี้ยว}เกิน^{ไป}จน^{กิน}ไม่^{ได้}.
๔๖. คน^{ที่}กำลัง^{เตะ}ลูก^{บอล}นั้น^{เป็น}เพื่อน^{ของ}ลูก^{ฉัน}.
๔๗. วัว^{สอง}ตัว^{ที่}กิน^{หญ้า}อยู่^{ใน}นา^{ของ}ท่าน^{นั้น}เป็น^{วัว}ของ^{ฉัน}.

EXERCISE 26.

—:O:—

“Verb followed by prepositions”

๑. เขาบอกว่าเขา คิด ถึง ฉัน เสมอ เมื่อ ฉัน ไม่
อยู่ บ้าน.
๒. ฉัน ไป เที่ยว เมือง สิงคโปร์ ปี ใด เมื่อ ถึง วัน
ที่ ๑๒ เดือน มีนาคม ทุก ปี.
๓. ครู ฉัน ไป ถึง บ้าน เวลา ๑๕ นาฬิกาทุกวัน เพราะ
แก่ ไม่ โดด.
๔. ทหาร ม้า ใน กอง ทပ် ไทย ยก ขึ้น ไป เหนือ
ทุก ๆ ปี.
๕. ไป ขอบ น้ำทะเล กันเถอะ ไม่ต้องกลัวอะไรนะ.
๖. เพื่อน บอก ฉัน ว่า เขา มี ความ เสียใจ เป็น อัน
มาก ในการ ที่ ลูก ชั่ว ตัว เล็ก ของ ฉัน ตาย.
๗. ฉัน มี ความ เสียใจ มาก ที่ เธอ ไม่ มา โรงเรียน
เพราะ เรา เล่น เต้น นิด กัน ทุก วัน.
๘. เขา จำ หน้า ของ มา ถึง ฉัน อย่าง นั้เสมอ “ถึง
นาย ฉ่ำ กรุง เทพ ฯ” แต่ ไม่ ได้ ต่ำบด บ้าน
เพราะ ฉะนั้น หนังสือ ที่ เขา ทั้ง มา จึง ไม่ ถึง ฉัน
เสีย โดย มาก.

๘. เขาดี มาก ที่ช่วยอธิบาย คำยาก ๆ ให้ฉันเสมอ.
 ๙. พี่สาวฉัน ยัง ได้ ตา อัน ใหม่ ไม่ ได้ เพราะ ไม่
 เหมาะ ตา.

EXERCISE 27.

—:O:—

“better,” “less,” “worse.”

๑. หมวก ของ ฉัน ดี กว่า ของ ท่าน อีก.
๒. เด็ก คน นั้น เขียน ดี กว่า ฉัน อีก.
๓. พี่อ่าน ดี กว่า ฉัน อีก แต่ ใน การ เล่น แล้วยะ
 เป็น รอง.
๔. น้องของฉัน ทำ งานในกรมรถไฟ น้อย ชั่วโมง
 กว่าที่ ฉัน ทำ ใน กระทรวง ต่าง ประเทศ.
๕. เมื่อวาน นี้ บิดา ให้ เงิน ฉัน น้อย กว่า แก อีก.
๖. ใน ร้าน ผมมี หมวก ด้าน (ฟาง) ขายอยู่ สอง
 ชนิด ขอรืบ ชนิด หนึ่งดี ชนิด หนึ่ง เดว แต่
 ชนิด เดวนี้ ราคา ย่อม กว่า ชนิด ดี ดีก่น้อย.

๗. ไหน ขอ คุณ ฝาก ที่ ที่ บ้าน ฉัน มี เรือน หนึ่ง
เหมือน กัน แต่ เดว กว่า นี้.
๘. กระดาษ ที่ ดึง มา จาก เมือง อังกฤษ เมื่อ บัด ภาย
นี้ ดี กว่า ที่ ขาย อยู่ ตาม ร้าน มาก.
๙. ฉัน คิด ว่า ฉัน เขียน ได้ ดี กว่า เมื่อ บัด ภาย นี้.
๑๐. อย่า กิน ปลา นี้ เน่า แล้ว ไป เอา ที่ ใน ครุฑ ใหม่.
๑๑. พี่ ฉัน เจ็บ มาก แต่ ฉัน มี อาการ หนัก กว่า
เมื่อ วาน นี้ อีก.
๑๒. วัน นบิตา ของ ท่าน ค่อย ๆ เกลา ลง หรือ ยัง? ยัง จะ
กลับ หนัก ลง อีก เพราะ เมื่อ คั่น ท่าน นอน ไม่ หลับ.

EXERCISE 28.

—:O:—

“as soon as” “used to”

๑. เมื่อ เขียน จดหมาย แล้ว ฉัน จะ เข้า นอน.
๒. เมื่อ ทำ การ แล้ว ฉัน จะ ให้ เงิน ดัง ๑๐๐ บาท.
๓. พอ บิดา ฉัน ถึง บาง กอก ก็ ขึ้น ไป หา เสนาบดี
ที่ เคย ว.

๔. เดี่ยว ี๋ ท่าน อ่าน หนังสือ ดึกว่าเมื่อ อยู่ในโรง
เรียนอีก.
 ๕. รู้จัก นาย เขียว ไหม? เดี่ยว ี๋ ฉัน ไม่ รู้จัก
เขา ดอก แต่ เมื่อ อยู่ โรงเรียน ฉัน รู้จัก เขา ดัก ที่
เดี่ยว เพราะ ว่า ใน เวลานั้น เขาก็ เป็น นักเรียน
เหมือนกัน.
 ๖. เมื่อ บิดา ของ ฉัน ยัง ทำงาน อยู่ใน กรม ศึกษาธิการ
ท่าน เคย เขียน หนังสือ ได้ เร็ว ที่ เดี่ยว แต่ เดี่ยว
ี๋ ไม่ ถด ถง แล้ว.
 ๗. เมื่อ สิ้น ี๋ ตัว ี๋ อยู่ใน บ้าน มัน เคย ทำ เสมอ
แต่ เดี่ยว ี๋ มัน แก่ ตัว ถด ถง แล้ว จึง ไม่ ทำ อีก.
 ๘. เมื่อ แรก ฉัน เคย ใช้ หมึก แดง เขียน จดหมาย
แต่ เดี่ยว ี๋ ใช้ เขียว เสมอ.
 ๙. ฉัน ใช้ ปากกา ทอง ตัว ี๋ มา ดัก สิบ ปี แล้ว ยัง
ไม่เคย เสีย เลย.
 ๑๐. ฉัน ถ่อม หมวก ไบ ี๋ ทุก วัน เบา ดี.
-

EXERCISE 29.

— : o : —

“looks,” “looks like,” etc.

๑. ไป หน้า ชาย ผู้ นั้น ดู เหมือน ครู ฉัน จริง ๆ.
๒. ชาย ผู้ นั้น ดู เหมือน จะ เป็น คน ฉลาด.
๓. นั้ ดู เหมือน หนังสือ ของ ฉัน ไม่ใช่ หรือ ?
๔. ดู เขา เหมือน จะ เป็น สัข สบาย ดี.
๕. รวม กัน นั้ ดู เหมือน ของ ฉัน แท้ ๆ.
๖. ผ้า ผืน นั้ ดู เหมือน อยู่ ข้าง จะ เก่า ดีก หน่อย.
๗. เมื่อ ชาย ผู้ นั้น พบ หมี เข้า ลง นอน นิ่ง, ดู เหมือน ตาย.
๘. นั้ ดู เหมือน ค้ำปากกา ที่ ใน กรม ประทาน เมื่อ วาน นั้ ไม่ใช่ หรือ ?
๙. เลือ คว่า นั้ ๆ เหมือน จะ เชื่อง แต่ ฉัน ยัง ไม่ ไว ๆ.
๑๐. นั้ ดู เหมือน หนังสือ ฉัน แต่ เจ๊ก เขา บอก ว่า หนังสือ ญวน.

EXERCISE 30.

—:O:—

ครู ทำไม จึง ทะเถาะ กัน เชะ นั้ก ?

ชิน เมื่อ เข้า ั้ณ ั้ณ กับ นาย นิน กำลัง เติร มา โรง เรียน
พบ หนังสือ เล่ม หนึ่ง ั้ง อยู่ กตาง ถนน ั้ณ ก็
บอก ให้ นาย นิน หยิบ ั้ณ คิด ว่า ั้ณ ควร จะ
ได้ เพราะ ั้ณ เห็น ก่อน.

นิน ั้ณ ของ ั้ณ ถึง จะ ถูก เพราะ ั้ณ เป็น คน เก็บ ั้ณ.

ก. อ้อ ! ั้ณ ทะเถาะ กัน ด้วย เรื่อง หนังสือ ดอก หรือ ?
ไ้ณ เขา หนังสือ มา ั้ณ ก็ นาย นิน เป็น คน เก็บ
นาย ชิน เป็น คน ั้ช ั้ง ไ้ณ ควร จะ ได้ หนังสือ
อย่าง ั้ณ หรือ ? ั้ณ ละ จะ ตัด ดิน เอง มา
ดู หนังสือ ั้ช ั้ณ เป็น หนังสือ เยอรมัน ใคร เป็น
คน อ่าน ออก.

น.ช. อ่าน ไม่ ออก ด้วย กัน ทั้ง สอง และ ขอรับ.

ก. ถ้า อย่าง ั้ณ ก็ ไม่ มี ประ โยชน์ อะไร แก่ เธอ
ทั้ง สอง เลย ทำไม ถึง มา ทะเถาะ กัน เป่ล่า ๆ ?
เรื่อง ั้ณ ทำให้ ั้ณ คิด ถึง เรื่อง ชาย นีว ด่วน สอง
คน ชิน มา ได้ คือน ั้ณ ั้ง เติร ไป พบ แหว่น เข้า

ก็เกิดแย่งกันขึ้น ช่างไม่รู้ลึกบ้างเลย ว่า
มือของตัวจะหา นิ้ว ลึกนิ้วเดียว ก็ไม่ได้ ไป
ซื้อยาทะเลาะ กันอีก แล้วฉันจะส่ง ไปให้
เจ้าของเธอเสีย เขาเซ็นชื่อ ไว้ใน ปก น
นั้นะ ฉันรู้จักเขาดีทีเดียว.

EXERCISE 31.

—:o:—

๑. ไปไหน? ไปซื้อขนมบ้างมากิน เวลาเย็น.
๒. มีเงินไหม? ไม่มีจะ แต่ไม่ช้าก็คงจะมี
บ้าง เมื่อบิดา กลับมา.
๓. ทำอะไรอยู่? เปล่า.
๔. ไม่ชอบขนมหรือ? ชอบจะ เมื่อไปโรงเรียน
ฉันซื้อ ไปทุกวัน.
๕. เขาถูกไม้ น ไปให้พี่เขาด้วย แล้วบอกว่า
ฉัน มีความเสียใจ มากที่ เขาเจ็บไป แต่หวัง
ใจว่าไม่ช้า คง หาย.

๖. อย่า คอย เลย ฉัน รู้ แน่ ว่า วัน นี้ ใน กรม ไม่
ได้ดี จ.
๗. รถ ราง มา เด็ก ไม่ ได้ ยืน จึ่ง ทับ เขา เจ็บ มาก
เพราะ คน รถ ไม่ เคาร ระวัง.
๘. วัน นี้ ดู หงอย ไป ! เป็น ทุก ชั่ง ถึง อะไร ? ฉัน
เป็น ทุก ชั่ง ถึง พี่สาว เพราะ เขา เจ็บ มาก.
๙. ทำ ไหม เมื่อ วันที่ ไม่ มี ดฟ้า มี ฝน นก ถึง ร้อง
เพราะ นก ? เพราะ ว่า มัน มี ความ สบาย มาก.
๑๐. ถ้า ท่าน ให้ หนังสือ ใหม่ ฉัน ๑ เล่ม ฉัน จะ ให้
ปาก กา ท่าน ตัว หนึ่ง.
๑๑. ทำไม หญิง คน นั้น จึ่ง ร้อง ให้ ? เพราะ เงิน เขา
หายไป ๒๕ บาท เมื่อ เขา ไป จำย ตลาด เข้า น.
๑๒. เมื่อ บิดา ถึง แก่ กรรม มารดา เขา ก็ อุด ด้ ำ ทำ
การ งาน ไม่ เห็น แก่ ความ เหน็ด เหนื่อย แต่ ถึง
อย่าง นั้น แล้ว ยัง ไม่ มี เงิน พอ ที่จะ ชื้อ อาหาร
เพราะ เดี๋ยว ี ประ ทาน เขา เตือน ะ ยี ี ี ี บาท
เท่า นั้น.

EXERCISE 32.

—:O:—

๑. ถ้า แดะ ร่ม ตี เย็น วัน นี้ ฉัน จะ ไป เทียว เติร
เล่น ดึก หน่อย.
๒. เมื่อ ฤๅ ร้อน ก่อน นี้ ช่าง ร้อน จริง ๆ จน ชั้น
กลางคืน ฉัน ก็ นอน ไม่ หลับ.
๓. พ่อ พระ จันทร ชน ก็ ดู เย็น ตี ที่ เติยว.
๔. พรุ่ง นี้ ฉัน จะ ต้อง ไป ตาก อาภาศ เติย ดึก หน่อย.
๕. เมื่อ พระ อาทิตย ชน ถึง ฤๅ ร้อน มาก จน เรา เติร
ไม่ได้.
๖. วัน นี้ อาภาศ มีด คลุ้ม จน ฉัน ไม่กล้า จะ ออก
ไป เติร เล่น เพราะ กลัว ฝน ตก.
๗. วัน นี้ ส้ม ของ ฉัน ตี มาก เพราะ ไม่ สู้ ร้อน จัก.
๘. หน้า เดือน ๑๑ เดือน ๑๒ ใน เวลา กลางคืน หนาว
มาก แต่ กลาง วัน ไม่ สู้ จะ หนาว นัก.

EXERCISE 33.

—:O:—

ข้าพเจ้า นาย อ, มีความยินดี ขอ เชิญนาย ง, มา
ดโมตร์ใน การขึ้นเรือนใหม่ และ เต้นรำที่บ้านเคียง
วัดประยูรวงศาวาส วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๕
เวลา ๓ โมง เพื่อเป็นการ สวดตมมงคล แก่ตัวข้าพเจ้า.

กรุงเทพ ฯ

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๕

(จะมี เรือ คอย รับที่ ท่า ดุสิตาถัย)

EXERCISE 34.

—:O:—

ถนน ตำเพ่ง

กรุงเทพ ฯ

วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๕

ค่านับอาจารย์ใหญ่ ทราบ.

ด้วยวันนี้ ข้าพเจ้า จะ ต้อง ไป เสีย ค่า สัมพัทธ์

ที่เมือง นนทบุรี.

ถ้าวัน ใด วัน อื่น เขาจะ เกาะ เขา คน ที่ อยู่ ส่วน
ไป เพราะ ฉะนั้น ข้าพเจ้า ต้อง ขอ ถา หยด ตัก เวลา หนึ่ง
ข้อ พรุ่งนี้ จึง จะ มา โรงเรียน ตาม เคย.

ใน ที่ สุด นี้ ขอ แสดง ความนับถือ มา ยัง ครู ด้วย.
ฉัน ทัก.

EXERCISE 35.

—:O:—

ESCHAM HOUSE,
Worthing, England.

วันที่ ๓๖ กันยายน ร.ศ. ๓๓๖

แจ้งความมายังนายศาสตร เพื่อนที่รัก ทราบ.

ด้วยฉัน ได้ ทราบ ความ จาก นาย สนิท ว่า เพื่อน
สบาย ดี แต่ ไป เล่น ฟุตบอล แพ้ เขา ฉัน ก็ พดอย เสีย
ใจ แทน เพราะ มี คน ตู มาก แต่ หวัง ใจ ว่า ต่อ ไป
เพื่อน คง ชนะ เขา เป็น แน่ ฉัน ได้ ยิน ข่า ว่า เพื่อน ไป
กิน โต๊ะ ที่ วัง หลัง และ ได้ เล่น อะไร ต่าง ๆ เคี้ยว

ฉัน มี รถ ถีบ คัน หนึ่ง ถีบ เต้น ทุก วัน วัน หนึ่ง ไม่ ต่ำ กว่า
 ๓๐ ไมล์ ถ้า อยู่ ด้วย กัน กับ เพื่อน ก็ คง จะ ได้ สนุก กัน
 ใหญ่ เป็น แน่ เพราะ ถนน ที่ นี้ ดี น ำ ถีบ รถ แท้ ๆ ฉัน ไป
 ถีบ กับ ครู บ่อย ๆ เหมือน กัน แต่ หวัง ใจ ว่า เพื่อน คง
 จะ ได้ มา พบ กัน ใน เมือง อังกฤษ ใน ปี หน้า เป็น แน่
 ที่ ใน เมือง อังกฤษ นี้ กับ บาง กอก ก็ ไม่ ผิด อะไร กัน ขอ
 ให้ เพื่อน เข้า ใจ แน่ ว่า เพื่อน คง ได้ มา ปี หน้า ใน
 เมือง อังกฤษ ไม่ มี คน ไทย มาก เหมือน กับ คน อังกฤษ
 ที่ มี อยู่ ใน เมือง ไทย เพราะ ฉะนั้น เวลา เรา ออก นอก
 ถนน บาง ที่ พวก เด็ก ฝรั่ง มัก ถู ว่า แบน ดก หรือ เบรอัน
 ฉัน จะ ไป อยู่ ใน โรงเรียน Malvern ใน Worcester ใน
 วันที่ ๒๒ หรือ ๒๓ เดือนนี้ คือ เติมนแล้ว ดินท จะ ไป
 อยู่ Haileybury College ใน เรื่อ ๆ นี้ เหมือน กัน เคย
 น ฉัน อยู่ กับ ดินท หวัง ใจ ว่า คง จะ ได้ รับ ตอบ ของ
 เพื่อน ใน เรื่อ ๆ นี้ เป็น แน่ ฉัน อยาก จะ ได้ รูป ที่ เพื่อน
 วาด ด้วย ฝ ี่ มือ ของ เพื่อน เอง มา ไว้ ดู ต่าง หน้า.

ใน ที่ ดินท ขอ ฝาก ความ คิด ถึง

มายัง เพื่อน ด้วย

พุ่ม

EXERCISE 36.

—:O:—

สถานราชทูตสยาม

กรุงลอนดอน

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ร.ศ. ๑๓๖

กราบเรียนคุณพ่อ ทราบ

ด้วย กระผม พึ่ง มา ถึง ที่ นอนเอง เวลา ๕ โมง
 เรียน บิด ๖ อาทิตย์ และ ใน ระหว่าง โรงเรียน บิด ๕ ผม
 ตั้งใจว่าจะ ไป เทียว หลาย แห่ง ครั้ง แรก จะ ไป อยู่
 กับ นาย ท่วมเพื่อน นักเรียน ที่ บ้าน ของ เขา ริม ชาย
 ทะเล เขาว่าจะ ได้ อาบน้ำ ทะเล กัน ทุก วัน และ จะ
 ได้ ชมน้ำ ไป เทียว เดิน ตาม ภูเขา ด้วย คุณพ่อ ก็ คง จะ
 ทราบ อยู่ แล้ว ว่า กระผม ไม่ สู้ จะ สบาย มา ช้านาน แล้ว
 เพราะ ฉะนั้น การ เทียว คราว นี้ คง จะ กระทำให้ ผม สบาย
 ขึ้น มาก ผม จะ เขียน จดหมาย มา กราบเรียน คุณ พ่อ
 และ คุณ แม่ ทุก ๆ อาทิตย์ และ จะ กราบเรียน ถึง การ
 ที่ผม ได้ ทำ ด้วย ทุกสิ่ง กระผม มีความ ประสงค์ จะ ขอ
 ประทาน สิ่ง หนึ่ง จาก คุณ พ่อ และ กระผม เข้าใจ แน่

ว่า คุณพ่อคงจะทราบได้ ว่า ภาระผมต้องการอะไร
คือ ภาระผมอยาก จะ ขอ รับ ประทาน เงิน สัก ๕ ปอนด์
ขอ คุณพ่อได้ โปรด กรุณา แก่ภาระผมด้วย เพื่อให้ ไป
ซื้อ ของ กำหนด แก่ เพื่อนที่ มี ภาระ กรุณา แก่ ภาระ มาก.

ในเวลานี้ ภาระผม ต้อง ขอ รับ ประทาน หยุด เขียน
ต่อไป.

ในที่สุดนี้ ภาระผมขอแสดงความนับถือ
อย่างสูงมายังคุณพ่อและคุณพี่ ทราบ.
(เซ็น) สนิท

EXERCISE 37.

107 Cheriton Road.

FOLKESTONE, ENGLAND.

วันที่ ๕ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๐

คำนับมายังคุณหลวง ทราบ.

เมื่อผมมาถึงลอนดอน ก็ได้ มา พัก อยู่ ที่ บ้าน
มิสแครมตัน กับเพื่อนสามคนที่ไปด้วยกัน ใน ระหว่าง

ที่ไปพักอยู่นั้น ก็ได้เรียน กับมิดเดอว์ แม็กคัลว
ประมาณเดือนหนึ่ง แก่สอนดีมากผมชอบแก่แท้ๆ
คา แม็กคัลว คนนี้ คือ เป็น คน สอน นักเรียน ใหม่ ๆ
เมื่อ ไป ถึง ตอนตอน ถึง Holiday.

วันที่ ๓๓ สิงหาคม วันตโกดินทร ๓๒๐

พระยาประดิษฐ์ คัดการ ได้ มีคำสั่งให้นักเรียน
ทั้งหลาย ไป รวมกัน อยู่ ที่ "Elstree" ๗ วัน เพื่อจะ
ให้รู้จัก กัน เสีย ทุกๆ คน ที่ ตำบลนั้น มีการ เล่น
หลาย อย่าง เช่น เต้นนินด์, คริกเก็ต, บิงปอ ฯลฯ แต่สิ่ง
ที่ผม ชอบ มาก ก็ คือ เต้นนินด์ ที่ ตรงนี้ บางทีคุณหลวง
จะ เข้าใจ ว่า พวกนี้ ไป เล่น เกม ต่างๆ เท่านั้น ที่จริง
หาเป็นเช่นนั้น ไม่ ผม เห็น ว่า มี ประโยชน์ จริง ๆ คือ
จะได้ รู้จัก กัน อย่างหนึ่ง ใช่ แต่เท่านั้น เวลา กลาง
คืน เมื่อ รับประทาน อาหาร คำแล้ว พวกนี้ มา รวม อยู่
ในห้อง ตั้ง หัวหน้าขึ้น คน หนึ่ง คือ คุณ สาย หยุต และ
มี นาย รอง อีก หลาย คน สำหรับประชุม และ ดู แลกการ
เล่น ต่างๆ เมื่อ เวลา ประชุมนักเรียนคนใด รู้ อะไร
ที่ เห็น ว่า จะ มี ประโยชน์ แก่ นักเรียน ทั้งหลายก็ถูกขึ้น

Speech ถึงเรื่องนั้นไปจนตลอด ถ้าใครมีความ
สงสัยก็อาจถูกซักถามคนที่ Speech ให้อธิบายให้
ฟังจนเข้าใจก็ได้ พวกผมที่ไปคราวนี้ ก็ต้องถูก
ซักถาม เต้าเรื่องเมืองไทยว่าเจริญอย่างไรให้
เขาฟัง แต่ตัวผมเองและนายค่อม ต้องถูกออกความเห็น
เรื่อง “เป็นนักเรียนควรจะมีประเพณีตัวอย่างไร.”

วันที่ ๕ สิงหาคม วันโกสินทร์ศก ๑๒๐.

ทูตหม่อมเสด็จไปเยี่ยมนักเรียนที่ “Elstree”
พอเสด็จไปถึงพวกนักเรียนก็ร้องถวายชัยมงคล ตาม
ที่จะมีต่อไปนี้:

ข้าองค์เดิมเจ้าข้า	ชอกนาม
มงกุฎราชกุมารสยาม	ยิ่งฟ้า
ปฏิบัติพระองค์ตาม	พระราชชนกแสด
เป็นปณปกพงศ์ข้า	บาทพร้อมถวายชัย

โคตง บทน หม่อมอนุวัตรเป็นผู้แต่ง พอร้อง
ถวายชัยมงคลเสร็จแล้ว ก็เสด็จไปด้วย เมื่อเสร็จ
แล้วก็ได้ทรง Speech ถึงสอนนักเรียนต่างๆ ประ
ทับอยู่ที่ Elstree ประมาณ ๕-๕ ชั่วโมงก็เสด็จกลับ
Legation.

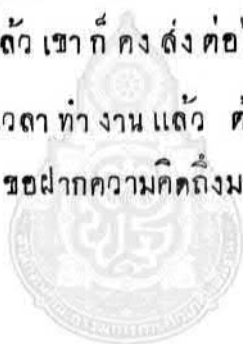
วันที่ ๗ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๐

ผมออกจาก Elstree มาอยู่ Folkestone กับ
นายตำรวจ แต่วันที่ ๑๒ ต้อง กลับ ไปลอนดอน เพื่อจะ
ได้ ไป ดู ทูลหม่อม ทรง เถ่น ละคร และ จะ อยู่ ที่
Folkestone ค่อยไป อีก สัก เดือน เดียว เท่านั้น ก็ จะ
ต้อง ไป เข้า โรงเรียน ชื่อ Haileybury เพราะ ฉะนั้น
ถ้าคุณจะมีจดหมาย ไปถึง ผม ก็ จง ทั้ง ไป ที่สถาน
ราชทูตดีกว่า แล้ว เขาก็ คง ส่ง ต่อไป ถึง ผม เอง.

ถึง เวลา ทำงาน แล้ว ต้องขอลาที่

ขอฝากความคิดถึงมายังใต้เท้าด้วย

แบะ



EXERCISE 38.

—:O:—

รับวันที่ ๑๕, ๓, ๑๒๐

เมืองคอดอมโบ

เกาะลังกา

วันที่ ๓๓ พฤษภาคม ร. ศ. ๑๒๐

กราบเท้าคุณพ่อ ทราบ

ผมมาถึง คอดอมโบวันนี้เอง ตั้งแต่ถึงดังกโปร์
เมื่อ วันที่ ๒๓ นั้น ก็พากัน ขึ้นบกไป อยู่ ที่ โฮเตลออกเตด
ฟิ โฮเตลนี้ เขาวันละ ๕ เหรียญ ไปอยู่ ๓ วัน เสีย ๑๕
เหรียญ ใน ระหว่างที่ ไปพักอยู่นี้ ได้ไปดู ละครสัตว์
กับมิดเดอว์ ดักกอต และ กับ พวกอีก ๓ คน และได้ไปดู
แข่งม้าด้วย และ มิดเดอว์ ดักกอต ได้พาไป เทียวที่สวน
หลวง ชื่อ “บอตานิกเกลด การ์เดน” สวนนี้มีแต่ต้นไม้
๕๕
ทงหน.

วันที่ ๒๖ เวลาบ่ายคำครึ่ง ออกจาก ดังกโปร์ ไป
แต่ที่ ไปนี้ ไม่ได้ ไปเร็ว อยู่น เพราะ ติดขัด ไม่พอ
ได้ ไป เรือฝรั่งแค่ชื่อเรือ “อินคัส” ในบริษัท “แมชา
เยริมราทิมช” เรือนี้ ใหญ่มากและ ใน เรือนี้ ใช้ ไฟ

ฟ้าได้มอ และ วิจารณ์ว่าเรือสิงโกรมมาก ค่าระวาง
 คิดเอา ๔๘๘ เหรียญ ตั้งแต่สิงคโปร์ถึง มาเลต์ และ
 จะต้องขึ้นที่ มาเลต์ มิสเตอร์ ลักซอก จะให้ เปลี่ยน
 เรือ ๑๕ เพราะ เรือ อินตัน จะ ไป เมือง บอมเบ ทำให้
 ช้า มาก อีกประการ หนึ่ง เงิน เหรียญ ที่เอามา นั้นเป็น
 เหรียญ ญีปุ่น มาก เหรียญ ญีปุ่น นี้ ไป ใช้ซื้อ อะไร ที่
 สิงคโปร์ ไม่ ได้ โปดศัจับทีเดียว แต่ ไป แลกเอาทอง
 ปอนด์ ที่กับตัน เรือ สิงโกรม ได้ ๒ ปอนด์ เพราะ แกว่า
 แลกเอา กับ เข้า มา ใช้ ใน กรุง เทพ ๑ ได้ เหลือ ไป
 ๒๘ เหรียญ ๖๐ เซ็นต์ เป็น เหรียญ ญีปุ่น ๓๘ เหรียญ
 ไป แลกเอา ตเอา เหรียญ ละ ๕ เซ็นต์ หวัง ใจ ว่า
 พวก ข้าง บ้าน เขา จะ มี ความ สุข ด้วย กัน ทุก คน.

แสดงความนับถืออย่างสูงที่สุดมาด้วย

สุข อภัยพิทักษ์



EXERCISE 39.

—:O:—

วันที่ ๓๓ ตุลาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๘

กราบทูล เสด็จพ่อทรงทราบฝ่าพระบาท

ด้วยเมื่อเกล้ากระหม่อมอยู่ ใน ดอนดอนนั้น เสด็จ
 กระหม่อมอยู่ ที่บ้านมิดเคอร์ ดีคิวด์ใกล้กับราชทูตไทย
 เข้าใจ ให้เกล้ากระหม่อมอยู่ ดับาย คี เว้น แต่ เขา
 ครอบั้น เสด็จกระหม่อม อยู่ ที่นั้น ต้องไปโรงเรียนที่
 บ้านมิดเคอร์แม็กคัล อยู่ ใกล้กับบ้านที่เกล้ากระหม่อม
 อยู่ เสด็จกระหม่อมอยู่ ในดอนดอนลึกเคอนหนึ่งก็มา
 อยู่ บอกรอร์ อยู่ ข้างใต้เมืองอังกฤษริมฝั่งทะเล เสด็จ
 กระหม่อม มา อยู่ ที่ นี ดีก ๒ เดือน ใน ระหว่างนั้นเกล้า
 กระหม่อมเรียนหนังสือฝรั่งเศส กับ แอดจิบรา นิดหน่อย
 เพราะในเวลานั้นเป็นเวลาไฮลิเด เสด็จกระหม่อมได้
 พบ นัก เรียน ไทย หลาย คน แล้ว เสด็จ กระหม่อมก็
 มาเข้าโรงเรียนนี้ ชื่อ The Oaks อยู่ ใน Deal ใกล้ กับ
 Dover ถ้าอากาศ ไม่ มัว เสด็จ กระหม่อม เห็น เมือง
 ฝรั่งเศส เสด็จ กระหม่อม อยู่ โรงเรียน นี้ เวลาเช้า

ค้าง ตัน แต่ โมง ครึ่ง แล้ว แต่งตัวลงมารับประทาน
 เข้าเช้า เสร็จแล้ว เขาให้มีเวลาว่างนิตหน่อยสำหรับ
 ท่อง หนังสือแล้ว เข้าทำงาน วันจันทร์ ทำ ดินแถม
 มารี แปล ดินเป็น ภาษา อังกฤษ แล้ว หยุด มา รับ
 ประทาน ของ ว่าง เวลา กลางวัน มีขนม บั๊งทา เนยชั้น ๓
 กับ นม ถ้วย แก้ว หนึ่ง แล้วมีเวลาว่างสัก ครึ่ง ชั่วโมง
 เข้าทำภาษา ฝรั่งเศส (แปลอังกฤษเป็น ฝรั่งเศส แกรม
 มารีฝรั่งเศส) แล้ว มา รับ ประทาน เข้า กลาง วัน รับ
 ประทาน เสร็จแล้ว บางที มา เล่น ฟุตบอล บางที เติร์
 แล้ว เข้า ทำ พงศาวดาร และ แปลนิทาน ภาษา ดินเป็น
 อังกฤษ แล้ว รับประทานอาหารของว่าง เวลาเย็น แล้ว มา
 หัด กายกรรม แล้ว มา ทำงาน เวลา กลางคืน เสร็จ
 แล้ว มา อ่าน หนังสือ แล้ว รับ ประทาน ขนม บั๊งทา เนย
 กับ นม แล้ว ไป นอน ไม่มี เข้า เย็น กิน เพราะ ใน เมือง
 นี้ เขาไม่ กิน เข้าเย็น วันอังคาร ทำ ภาษา อังกฤษ คือ
 เขียน ตาม คำบอก แกรมมารี จิออแกรฟี แปลนิทาน
 ดินเป็น อังกฤษ วันพุธ, ศุกร์, ทำงาน เหมือนวันจันทร์
 วัน พฤหัสบดี, วันเสาร์ ทำ การ เหมือน วันอังคาร แต่
 วันพุธ กับวันเสาร์ นั้น หยุด ครึ่ง วัน โรงเรียน ที่ เกิดว่า

กระหม่อมอยู่^{นี้} ไม่ใช่^{นี้} พับถิกศกถ มีนักเรียน ๘ คน
โรงเรียน^{นี้} เกด้ากระหม่อม^{นี้} ักว่า^{นี้} เป็นโรงเรียน ดี (เพราะ
เกด้ากระหม่อมเห็นบางโรงเรียนเลวกว่า^{นี้} มาก) เด็ด^{นี้} ัก
พ่อ ไม่ทรงเก็บ^{นี้} แด่คมป์^{นี้} แลว ขอ ปรทาน^{นี้} ส้มุด^{นี้} แด่คมป์^{นี้}
ของ เด็ด^{นี้} ัก พ่อ.

เกด้ากระหม่อม

ฉดาดลบ

EXERCISE 40.

: o :

Doguchbat, le ๗ มิถุนายน ร. ศ. ๑๒๐.

เมืองเอเดน

คำนับมายังคุณพ่อ ทราบ

ตั้งแต่^{นี้} ผม ถึงเมืองคอดอมโบ^{นี้} แลว มีสเตอร์^{นี้} ร์ดี^{นี้} ก้อด
ก็ พา ไป อยู่ ที่ กอดเฟส^{นี้} โฮเต็ล^{นี้} อยู่^{นี้} ที่^{นี้} นั้น^{นี้} คั้น^{นี้} หนึ่ง^{นี้} เขา
คิด^{นี้} เขา^{นี้} คน^{นี้} ละ^{นี้} ๑^{นี้} ปอนต์^{นี้} ๗^{นี้} ซิด^{นี้} ถึง^{นี้} รุ่ง^{นี้} ชน^{นี้} ก็^{นี้} มา^{นี้} ลง^{นี้} เรือ^{นี้}
๕^{นี้} . ๕^{นี้} ๕^{นี้} ๕^{นี้} “ ไป^{นี้} โถ^{นี้} ะ^{นี้} เขียน^{นี้} ” ออก^{นี้} เรือ^{นี้} มา^{นี้} คัง^{นี้} แด่^{นี้}
วัน^{นี้} ที่^{นี้} ๑^{นี้} ถึง^{นี้} เมือง^{นี้} เอเดน^{นี้} วัน^{นี้} นี้^{นี้} เอง^{นี้} ใน^{นี้} ระหว่าง^{นี้} ที่^{นี้} มา^{นี้} นั้น^{นี้}

คดีนี้จัดมาก เรือ ไคตง วัน ยัง คำ แต่ผมไม่เมาคดีนี้
เลย.

หนึ่ง เรือ ที่ มา เป็น เรือ ฝรั่งเศส แต่ เรือ ดำ
มา แต่ ออก เตเรเดีย มี คน อังกฤษ บ้าง เพราะ ฉะนั้น
บ่อย ที่ เติร โต๊ะ จึง พุด อังกฤษ ได้ บ้าง ฉะนั้น ก็ เต็ม
ที่ เช่น กับ เรือ ที่ มา แล้ว ถึง ฉะนั้น ก็ คิมิด เตอร์ สัก กอ
ได้ ซ้อ สุ่ม ภาษา ฝรั่งเศส ให้ คน ตะ เล่ม ก็ ดู ไป พอ
เรียก กับ เข้า กิน ได้ บ้าง.

หนึ่ง ใน ระหว่าง นี้ ผม มี ความ สบาย มาก ผม หวัง
ใจ ว่า คง จะ มี ความ สบาย ด้วย กัน ทุก คน.

ในที่ สัก นี้ ผม ขอ ฝาก ความคิด ถึง อย่าง สูง สุด มา ด้วย

สุข อภัย พิทักษ์

VOCABULARY

A

About ดัก, ประมาณ
 Abroad เมืองนอก
 Afraid กลัว, เกรง
 Afternoon บ่ายๆ, เวลา
 บ่าย
 Again อีกหนหนึ่ง
 Against โดน
 Against of tide ทวนน้ำ
 Ago แล้ว, มาแล้ว
 All หมด
 All day long วันยืงคำ
 Allow ยอมให้
 Always เสมอ
 And กับ, ทั้ง, และ
 Animal สัตว์
 Any บ้าง, ไດ

Anything อะไรๆ
 Anywhere ทั่วไหน
 Answer ตอบ
 As เหมือน
 Att อัฐ
 Aunt น้า

B

Bangkok บางกอก
 Bangkolem บางคอแหลม
 Bank ค้าง,
 ธนาคาร
 Bark เหา
 Barn ชุ้่งเข้า
 Basin ชาม
 Bathe อาบน้ำ
 Beat เฆี่ยน, ตี

Beautiful งาม
 Because เพราะว่า,
 เป็นด้วย
 Bee ผึ้ง
 Beer เหล้าเบียร์
 Before เมื่อก่อน
 Beggar คนขอทาน
 Behind ข้างหลัง
 Blow (verb) พัด, เป่า
 Boatman ฝีพาย, คนเรือ
 Believe เชื่อ
 Bitter ขม
 Blackbird นกขมิ้น
 Blind (adj.) ตาบอด
 Boil หุง, ต้ม
 Boot รองเท้า
 Borrow ยืม
 Bottle ขวด
 Bought
K. tense of "to buy"

Boy เด็ก, เด็กผู้ชาย
 Bread ขนมปัง
 Bridge สะพาน
 Brother พี่ชาย, น้องชาย
 พี่น้อง
 Bucket ถัง
 Build ทำ, ปลูก, ก่อ,
 สร้างต่อ
 Business ธุรกิจ
 Government business
 ราชการ
 Busy มีธุระ
 Buy ซื้อ
 C
 Cage กรง
 Cake ขนม
 Call เรียก
 Canal คลอง
 Camel อูฐ
 Cards ไพ่, บัตร

Care ระวัง

Take care ระวัง

Careless เลินเล่อ

You are careless.

ท่านไม่ระวังให้ดี

Carpenter ช่างไม้

Carry ถือ, แบก, ขน, หาม

Catch จับ

Certainly แน่, คงจะ

Chantaboon จันทบุรี

Child บุตร, ลูก

Chinaman จีน, เจ๊ก

Clean [*verb*] เช็ด, ขัด, ถู

Clean [*adj.*] สะอาด

Clever ฉลาด, ฝีมือดี

Climb ขึ้นไป, ปีน

Clock นาฬิกา

Clothes เสื้อผ้า

Cocoanut มะพร้าว

Coffee กาแฟ

Cold หนาว

Collect เก็บ

Come in เข้ามา, รั้ว

Consul กงสุล

Cook [*verb*] หุง

Correctly อย่างถูกต้อง

Country เมือง, ประเทศ

The country บ้านนอก

Cremation เมรุ, การ

เผาศพ

Crickets จิ้งหรีด

Crocodile จระเข้

Cup ถ้วย

Cupboard ตู้

Cure รักษา

Curry แกง

Cut ตัด, เกี้ยว

D

Daughter บุตรหญิง

Day วัน

Day time กลางวัน

Day light เช้ามืด

Before day light

ก่อนเช้ามืด

Deaf หูหนวก

Dear แพง

Delicious โดอาหาร,
อร่อย

Dig ขุด

Diligent หมั่น, เพียร

Dish ชาม

Door ประตู

Drag ดลาก

Dress แต่งตัว

Drill ฝึกหัด

Drive ค้อน, ไล่, ขับ

Drunk เมาเหล้า

E

Eagle นกอินทรี

Early เข้าๆ, เร็ว

Eclipse สุริยคราส

Elephant ช้าง

Egg ไข่

Engineer วิศวกร

England เมืองอังกฤษ

English อังกฤษ, ภาษา
อังกฤษ

Enough พอ

not ripe enough

ยังไม่สุก

Expensive แพง

Explain อธิบาย

Europe ยุโรป

European ฝรั่งเศส, ชาว

ยุโรป

Evening เวดาศเย็น

Except นอกจาก, เว้นแต่

F

Fall down ตก

Farm ไร่นา, ทุ่ง

Farmer ชาวนา

Fasten ผูก

Faster *Comparative*

Degree of "fast"

Faster than เร็วกว่า

Father บิดา

Fear กลัว, เกรงว่า

Feed เลี้ยง, เอาอาหาร
ให้ กิน, บ้วน

Ferry boat เรือจ้าง

Fetch รับ, เอามา

Field ไร่นา, ทุ่ง

Fierce ดุร้าย

Fifth ที่ห้า

Fill ใสให้เต็ม

Fire ไฟ

Firewood 薪

Firework ดอกไม้จุก

Fish (*noun*) ปลา

Fish (*verb*) ตกปลา
ตกเบ็ด

Float ลอย

Fly (*noun*) แมลงวัน

Fly (*verb*) บิน

Food อาหาร, กับข้าว,
ข้าว

For สำหรับ

Force (*verb*) บังคับ

Fort บ่อน

Fourth ที่สี่

French ฝรั่งเศส

Friend เพื่อน

From จาก

Fruit ผลไม้, ถูไม้

Fry ทอด

Fúang ^{หฺ}เฟื่อง, ฟู้อู่

Full เต็ม

G

Gamble ^{หฺ}เล่นเบย, เล่นพระนันGambling house โรง
บ่อน

Garden สวน

King's garden สวนหลวง

Gardener ชาวสวน

Gather เก็บ

Generally มักจะ

Gentle ^{เอ}เชื่องGet up ^{คึ}ตื่น, ^{หฺ}ลุกขึ้น

Give ให้

Give food ^{หฺ}เลี้ยง

Glass ถ้วยแก้ว, กระจก

Go ไป, แ่่นไป

Government business
or work

ราชการ

Governor ^{เจ้}เจ้าเมือง, ^{ผู้ว่า}ผู้ว่า
ราชการจังหวัด

Grass หญ้า.

Grown *past participle*
of "to grow"

grown up โตขึ้น

Guard (*verb*) รักษา

Stand on guard รักษา

ยาม

H

Half ครึ่ง

Hang แหวง

Handkerchief ผ้าเช็ดหน้า

Happy สบายใจ, มีความ
ยินดี

Key ลูกกุญแจ

Kill ฆ่า

Kitchen ครัว, โรงครัว

Knife มีด

Ko-si-chang เกาหลี่ซัง

L

Lame ขาเจ็บ

Lamp ตะเกียง, โคม

Landing (noun) ท่า

Language ภาษา

Lantern โคมหิ้ว

Last ที่สุด

Last month เดือนก่อน

Last year ปีก่อน

Late ปลาย

Lay วาง

Lay eggs ไข่

Lazy ขี้เกียจ, เกียจคร้าน

Leak รั่ว

Leave ลืมไว้

Lend ให้ยืม

Lesson บทเรียน

Let ให้

Letter จดหมาย, ตัวอักษร,
หนังสือ

Lid ฝา

Lie (noun) คำเท็จ

Lie (verb) พுகปด, นอน

Lift ยก

Light (adj.) เบา

Light (verb) จุด

Lily พยับพยับ

Little เล็ก

A little เพียงเล็กน้อย

Live (verb) อาศัย, อยู่

London เมืองลอนดอน

Long ยาว

Look ดู

Look after ดูแล, รักษา

Look for หา, หา

Lose ทำหาย

Lost หายเสียแล้ว

Louder เสียงดังขึ้น

M

Mad บ้า

Mailboat เรือเมล์

Manager ผู้จัดการ

Make ทำ, ต่อ (หีบ)

Mango มะม่วง

Many มาก

Very Many ชุม

Market ตลาด

Master ครุ, นาย, เจ้าของ

Medicine ยา, โอสถ

Meet พบ, ประ

Mend ซ่อมแซม, เย็บใหม่

Middle กลาง

Minute (*noun*) นาที,
คว่ำหนึ่ง

Money เงิน

Monkey ลิง

Month เดือน

Moon พระจันทร์

Moor (*verb*) จอด

Morning เวลาเช้า

Mosquito ยุง

Mother มารดา, แม่

Mountain ภูเขา, เขา

Much มาก

How Much เท่าไร

N

Naughty ชุกช่น

Near ใกล้, ริม

Nearly แทบ, เกือบ, จน

Nephew หลาน

Nest รัง

Never ไม่, เคย

Next หน้า, ถัด

Nice (จน) ช้อย

Night กลางคืน

Noise เสียง

Make a noise อึกทึก

No เปล่า, ไม่

No one ไม่มีใคร

O

Obey เชื่อฟัง

Often บ่อยๆ, มักจะ

Oil น้ำมัน

Old เก่าแก่

Is three years old.

ขายได้สามขวบแล้ว

Only เท่านั้น, แต่

Open เปิด

Opium ฝิ่น

Opposite ตรงกับ

Orange ส้ม

Order สั่ง

Ought ควร

Ought to ควร จะ

Out ข้างนอก

Owl นกเค้าแมว

P

Page หน้าหนังสือ

Pagoda พระเจดีย์

Pakkret ปากเกร็ด

Paknam ปากน้ำ

Palace พระบรมมหาราช

วัง, วัง

Parrot นกแก้ว

Patrieu แปดริ้ว

Pay จ่ายเงิน, เอามาใช้ให้

Peguan มอญ

Pepper พริกไทย

Pigeon นกพิราบ

Pilot คนนำร่อง

Pink สีชมพู

Plate จาน

Play เล่น

Play polo คีค

Play with หยอก

Plenty ถมไป, แะไป

Plough (*noun*) คันไถ

Plough (*verb*) ไถนา

Pocket กระเป๋า

Police ตำรวจ

Polo คีค

Pork หมู

Pretty งาม, สวย

Prince ในกรม, เจ้า

เจ้านาย

Print พิมพ์, รอย

Prize รางวัล

Probably ตชกกระมัง,
คงจะ

Procession แท้

Pronounce อ่านออกเสียง

Pronounce well พูดชัด

Properly ถูกทำ

Prosperous มั่งคั่ง,
มีความเจริญ

Province เมือง

Pull กระชาก

Pull down รั้ว

Put ใส่, เก็บ, เติม

Q

Quicker เร็วกว่า

Quickly โดยเร็ว

R

Rain (*noun*) ฝน

It is raining. ฝนตก

Ratburi เมืองราชบุรี

Reach ^{ถึง}, ไป^{ถึง}Ready พร้อม^{แล้ว}Reap ^{เกี่ยว}

Receive รับ

Refuse ไม่ยอม

Repay เอา^{มา}ใช้Reservoir บ่อ^{ตัก}รับน้ำ

Rice ข้าว

Ricemill โรง^{สี}ข้าวRich มั่ง^{มี}

Ride ขี่

Ripe ^{สุก}Rise ^{ขึ้น}

River แม่น้ำ

Road ถนน

Roof หลังคา

Room ห้อง

Rope เชือก

Rose (*noun*) ดอกกุหลาบRow (*noun*) แถวRow (*verb*) แกว^{เรือ},
ตัก^{เรือ}รวเชียง

Rug ผ้ามัด

Ruler ไม้บรรทัด

Run aground ติด^{แห้ง}

Run away หนีไป

S

Say บอก, ว่า, เต้า, พูด

Sep, Sep แค้น^{แค้น}Scholarนักเรียน, ลูกศิษย์,
ศิษย์

School โรงเรียน

Second ที่^{สอง}See ^{ดู}, เห็น, เยี่ยมSee! ^{ดู}

Sell ขาย

Send ส่ง

Servant คนใช้
 Set ตก
 Severely มากทีเดียว
 Sew เย็บ
 Shade ร่ม,เงาไม้
 Shape รูป
 Sharp คม
 Sharpen เหลดา, ดับ
 Shelf ชั้น
 Ship เรือกำปั่น
 Shoot ยิง
 Shop ร้าน
 Siamese ไทย
 Since ตั้งแต่
 Sing ร้องเพลง
 Singapore เมืองสิงคโปร์
 Sink จม
 Sister พี่สาว, น้องสาว
 Slate กระดานชนวน

Sleep บรรทม, นอนหลับ
 Snake งู
 Soldier ทหาร
 Sometimes บางที, บางที
 Soon ประเดี๋ยว, ไม่ช้าช้า
 เร็ว
 Soup ซุป
 Sow หว่าน
 Speak พูด
 Spend เปลือง, ใช้, เสีย
 Split ผ่า
 Stable โรงม้า
 Stairs บันได
 Stand ยืน
 Stand on guard รักษา
 ยาม
 Start ออกไป
 Steal ลัก, ขโมย
 Steamer เรือกลไฟ

Stay พัก, อยู่,	
Still (<i>adj.</i>) นิ่ง ๆ	
Still (<i>adv.</i>) ยัง	
Sting ค่อย	
Store up เก็บไว้	
Storm พายุ	
Strong ทน, แรง	
Sugar น้ำตาลทราย	
Summer ฤดูร้อน, หน้าร้อน	
Sunday วันอาทิตย์	
Sunlight แสงแดด	
Sure แน่	
I am sure. ฉันรู้, แน่	
Sweet หวาน	
Sweetly ไพเราะ	
Swim ว่ายน้ำ	
Swing (<i>noun</i>) ขึงขำ	
Swing (<i>verb</i>)แกว่ง	
	T
	Tailor ช่างเย็บ
	Take เอา
	Take away ยกเขาไป
	Talk พูด
	Tame เชื่อง
	Ta-Tian ท่าเตียน
	Tax ภาษี
	Teacher อาจารย์, ครู
	Tear (<i>verb</i>) ชาติ, ทำชาติ
	Tear (<i>noun</i>) น้ำตา
	Tell บอก
	Tenสิบ
	Theatre ละคร
	There ที่นั่น
	Thief ขโมย
	Thin ผอม, ชุ่ม
	Think คิด
	Third ที่สาม

Thirsty กระหายน้ำ

Those เหล่านั้น, นั้น

Through ตลอด

Tical บาท

Tide น้ำ

Tin กระป๋อง, เหล็กฉีก

Too เกิน, ด้วย

Too loud ดังเกินไป

Top ยอด

Tramcar รถราง

Translate แปล

Tree ต้นไม้

Truth ความจริง จริง

Turn เลี้ยว, หัน

Twice สองหน

U

Umbrella ร่ม

Uncle ลุง

Understand เข้าใจ

Upset ทำล้ม

Upstairs ข้างบน, ชั้นบน

V

Vase หม้อ, กระถาง

Very ที่เดียว, ถึงที่

W

Wages ค่าจ้าง, เงินเดือน

Wait คอย

Wake ปลุก

Wake up ลุกขึ้น, ตื่น

Walk เดิน

Wash ล้าง, ซัก

Washer-man คนซักเสื้อ

Waste เปลือง

Watch (noun) นาฬิกา

Water น้ำ

Well ดี, (พูด) ชัด

When เมื่อ

Which ที่, ซึ่ง

While ในเวลาที่, เมื่อ
กำลัง

White ขาว

Whose ของใคร

Why ทำไม, เหตุใด

Wick ได้ตะเกียง

Wide กว้าง

Wife ภรรยา, เมีย

Win ชนะ,

(เล่นการพนัน) ได้

Wind (*noun*) ลม

Wind (*verb*) ม้วน

Window หน้าต่าง

Wine เหล้าองุ่น

Winter หน้าหนาว, ฤดู
หนาว

With ด้วย, กับ

Wood ไม้

Words คำ, คำพูด

Work ทำการ

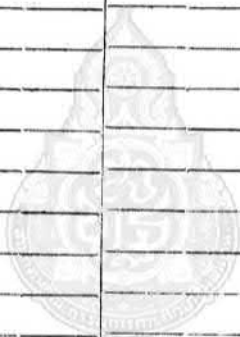
Y

Year ปี

Yet ยัง

วันกำหนดส่ง

30 నా. 06 (4/1).



॥ १०८३६ ॥
॥



